خراسان غږ

خراسان غږ مجله

څلورمه ګڼه

قْتِلُوهُمْ يُعَذِّبْهُمُ اللّٰهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَنصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ
مُّؤْمِنِينَ (14) وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللّٰهُ عَلٰى مَن يَشَآءُ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

له هغو سره وجنګېږئ؛ الله به ستاسي په لاسونو هغوی ته سزا ورکړي، او ذليل او خوار به يې کړي، او د هغو په مقابل کښي به ستاسي مرسته وکړي او د ډېرو مؤمنانو زړونه به يخ کړي. (14) او د هغوی د زړونو تاؤ به ايسته کړي. او چا ته يې چي خوښه شي د توبې توفيق به هم ورکړي. الله په هر څه پوهېدونکی، د حکمت څښتن دی.

[سُورَةُ التوبة :14-15]

ديني، تاريخي، سياسي، ادبي او خبري مجله

لاروی

د محمد بن مسلمة رضي الله عنه

ابومحمد التاجيکي تقبله الله

خراسان د مرتدينو او مشرکينو مقبره

تفسير القرآن الکريم

طالبان اوس امريکا خپله دښمنه نه ګڼي

له جماته تر درمساله

د اسلام توره

د مجاهدينو ډاکټر لنډه کيسه

مؤسسة العزائم الإعلامية

سرلیک

مؤسسة العزائم الإعلامية

دیني برخه

تفسیر القرآن الکریم
سورة التوبه — 1

نثر اللؤلؤ والمرجان
في سلسلة معرفة الرحیم الرحمان - 3 — 5

الفلاح والرشاد
في مسائل الجهاد - 3 — 8

له حق منعه کوونکي
اسباب — 11

لسیزه د ذوالحجة — 16

سیاسي برخه

د محمد بن مسلمه
لاروي — 17

مرتد طالبان اوس امریکا
خپله دښمنه نه ګڼي ! — 22

د وزیرستان د القاعدې د منهج او
فعالیتونو په اړه یوه کورنۍ ګواهي
لومړۍ برخه — 27

له جوماته تر درمساله — 29

ادبي برخه

د اسلام توره — 34

شعر
ورک دی ... ! — 37

د مجاهدینو ډاکټر — 38

های ! افسوس دی ما لره — 40

تاریخي برخه

د سیرت درسونو ته یوځي کتنه ! - 4
د یثرب له خلکو سره اړیکي — 41

خبري برخه

انفوګرافیک - 4 — 43

خراسان د مرتدینو مقبره - 3 — 44

تفسير القرآن الكريم

سورة التوبة

څلورم درس ۴

أعوذ بالله من الشيطن الرجيم

سورت توبه شروع وه، مخکې آيتونو کې الله عزوجل وفرمايل چې کله څلور مياشتې تيرې شي نو بيا دا مشرکان چې غير موقته معاهده وه، په هر ځای يې ووژنئ، وترئ، حصار يې کړئ. وس ددې آيت متعلق حافظ ابن کثير وايي: الله عزوجل د مشرکانو څخه براءت او بيا څلور مياشتې مهلت ورکول او د هغې نه وروسته وژلو امر حکمت ذکر کوي. او ددې سره سره دا رد په اول مانع د قتال باندې، چې بعضې خلکو دا فکر و چې مشرکانو سره خو مونږ لوظ کړی و نو جنگ ورسره څنگه وکړو ؟ الله عزوجل به جواب وکړي چې دوی خپل لوظونه مات کړيدي نو الله او د هغه رسول ددغه مشرکانو د لوظونو رعايت نه کوي، او هر چې دويمه ډله ده چې په عهد يې وفا کړې ده نو هغه سره به اتمام د نيتې کولې شي.

كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا اسْتَقَامُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ (7)

څنگه به وي د مشرکانو لپاره لوظ د الله تعالی او د هغه د رسول په نزد، مگر هغه کسان چې تاسې ورسره لوظ کړيدی په خوا د مسجد حرام کې، نو څو پورې چې دوی کلک وي تاسې سره په (لوظ باندې) نو تاسې هم ورسره کلک پاتې شئ، يقينا الله تعالی متقيان خوښوي.

{كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ}:

(كيف) استفهام دلته د تعجب لپاره دی چې متضمن دی انکار لره. حاصل يې دا راوځي: كيف يكون للمشركين عهد وَأَمَانٌ وَيُتْرَكُونَ فِيمَا هُمْ فِيهِ وَهُمْ مُشْرِكُونَ بِاللَّهِ كَافِرُونَ بِهِ وَبِرَسُولِهِ.

څنگه به وي مشرکانو لره لوظ، او امان او دوی به پريښودلې شي په خپل کار کې، او په خپل حالت باندې او هغوی په الله باندې شرک جوړونکي او کفر کونکي دي، او په رسول د هغه هم کافران دي.

دا څنگه امکان لري چې ددې خلکو سره د امان او عهد لحاظ وساتل شي سره ددې چې دوی ستاسې دښمنان دي، او ستاسې پرضد د خيانت ارادې لري، دسيسې جوړوي، نو دوی دې ددغه صلحې او امان سوچونه د ذهن څخه وباسي، چې خپله خيانت کوي نو د مسلمانانو څخه دې هم د امانت طمعې نه لري، بلکې دوی ته صفا اعلان وشو چې تاسې سره زمونږه صلح ختمه شوه.

نن سبا هم د امريکايي، اروپايي او نورو نړيوالو اشغالگرو سره به څنگه لوظ وشي چې لوظونه يې مات کړي دي، د اسلام او مسلمانانو پرضد توطيې جوړوي، د طالبانو داخلي او خارجي نظام کې خپلې غوښتنې عملي کوي، اسلامي حدودو مخنيوی کوي، د سابقه کابل اداري مرتدينو ته په حکومت کې ونډه غواړي، په خلکو باندې اسلامي نظام پلی کولو مخالفت ښايي، د روافضو شيعه گانو او د گستاخ رسول عليه السلام هندوانو ته تحفظ واجب گڼي، او د اسلامي خلافت مجاهدينو پرضد عمليات کولو باندې يې د طالب مشرانو څخه پاخه بيعتونه اخيستي دي، دلته يې سفيران د طالبانو تولې چارې پرمخ وړي، هوايي ډگرونه يې د جمهوريت په څير په قطر او ترکيا باندې پلورلي دي، دار الاسلام د تير په څير اشغال ده، طالب مشران چې قدم هم پورته کوي د خپلو دغه بادارانو سره مشوره کوي، د تعليم نصاب يې هماغه زوړ جمهوري نصاب برقرار ساتلی دی، چې راروان نسل ديموکراتان وروزي، نو داسې حال کې قرآني حکم دا دي چې دوی سره به عهدونه نشي کولای، او سابقه کوم لوظونه چې شوي وي، لکه دوحه کې چې طالبانو لوظونه کړي وو، نو دغه به باطل اعلانيږي، او محارب کفارو سره به د جهاد اعلان کيږي. ځکه دغه اشغالگرو خو ايمان هم ندی راوړی، او د مسلمانانو اذيت او تکليف څخه يې هم لاس ندی اخيستی نو ځکه ورسره صلح ختمه ده.

{إلا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ}:

وس الله عزوجل دلته استدراک کوي، چې تاسې کومو قومونو سره د مسجد حرام په خوا کې لوظ کړی دی، او هغوی په خپل عهد وفا کړې ده، عهد يې ندی مات کړې، د مسلمانانو داخلي او خارجي پاليسي کې گوتې نه وهي، اسلامي احکاماتو مخه نه نيسي، نو بيا ورسره جنگ مه کوئ، بلکې د صلح نيته ورسره پوره کړئ. چې ددې ډلې ذکر مخکې څلورم آيت کې الله عزوجل وکړو، چې هغوی معاهده نده نقض کړې. او يا ابن کثير وايي مراد ترې د مکې قريش وو، چې هغوی حديبيه کې معاهده وکړه او بيا دوه کاله يې ورباندې وفا وکړه، نو مسلمانانو هم ورسره وفا وکړه او چې کله يې دوه کاله پس معاهده نقض کړه نو نبي عليه السلام پرې حمله وکړه.

{فَمَا اسْتَقَامُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ}:

يعني ترڅو پورې چې دوی پخپل عهد باندې کلک ولاړ وي نو تاسې هم ورسره خيانت مه کوئ، بلکې په وعده ورسره ټينگ ودريږئ.

نن سبا خو خبره بيخي ددې عکس ده، مثال په ډول امريکا نن سبا وايي چې طالبانو چې د انجونو مکتبونو ته اجازت ورنه کړو نو دا يې د ژمنو خلاف کار وکړو، نو هغه امريکا چې زنانه څخه يې مزدوره او د جنسي هوس آله جوړه کړې ده، د هغې زمونږ د مسلمانانو پيغلو او انجونو د تعليم په اړه څه کار دی ؟ خو دا سيکولر تعليم باندې د طالبانو او امريکايانو موافقه شوې، دغه رنگ کله چې کابل کې بعضې د پوهنتون کميونسټ استاذان طالبانو ونيول، د بعضې رسنيو کارمندان او رئيسان يې هم ونيول، امريکا په شمول ټولو کفارو چيغې شروع کړې چې بغير د قيد او شرط يې خوشې کړئ، دا وگورئ، بغير د قيد او شرط لفظ ته مو خيال شته، دا پدې معنا ده چې طالب خودمختار او خپلواک ندی، تړل شوی دی. امر او نهي ورته د اسلام آباد، دوحې او امريکې څخه راځي. دا کفار ترې ټول شموله حکومت غواړي، دغه رنگ طالبانو هزاره شيعه گانو ته حکومت کې ځای ورکړو، د زنانه وو ونډه ترې غواړي، او خارجي پاليسي خو ټوله د امريکايانو په لاس کې ده. نو دا معاهده نده دا تسليمي ده او پدې وفاء کول د مشرکانو اطاعت دی. وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ.

كَيْفَ وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلًّا وَلَا ذِمَّةً يُرْضُونَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَى قُلُوبُهُمْ وَأَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ (8)

څنگه به وي (اعتبار د لوظ) کچيرې دوی غالبه شو په تاسې باندې، نو لحاظ نه کوي دوی په تاسې کې د خپلولۍ او نه هم د لوظ، دوی رضا کوي تاسې په خپلو خولو باندې او انکار کوي زړونه د دوی او ډير ددوی فاسقان دي.

تفسير:

دې آيت کريمه سره ذکر د هغه اسبابو او صفاتو د مشرکانو شروع کيږي، چې موجب د قتال دي، يعنې مونږ دې کفارو سره ولې جنگيږو ؟ ددې علتونه به الله رب العالمين ذکر کړي. چې دا علتونه هر مسلمان لره زده کول پکار دي.

پدې آيت کريمه کې د مشرکانو سره قتال کولو څلور اسباب ذکر دي.

اول: د خپلولۍ خيال نه ساتي.

دويم: د عهد خيال نه ساتي.

دريم: په خوله تاسې ته يو څه وايي خو زړه کې ستاسې په خلاف پټې دسيسې جوړوي.

څلورم: اکثره ددوی فاسقان دي.

[كَيْفَ وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلًّا وَلَا ذِمَّةً]:

كيف يعني (كيف يكون لهم عهد) څنگه به د هغوی لپاره عهد وي ؟ دغه عبارت دلته مقدر دی.

الله عزوجل مومنانو ته د مشرکانو په قتال، دښمنۍ او براءت باندې تحريض ورکوي، تيزې ورکوي، او دا خبره ورته ذکر کوي کچيرې دا کفار غالبه شي نو دوی د قرابت، خپلولي، صله رحمي او د ژمنو لحاظ نه ساتي. دا طالبان مونږ تاسې وکتل هغه څوک چې ورته تسليم شوي وو، هغوی سره يې هم خيانت وکړ. هغوی يې هم ووژل، نو دغه خلکو شرکي نظام ته تسليمي هم ورکړه، او بيا يې هم ژوند د لاسه ورکړ، خسر الدنيا والآخرة.

[إِلًّا]:

د عبد الله بن عباس رضي الله عنهما څخه عوفي، عکرمه او علي بن أبي طلحه روايت کوي چې (إِلٌّ) ويل کيږي خپلولۍ ته او ذمه عهد ته ويل کيږي. همدا قول د ضحاک او سُدي څخه هم نقل دی.

امام قتاده وايي دا حِلف ته ويل کيږي.

امام مجاهد وايي چې دا د الله عزوجل نوم دی. لکه ابو مِجلَز هم وايي، جبرائيل، ميکائيل، اسرافيل، دې کې دا ايل نه مراد الله عزوجل دی. د عبراني ژبې لفظ دی، اصل يې (أَلِيْل) دی، نو دلته هم معنا دا ده چې دا کفار د الله عزوجل خيال نه ساتي. لکه نن سبا سيکولر مسلمانانو کې هم د يهود، نصارا او دعربو دمشرکانو دا خوي او عادت راغلی دی چې د الله لحاظ نه کوي خو د زورواکو، اشغالگرو رعايت کوی، د پاکستان حاکمانو ته وگورئ، د سعودي پاچاهانو حال مطالعه کړئ، د حماس، تحرير الشام او طالبانو موقف ته فکر وکړئ چې امريکا او ملگرو ملتونو د مشرانو خبرو ته دو لاسي سلام کوي.

خو حافظ ابن کثير وايي: وَالْقَوْلُ الْأَوَّلُ أَشْهَرُ وَأَظْهَرُ، وَعَلَيْهِ الْأَكْثَرُ.

اول قول (چې ال خپلولي ته ويل کيږي) ظاهر او مشهور دی او د اکثرو مفسرينو قول دی.

[وَلَا ذِمَّةً]:

فتح القدير کې د ذمة تفسير داسې شوی:

ذمه عهد ته ويل کيږي. نو کومو مفسرينو چې د الا معنا هم عهد کړې وه

او د ذمه معنا هم عهد کوي نو هغوی وايي چې دلته تکرار د عهد راغلی، په مختلفو الفاظو سره او مقصود پکې تاکيد دی.

ابو عبيد وايي، ذمه ويل کيږي امان ته، لکه حديث کې راځي: «وَيَسْعَى بِذِمَّتِهِمْ أَدْنَاهُمْ». او برابر دي په پوره کولو د ذمې (عهد) د هغوی کې کمزوري ددوی. يعني د اهل ذمه سره عهد پوره کولو کې د مسلمانانو ادنی کس هم د اعلی سره يو شان دی. نو ذمې معنا پدې حديث کې بيانه شوه: عهد او لوظ.

وقول أبو عُبَيْدَةَ أَيْضًا أَنَّ الذِّمَّةَ مَا يُتَذَمَّمُ بِهِ، أَيْ: مَا يُجْتَنَبُ فِيهِ الذَّمُّ.

ابو عبيده دا هم وايي ذمه هر هغه څه ته ويل کيږي، چې انسان پکې د ذم او بد ويلو څخه ځان ساتي.

روښانه او ژوندی مثال يې همدا طالبان دي، چې څنګه يې د تسليميدونکو خلکو سره ژمنې وکړې، سابقه حکومت مرتدينو سره يې ژمنې وکړې خو بيرته يې هماغه تسليم شوي کسان ووژل. دا خو د تسليمي ورکونکو حال دی او مسلمانانو خلاف خو ددوی ژمنې او خپلولي هيڅ معنا نه لري.

[يُرْضُونَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَى قُلُوبُهُمْ]:

دوی په خولو باندې داسې ښايسته او ډولي خبرې کوي، چې لپاره چې د مسلمانانو توجه ځانته راجلب کړي، ځان ورته خه خلک معرفي کړي، خو زړونه يې ددې برعکس دي، هغوی د مسلمانانو کړاو، تکليف او خفګان خوښوي. ذو الوجهين دي، دوه مخي خلک دي، ابن الوقت دي، د مادياتو غلامان دي.

نو هغه دښمن چې ستا نه پسې شا ستا پر ضد طرحې او پلانونه جوړوي او مخامخ درته نرمه وينا کوي نو هغه سره هيڅکله لوظ ندی پکار او قتال ورسره پکار دی.

دلته الله عزوجل د رضا نسبت خولې ته کړي او د انکار نسبت يې زړه ته کړي دی، نو پدې نسبت سره يې دغه محاربينو غدر او خيانت ته اشاره وکړه، چې تش په خوله به دې دوستان وي، يو کمزوري تعلق د خولې به درسره ساتي خو حقيقت کې ترڅو چې يې مرتد نه وي ګرځولی، له تا څخه نه راضي کيږي.

[وَأَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ]:

اکثره ددې مشرکانو فاسقان دی، نو دوی خو ټول فاسقان وو، خو دلته مراد د فاسقانو نه هغه ښکاره عهد ماتونکي دي. او يا مراد ترې هغه مشرکان دي چې تر مرګه پوري په کفر باندې کلک ولاړ وو.

اشْتَرَوْا بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (9)

دوی اخستي ده په بدل د آيتونو د الله تعالی کې لږه بدله، نو منع کوي دوی خلک د لارې د الله تعالی نه، بد دی هغه عمل چې دوی يې کوي.

تفسير:

دې آيت کريمه کې د مشرکانو سره د برأءت او قتال کولو درې اسباب نور ذکر کيږي. اول: د الله عزوجل احکامو بدله کې ماديات اخستل.

دويم: خپله د الله عزوجل د لارې څخه بنديدل.

دريم: نور خلک هم د الله عزوجل د لارې څخه منع کول.

د الله په احکامو دنيا اخستلو معنا دا ده چې دې مشرکانو دا احکام پريښي دي او ماديات يې غوره کړيدي، فتح القدير کې وايي چې ددغه جمله احکامو څخه يو حکم په عهد باندې وفا کول وو، دوی هغه پريښی دی او مسلمانانو سره يې خيانت وکړو.

دغه رنګ ددنيا زيب او زينت يې د آخرت په حقيقي نعمتونو غوره ګڼلي دي څکه کفر، شرک او ارتداد کې اخته شويدي.

دا طالبان او تش په نوم د اسلامي ملکونو مشران ددنيا چوکۍ لپاره پدغه فارمول عمل کوي، چې مادياتو په عوض يې دين سره الله په اماني وکړه، قانون او نظام يې د ملګرو ملتونو رضا موافق جوړ کړو، هم لازمي مرتد وګرځيدل يعني ځانونه يې هم د خير څخه بند کړل، لکه شرعي احکام يې معطل وګرځول، او دريم صفت يې دا چې متعدي ضرريان هم وګرځيدل، چې نور خلک هم د سمې لارې څخه اړوي، لکه طالبانو قيادت کې چې څومره تنظيمونه وو، هغه ټول يې د ارتداد په لاره روان کړل، که القاعده وه او که نور پاکستان پرضد جنګيدونکي تنظيمونه وو، او عجيبه لا دا چې وس ترې انکار هم کوي، بعينه د ابليس پيروکاران دي او د هغه پاليسي يې خپله کړې، شيطان په انسان باندې کفر وکړي، بيا ترې آخر کې براءت وکړي، همدا کيسه نن طالبانو القاعدې سره وکړه، چې بيخي د ايمن الظواهري بيعت څخه انکار کوي، وايي دا د ملګرو ملتونو امنيت شورا تيروتنه ده او زمونږ د مخالفينو ادرسونو څخه يې دا خبرې اخيستي دي، الله الله، خو القاعده بيا هم د خلافت د ضد له امله طالبانو پورې ځان نښلوي، هغوی يې شړي. رشتيا چې حقيقي جهاد کې حريت او عزت دی.

لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلًّا وَلَا ذِمَّةً وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ (10)

لحاظ نه کوي دوی د هيڅ يو مومن په اړه د خپلولۍ او نه د لوظ، او خاص همدغه کسان د حد څخه تجاوز کونکي دي.

نَحّاس وايي دا آيت تکرار ندی بلکې مخکې ټول مشرکان ذکر شول او دلته خاص د يهودو بيان کيږي، او قرينه پرې دا ده چې لږ مخکې داشتروا بآيات الله ثمنا قليلا آيت ذکر دی، هغه سره يې مناسبت دی، يهودو د مادياتو په بدل کې الهي احکام تغييرول او هغوی پدې وصف باندې مشهور وو.

او يا دويم دا ويل شوي چې هلته آيت کريمه کې د مومنانو د يو خاص جماعت حقوق مراد وو او دلته على الاطلاق الله رب العالمين د مومنانو حقوقو مراعات کوي.

[وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ]:

دوی تجاوز کونکي دي د حلال شيانو څخه حرامو ته، په ماتولو د لوظ سره. او يا په شر کې اعلی مرتبې ته رسيدلي دي. لوي شريان دي.

فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَنُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ (11)

کچيرې توبه يې وويستله او پابندي يې کوله د مانځه او ورکوو يې زکات نو ستاسې ورونه دي په دين کې، او تفصيلي بيانوو مونږه آيتونه (احکام) د هغه قوم لپاره چې پوهيږي.

[فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ]

الله عزوجل توبې ته ترغيب ورکوي، دا توبه ويستل د مشرک او مرتد لپاره لازمي دي. بغير د توبې څخه دمشرک او دمرتد بښل په شريعت کې نشته، څکه دا خو د هغوی په ارتداد او شرک ته صحيح ويل دي، او په هغه باندې اقرار کول دي، چې شريعت يې هيڅکله اجازت نه ورکوي. بيا قرآن کريم ډير عجيب کتاب دی، هرې زمانې حالاتو روڼ انځور يې ويستلی دی، نن سبا هغه طالبان چې د اسلامي نظام دعوه لري او د خپل نظام پر وړاندې جنګيدونکي مجاهدين خوارج او باغيان بولي خو دلته يې د الله عزوجل حکم نقض کړی، دوی د کرزي او عبد الله عبد الله پشمول د سابقه مرتد حکومت مشران بغير د توبې وبښل او کشران يې په دندو وګمارل. هغه کرزی چې اشغال ته يې پدې سيمه کې رسميت ورکړ، اشغالګرو سره يې د غلامې ترون امضاء کړ، خو نن بغير د توبې سرې سترګې هرخوا ګرځي راګرځي، او همدا طالبان نړيوالو کانفرنسونو کې چيغې وهي چې سابقه افغان حکومت مرتد کارمندان زمونږ ورونه دي. او ورځ تربلې د سابقه مرتد نظام مفسد چارواکي راروان دي، طالب مشران يې استقبال ته هوايي ميدان ته ورځي، نو توبې پرته ورونه ګڼلو معنا دا ده چې دواړو دين شريک دی چې عبارت دی د سيکولرزم څخه.

بيا دلته تکرار نشته، مخکې چې دا آيت ذکر شو، نو هلته مراد دا وو چې جنګ ورسره مه کوئ، او دلته وايي چې توبه يې وويستله نو صدق ښکاره کيدلو څخه وروسته اعتبار پرې وکړئ.

[وَنُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ (11)]

او وضاحت سره بيانوو مونږه آيتونه د پوهه خلکو لپاره، او دلته يې علماء، اهل علم او په خبره باندې پوهيدونکي خلک څکه خاص ذکر کړل چې هغوی ددې احکامو څخه ګټه پورته کوي، او الآيات نه مراد د مشرکينو انواعو اړوند هغه احکام دي چې مخکې ذکر شو. د هغوی څخه براءت او قتال وغيره.

وَإِنْ نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوا فِي دِينِكُمْ فَقَاتِلُوا أَئِمَّةَ الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَا أَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ (12)

او که مات کړل دوی خپل قسمونه، وروسته د کلکوالي د هغې، او طعن يې کوو ستاسې په دين کې نو تاسې وجنګيږئ د مشرانو د کفر سره، يقينا نشته دی هيڅ قسمونه ددوی، دې لپاره چې دوی منع شي (د شرک نه).

[وَإِنْ نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ]:

دې آيت کريمه کې الله عزوجل د مشرکانو سره قتال لپاره دوه نور اسباب ذکر کوي.

اول: نکث العهد. لوظ ماتول وروسته د کلکوالي څخه.

دويم: په دين باندې طعن کول.

نو دغه معاهدين کفار يادوي چې دوی که لوظ مات کړو نو معاهده يې ختمه ده او قتال به ورسره کولې شي.

او يا (إِنْ) په معنا د (إِذَا) سره دی، مراد ترې هغه کفار دي چې لوظونه يې مخکې مات کړيدي. نو وس رب فرمايي چې جنګ ورسره وکړئ.

[وَطَعَنُوا فِي دِينِكُمْ]:

په دين باندې طعن کول، اعتراض کول او سپکاوي کول مراد دي.

حافظ ابن کثير وايي:

أَيْ: عَابُوهُ وَانْتَقَصُوهُ. وَمِنْ هَاهُنَا أُخِذَ قَتْلُ مَنْ سَبَّ الرَّسُولَ، صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ، أَوْ مَنْ طَعَنَ فِي دِينِ الْإِسْلَامِ أَوْ ذَكَرَهُ بِتَنَقُّصٍ.

معنا دا چې دوی ددين عيب او نقص بيان کړي، او دې ايت کريمه څخه د هغه چا د قتل دليل اخستل شوی دی، چې څوک رسول الله عليه السلام ته کنځل وکړي، او يا په دين باندې عيب ولګوي، او يا يې په نقص سره ياد کړي.

(تفسير ابن کثير)

الله أكبر، نن همدې خاوره کې په

مبارک سنت د رسول الله صلی الله علیه وسلم ګیره باندې ریشخند وهل کیږي، اسلامي فریضه او شرعي حجاب باندې ملنډې وهل کیږي، د عالم نوم پورې خنداګانې کیږي، کتاب او سنت ښکاره سپکاوی کیږي، خو په طالبانو کې داسې څوک نشته چې دغه خلک محاکمه کړي، عبرتناکې سزاګانې ورته ورکړي. بلکې خلافت مجاهدینو څخه ددغه خلکو امنیت ساتي، دا د طالبانو سوچه اسلامی نظام دی ؟ او وایي ددې په خلاف ټوپک راخستل خارجیت دی.

څو ورځې مخکې د هند حاکم ګوند BJP (بهارتیه جنتا پارټي) ویندویانو "نور پور شرما" او "نوین کمار جیندا " لخوا د نبي علیه السلام د توهین حادثه رامنځ ته شوه، نو اول خو طالبان هندوانو سره کومه صلحه نده کړې، بالفرض کچیرې دا ومنو چې طالبانو ورسره شرعي (!) صلح کړې وه خو کله چې هغوی په دین باندې طعن وکړو، د نبي علیه السلام ګستاخي یې وکړه، نو وس الله عزوجل فرمایي چې دغه کفارو سره وجنګیږئ، او طالبان ورته زارئ کوي چې راشئ دلته سفارت خلاص کړئ، د ښځینه وو او نارینه وو پوځیانو روزنې موافقې ورسره کوي، نو په ایمان یې اوویاست چې همدا اسلامي نظام دی چې د محمد رسول الله صلی الله علیه وسلم ګستاخانو ته دې هرکلی وشي او د امداد او کومک په پار دې ورته د سوال څولۍ وغوړولی شي ؟؟

[فَقَاتِلُوا أَئِمَّةَ الْكُفْرِ]:

دلته الله عزوجل د فتنې او فساد جرړې پرې کولو لنډ فارمول ښودلې دی.

مجاهدینو او مسلمانانو ورونو که غواړو چې د یو شرکي نظام بیخکندي وکړو، باید د هغوی مشران، قائدین او د سر سړي ووژنو.

آئمة الکفر کې د یو نظام لوړ پوړي چارواکي، علماء السوء، ناکاره ملایان او صحافیان وغیره شامل دي.

بیا اصل خو دا قتال دی، وژل مراد دي، خو کچیرې زمونږ لاس رسی ورته نه وي نو د خپل وسع مطابق حرکت خو باید وکړو، لکه اسلامي خلافت خراسان ولایت ددغه توهین غچ د کابل کارته پروان هندوانو او سیکانو څخه واخستلو او ابو محمد تاجیکي تقبله الله په درمسال باندې ددوی مذهبي مراسمو دوران کې انغماسي برید وکړ، چې په پایله کې یې لسګونه سیکان مردار کړل او ددې سربیره د درمسال ساتونکي طالبان یې هم په درجنونو د جهنم کندو ته واستول، ان شاء الله. چې د هند توهین کونکو ددې برید له امله بغارې ووهلې، د هند بهرنیو چارو وزارت دا پیښه وغندله او ژوره خواشیني یې څرګنده کړه. خو بالمقابل طالبان چې د امریکا لخوا ورسپارل شوي توپونه ، ټانکونه او طیارې لري، خو دوی د خپل نبي ګستاخانو ته ترخه خبره هم ونه کړه، فقط په ټویټر پاڼه یې تش په ټکو سره دا کړنه وغندله خو بیرته یې د خندا او خوشحالی مجلسونو انځورونه خپاره کړل، چې دغه انځورونو دا په ډاګه کړه چې هغه غندنه یوازې یو تجارتي اعلان و. که نور هیڅ د طالبانو په وسع نه و پوره، حد اقل هند سره خو به یې هجران او بائیکاټ کړی وی، د مرستو په پار خو به یې زارۍ ورته نه کولای یا د مجاهدینو بریدونو څخه به یې دا د غوا زامن نه ژغورلای ؟

همدغه رنګ مونږ تاسې باید د کفارو مشرانو شخصیت وژنه وکړو، د ارتداد او کفر مشرانو نواقض راڅرګند کړو، وس دا د طالبانو مشرانو کفریات چې په واضحه توګه بیان شي، نو مسلمانان ترې خپله خلاف کیږي. اګر که ډیر بې شعوره خلک هم دلته اوسیږي چې بس د هغه خوراک څښاک او ژوند چې برابر وي نو هیڅ داسلامي نظام په غم کې ندي، خو دا سیمه دپوهانو او د سوچ خاوندانو څخه هم ډکه ده چې په حقایقو او واقعیتونو تدبر کوي او خپل سم لوری ټاکي.

تفسیر طبري راوړي دي: امام قتاده رحمه الله وایي : "(أئمة الکفر) ، أبو سفیان، وأبو جهل، وأمیة بن خلف، وسهیل بن عمرو، وعتبة بن ربیعة." [تفسیر الطبري]

ژباړه: د کفر مشرانو څخه أبو سفیان، أبو جهل، أمیة بن خلف، سهیل بن عمرو، او عتبه بن ربیعه مراد دي.

وَعَنْ مُصْعَبِ بْنِ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ قَالَ: مَرَّ سَعْدٌ بِرَجُلٍ مِنَ الْخَوَارِجِ، فَقَالَ الْخَارِجِيُّ: هَذَا مِنْ أَئِمَّةِ الْكُفْرِ. فَقَالَ سَعْدٌ: كَذَبْتَ، بَلْ أَنَا قَاتَلْتُ أَئِمَّةَ الْكُفْرِ. رَوَاهُ ابْنُ مَرْدَوَيْهِ.

یو ځل سعد رضي الله عنه د یو خارجي په خوا ورتیریدو، هغه خارجي وویل: دا د کفر د امامانو څخه دی. سعد ورته وویل: دروغ وایاست، بلکې ما د کفر امامانو سره جنګ کړی دی.

دا خوارج داسې ظالمان وو، صحابه وو ته یې د کفر امامان ویل. نن هم باطل پرسته خلک د اسلامي خلافت مجاهدینو ته خوارج وایي، سره ددې چې د صحابه وو په ناموس او عزت باندې همدې مجاهدینو څومره قربانیانې ورکړې، ټول عالم پرې ګواه دی، الا من أعمی الله بصیرتهم. او طالبان د همدغه صحابه وو دښمنانو روافضو اقتداء کې نمایشي مونځونه کوي، امنیت یې تامینوي، خو بیا هم سوچه مسلمانان دي !!

او اسلامي خلافت خو د خوارجو بیخکندي وکړه، په غرب افریقا کې دبوکوحرام مشهوره خارجي ډله د مجاهدینو د لاسه ختمه شوه. والحمد لله.

حافظ ابن کثیر وایي:

وَالصَّحِيحُ أَنَّ الْآيَةَ عَامَّةٌ، وَإِنْ كَانَ سَبَبُ نُزُولِهَا مُشْرِكِي قُرَيْشٍ فَهِيَ عَامَّةٌ لَهُمْ وَلِغَيْرِهِمْ، واللَّهُ أَعْلَمُ.

صحیح خبره دا ده چې دا آیت عام دی، اګر که سبب نزول یې د قریشو مشرکان وو خو دا هغوی او نورو (مشرکانو) لپاره عام دی.

لکه تفسیر ابن أبي حاتم ذکر کړیدي:

عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ جُبَيْرِ بْنِ نُفَيْرٍ، أَنَّهُ كَانَ فِي عَهْدِ أَبِي بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ إِلَى النَّاسِ حِينَ وَجَّهَهُمْ إِلَى الشَّامِ قَالَ: " إِنَّكُمْ سَتَجِدُونَ قَوْمًا مُحَوَّقَةً رُءُوسِهِمْ فَاضْرِبُوا مَقَاعِدَ الشَّيْطَانِ مِنْهُمْ بِالسُّيُوفِ فَوَاللَّهِ لَأَنْ أَقْتُلَ رَجُلًا مِنْهُمْ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ أَنْ أَقْتُلَ سَبْعِينَ مِنْ غَيْرِهِمْ وَذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ يَقُولُ: ﴿فَقَاتِلُوا أَئِمَّةَ الْكُفْرِ﴾ [التوبة: 12] " [تفسير ابن أبي حاتم]

ژباړه: عبد الرحمن بن جبیر وایي ابو بکر رضي الله عنه چې کله خلک شام ته لیږل نو ورته یې وویل: تاسو به بعضې داسې خلک ومونډئ چې په سرونو به یې ویښته نه وي، نو د شیطان د ناستې ځایونه (د دوی سرونه) په تورو باندې اووهئ ځکه قسم په الله پدوی کې یو کس وژل ما ته د نورو اویا کسانو وژلو څخه غوره دي او دا په دی خاطر چې الله تعالی فرمایی: ﴿فَقَاتِلُوا أَئِمَّةَ الْكُفْرِ﴾ [التوبة: 12]

[إِنَّهُمْ لَا أَيْمَانَ لَهُمْ]:

جمهورو همدا أیمان باندې فتحه ویلې ده. معنا به دا شی چې د کفارو لوظونه حقیقت کې لوظونه ندي.

او ابن عامر په کسرې سره ویلې دی (لا إیمان لهم)، چې بیا به معنا دا شي دا لوظ ماتونکي او عیب لګونکي کسان مومنان ندي نو ځکه قتال یې واجب دی او وینه او مال یې مباح دي.

[لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ] :

دا د کفارو قتال سلسله به تر کومه دوام کوي ؟

تر دې چې دوی د کفر، عناد او ګمراهۍ څخه راوګرځي.

آیا نن سبا افغانستان، پاکستان، سعودي، ایران، مصر، فلسطین، عراق، شام او ترکیا کې همداسې شوي دي ؟ نا، ندي شوي نو ځکه جهاد به جاري وي.

أَلَا تُقَاتِلُونَ قَوْمًا نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ وَهَمُّوا بِإِخْرَاجِ الرَّسُولِ وَهُمْ بَدَءُوكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ أَتَخْشَوْنَهُمْ فَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ (13)

ولې جنګ نه کوئ د هغه قوم سره چې مات کړي یې دي خپل قسمونه، او کوشش یې کړی و په ویستلو د رسول علیه السلام کې، او دوی شروع وکړه په تاسې (په جنګ کولو کې) اول ځل. آیا ډاریږئ تاسې د دوی نه، پس الله تعالی زیات حقدار دی چې تاسې ترې ویره وکړئ، کچیرې تاسې مومنان یاست.

پدې آیت کریمه کې الله عزوجل تحریض ورکوي مومنانو ته په قتال د مشرکانو باندې، او درې علتونه د قتال به ذکر شي.

اول علت: نکث الأیمان. دقسمونو ماتول.

دویم علت: رسول الله علیه السلام د مکې څخه ویستلو کوشش کول.

دریم علت: د هغوی لخوا د جګړې پیل.

[أَلَا تُقَاتِلُونَ]:

دې ته حرف التحضیض ویل کیږي. او په وخت د تیزوالي د یو عمل کې استعمالیږي. چې تاسې ولې هغه مشرکانو سره جنګ نه کوئ چې هغوی کې دا صفات موجود دي.

تاسې سره کړي لوظونه یې مات کړیدي.

او نبي علیه السلام د ویستلو کوشش یې کړیدی، فقط هَمّ او اراده نده مراد، بلکې دې مشرکانو عملا نبي علیه السلام په خلاف اقدام کړی و. او یا دا ویستل د مکې نه مراد دي او یا د مدینې نه، نو مکې نه ویستلو کې خو کامیاب شول خو د مدینې څخه ویستلو کې الله عزوجل هغوی ناکام کړل.

نن سبا هم دا کفار، یهود، نصارا، سیکولران او بت پرستان لګیا دي، مومنان د خپلو سیمو څخه وباسي، که تمکین وي، نو تمکین ورله ختمول غواړي، نو رب فرمایي چې هغوی تاسې وباسي نو ولې ورسره قتال نه کوئ.

دریم علت کې هم ترغیب دی قتال ته، چې شروع او پیل درباندې هم دې مشرکانو کړی دی، هغوی درنه سیمې اشغال کړیدي، د عقیدوي اشغال په لټه کې دي، نو تاسې ولې ځان بندوئ د هغوی قتال څخه.

[أَتَخْشَوْنَهُمْ]:

دلته الله عزوجل توبیخ ورکوي قاعدینو د جهاد ته، زجر ورکوي، رټنه ورکوي، پیغور ورکوي، چې آیت تاسې د کافر څخه ډاریږئ ؟

د وسائلو نه یې ډاریږئ، د اسارت او شهادت څخه ډاریږئ ؟

نو الله رب العالمین ډیر لایق دی چې د هغه څخه انسان وډار شي، دغه خلکو یقین او ایمان کمزوری دی، دوی څه فکر کوي چې الله به یې همداسې بې

کومکه پریږدي ؟ که دا خبره نه وي نو ولې جهاد نه کوئ ؟ ولې په کور ناست یاست ؟

افسوس دې په قاعدینو د جهاد باندې او خصوصا په هغه علماؤ چې دا آیتونه لولي، او بیا پرې عمل نه کوي، چې الله رب العالمین دا حکم یو یو فرد ته متوجه کوي، چې زیده، ته ولې جهاد نه کوې ؟ فلانې شیخ صیب ولې قتال نه کوې ؟ اې ځوانه ولې د ملګرو ملتونو په شرکي اصولو ولاړ نظام پر خلاف ټوپک نه راخلې ؟

او خوشحالي ده د هغه مجاهدینو لپاره چې هغوی د رب العالمین دې حکم ته لبیک وایي.

سبحان الله، د طالبانو خپل اعلامیان او سیاسي شنونکي وایي چې ډېر کرت د ملګرو ملتونو فشار او ډار له امله د دوی رسمي فرمانونه هم لغوه کیږي.

[إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ]:

که مومن وي نو قتال به خامخا کوي، که قتال نه کوي، معلومه شوه چې ایمان کې یې نقص دی. علت د قعود د ایمان ضعف دی، دا نورې بهانې چې ځان ته جوړوي نو ګوره دا دروغ دي.

قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبْهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ (14)

وجنګیږئ ددوی سره، عذاب به ورکړي دوی ته الله تعالی ستاسې په لاسونو باندې، او وبه شرموي دوی لره، او د هغوی په مقابله کې به ستاسې کومک وکړي، او شفا به ورکړي د مومنانو سینو ته.

تفسیر:

دې آیت کریمه کې الله عزوجل د قتال څلور فواید ذکر کوي، مخکې علتونه ذکر شو، وس ثمره او نتیجه د قتال ذکر کوي.

الْأُولَى: تَعْذِيبُ اللَّهِ لِلْكُفَّارِ بِأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ بِالْقَتْلِ وَالْأَسْرِ.

اوله فایده: دالله تعالی عذاب ورکول کفارو لره په لاسونو د مومنانو باندې، قتل سره او یا اسارت سره.

وَالثَّانِيَةُ: إِخْزَاؤُهُمْ، قِيلَ: بِالْأَسْرِ، وَقِيلَ: بِمَا نَزَلَ بِهِمْ مِنَ الذُّلِّ وَالْهَوَانِ.

دویمه فایده: د الله تعالی دوی لره عذاب ورکول په شرمولو سره. ددې نه مراد هم اسارت دی، او یا پدوی د ذلت او سپکاوي راتلل مراد دي.

وَالثَّالِثَةُ: نَصْرُ الْمُسْلِمِينَ عَلَيْهِمْ، وَغَلَبَتُهُمْ لَهُمْ.

دریمه فایده: د هغوی باندې د مسلمانانو غلبه او بریا.

د مسلمانانو نصرت په قتال سره لاس ته رازي، د مسلمانانو نظام قایمیږي، تمکین موجودیږي، داسې خو نه کیږي چې سهار راپاځې او ټوله دنیا کې اسلامي نظام قائم وي، اسلامي محاکم وي، حدود وي، بین الملل قیودو څخه پاک شرعي قوانین وي. لکه دا هغه ملایانو ته سخت توبیخ دی چې وایي جهاد مه کوئ، ټوپک مه راخلئ، بلکې فقط دعاګانې به سرې کوي چې الله عزوجل یو اسلامي نظام راولي، نو الله عزوجل به دا نظام څنګه راولي، خو دا دې مونږ تاسې ته سورت توبه کې وایي چې: قاتلوهم. قتال وکړئ. همدا یواځینی لار ده.

وَالرَّابِعَةُ: أَنَّ اللَّهَ يَشْفِي بِالْقِتَالِ صُدُورَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ مِمَّنْ لَمْ يَشْهَدِ الْقِتَالَ.

څلورمه فایده په قتال کې دا ده، کوم مومنان چې جهاد ته نه وي حاضر شوي، الله به پدې قتال سره د هغوی سینې یخې کړي.

ځکه څوک چې حاضر شي قتال ته، نو د هغه سینه خو په جهاد کې یخیږي، د مشرکانو مرګ څخه خوند اخلي.

لکه مستضعفین دي یا نور مسلمانان دي، د کفارو مرتدینو لخوا شوي ظلمونو له امله یې سینې د غم او خفګان څخه ډکې دي. نو هغوی سینې به یخې شي.

یو استشهادي برید وشي ، ټول مومنان خوشحاله شي، او د کفارو څخه انتقام اخستلو باندې غازیانو ته دعاګانې کوي.

کابل کې یو انغماسي برید په هندوانو او سیکانو باندې ترسره شو، ټول امت مسلمه پرې ویاړي، حتی مخالفینو هم د کابل کارته پروان درمسال برید وستایو. والفضل ما شهدت به الأعداء.

یو د طالب رینجر والوځي، ټول خوشحاله وي، یو د اسرائیلو یهودي مردار شي، یا غرب افریقا کې نصراني ووژل شي، یا امریکایي او روسي پوځي ووژل شي، د آي ایس آي کارمند یا پاکستان پوځي یا رافضي ووژل شي نو ټول مسلمانان خوشحاله وي. د رب حمدونه ادا کوي، او مجاهدینو ته دعاګانې کوي.

او څوک چې منافق وي یا د مرتدینو ملاتړې وي، هغه پرې خامخا خفه کیږي، ځکه د هغه ولاء د کفارو او مرتدینو سره وي. دا د رب دکلام ګواهي ده.

وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ (15)

او لرې به کړي غصه د زړونو د کافرانو څخه، او مهرباني به وکړي الله تعالی په هغه چا باندې چې وېې غواړي، (د ایمان توفیق ورکولو سره) او الله تعالی پوهه دی د حکمتونو والا.

تفسیر:

[وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ]:

پدې آیت کریمه کې دوه نور فواید د قتال ذکر کیږي، نو پنځمه فایده دا ده.

وَالْخَامِسَةُ: أَنَّهُ سُبْحَانَهُ يُذْهِبُ بِالْقِتَالِ غَيْظَ قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ.

د مومنانو د زړونو غصه ورسره الله عزوجل ختموي. تکرار نشته، ځکه مخکې صدر (سینه) ذکر شوه، سینه عامه ده او قلب خاص دی، یا مخکې وعده د فتوحاتو مراد وه او وس د فتوحاتو واقع کیدلو سره د مومن د زړه غصه ختمیږي.

او یا دا ضمیر راجع دی کفارو ته، چې د هغوی د زړونو غصه الله رب العالمین په مرګ سره ختموي، د ټویټر ، فیس بک او د واټساپ پاڼه یې ودریږي او نور ترې د مسلمانانو او مجاهدینو خلاف ښکنځلې نه نشریږي.

[وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ]:

دا ابتداء د کلام ده، چې متضمن ده راتلونکې خبرونو لره، یعنې آینده کې به الله عزوجل په بعضې کفارو مهرباني وکړي، هغوی به د شرک څخه توبه وباسي. لکه د مکې والاو چې توبه اوویستله او بیا یې اسلام ډېر خه وو.

[وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ]:

او الله عزوجل علیم دی، پوهه دی په هغه چا چې د اسلام اهل یې ګرځوي لکه ابو سفیان، صفوان بن أمیه او عکرمه بن أبي جهل وغیره او پدې کار کې یې ستر ستر حکمتونه دي.

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِيجَةً وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ (16)

آیا ګمان کوئ تاسې چې پریښودلې به شئ (بغیر د امتحان نه) او تر اوسه ندي ښکاره کړي الله تعالی هغه کسان چې جهاد یې کړی ستاسې څخه، او د الله تعالی، او د رسول د هغه او مومنانو پرته یې راز دار دوست نه وي نیولې، او الله تعالی خبر دار دی په هغه عملونو چې تاسې یې کوئ.

تفسیر:

دې آیت کریمه کې الله عزوجل قتال ته ترغیب ورکوي او حکمت د قتال ذکر کوي چې امتحان کول دي، په خپلو بندګانو باندې.

الله عزوجل په جهاد سره خلک امتحانوي، چې مومن او فاسق څوک دی ؟

که چا قتال کوو دا مومن دی او که چا قتال نه کوو وروسته راځي الله عزوجل فرمایي دا خلک فاسقان دي، کبیره ګناه کې اخته دي.

دویم امتحان په براءت د کفارو سره کوي، او یا هم دا صفت دې د مجاهدینو، چې کوم خلک مجاهدین دي، کوم خلک جهاد کولای شي ؟ نو هغه څوک جهاد کولای شي چې کلک براءت ولري د هر قسم کفارو څخه. لکه ابراهیم علیه السلام چې براءت کړی و، نه یې مصلحت لټوو، نه یې دخپل کافر لحاظ ساتو، بلکې د ټولو کفارو څخه یې برملا دبراءت اعلان وکړو. او نن سبا همدا الولاء والبراء د ابراهیمي ملت د مجاهدینو امتیاز دی. ولله الحمد علی ذلک.

[وَلِيجَةً]:

امام فراء وایي: الْوَلِيجَةُ: الْبِطَانَةُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ.

ولیجه د مشرکانو پټې دوستانې ته ویل کیږي.

مقصد دا شو چې اې مسلمانانو! تاسې څنګه مشرکانو سره پټې دوستانې کوئ، هغوی ته رازونه ورکوئ.

کافر باندې څنګه اعتماد کوئ، مرتد باندې څنګه اعتماد کوئ، سره ددې چې مخکې الله عزوجل دومره کلکه خبره وکړه، چې دوی د عهد لحاظ نه ساتي، د خپلولۍ لحاظ نه ساتي، ظاهره کې به نرم وي خو حقیقت کې به یې درته دام خپور کړی وي چې کله یې درنه هدف پوره شي بیا دې داسې تش په میدان پریږدي، لکه روسانو چې مرتد نجیب په ډاګه پریښودو، او هغوی ترې پښې سپکې کړې، یا امریکایانو چې اشرف غربي په وچه ډاګه پریښودو، یا هم پاکستان مرتد حکومت چې عبد السلام ضعیف بربنډ امریکایانو باندې وپلورو او داسې مثالونه نور هم زیات دي.

ددغه کفارو جواسیسو او پلویانو لویه نښه دا ده چې په خوله به درته ځان خیرخواه معرفي کړي، چې فلانې کافر نه کومک واخلو، فلانې کافر سره سوله وکړو لږ به مجاهدینو باندې راحت راشي، بس ټول هدف او پلان یې همدا وي چې مجاهدینو او کفارو ترمنځ یو نوعه اړیکه پیدا شي، پیغامات تبادله شي، ناسته او ولاړه رامنځ ته شي، او دا لویه دسیسه وي، د راحت پدې دام کې چې مجاهدین راګیر شول، سبا بل قدم اخلي، آخر دې حد ته رسیږي چې طالبانو پشان سیکولر مسلمانان ترې جوړ شي. أعاذنا الله وایاکم.

[وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِما تَعْمَلُونَ]:

أَيْ: بِجَمِيعِ أَعْمَالِكُمْ.

الله عزوجل ستاسې په اعمالو خبر دی، یعنې په ټولو اعمالو خبر دی. حاصل دا دی چې که دا خفیه دوستانه او تجسسي کړنې د مجاهدینو څخه پټ کړئ، نو الله عزوجل څخه به یې څنګه پټ کړئ ؟ او هغه به ستاسې دا کړنې او رازونه یوه ورځ مجاهدینو ته افشاء کړي. ان شاء الله.

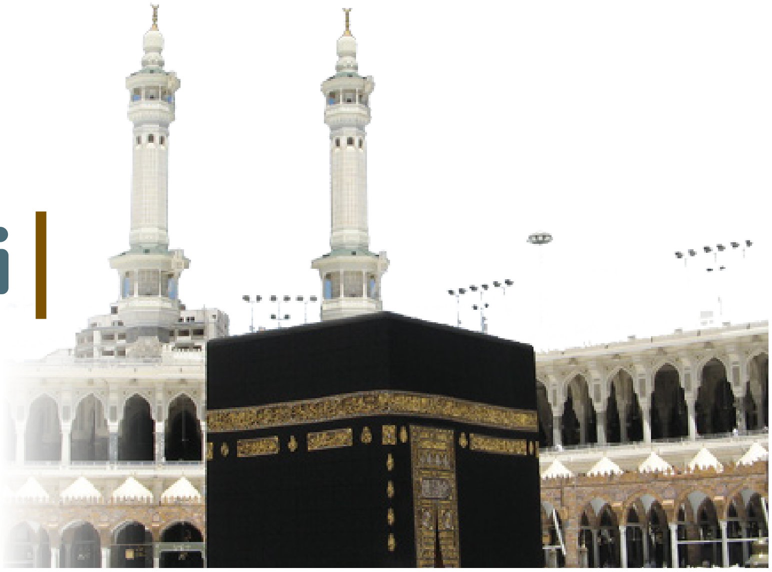

نثر اللؤلؤ والمرجان

في سلسلة معرفة الرحيم الرحمان

دريم درس

أحمد الله وأسبّحه بعلوّه وكماله الذي خلق السموات والأرض على مِنواله ونُوِّرَت بنوره وزُيّنتْ بجماله ثم استوى على العرش لائقا بذاته وجلاله ولا يخفى عليه شئ من أمور العالم وأفعاله وعليم بجميع أحواله وأعلن الفوز لمن امتثل بإنزاله وإرساله وأصلي وأسلّم على رسوله ونبيه محمد وعلى أهل بيته وأصحابه وآله، أمابعد:

محترمو لوستونکو!

مونږ د الله عزوجل د معرفت سلسله شروع کړې وه، تير درس کې د الله تبارك وتعالى د معرفت اهميت او د معرفت فوائد ذکر شو، بيا بتوفيق الله تعالى د عقيدې مختصر تعارف او د هغې بعضې ضروري متعلقات ذکر شو، چې د اسماء او صفاتو بعضې مهمو اصطلاحات پيژندنه شروع وه، لفظي تحريف بيان شوی وو، اوس راځو معنوي تحريف ته.

دويم: معنوي تحريف دا ديته وايي چې لفظ د نص په ظاهر کې بر قرار پاتې شي، خو معنا کې يې تحريف وشي، مثال يې دا دی چې الله تبارک وتعالى فرمايي: {الرحمن على العرش استوى} نو معطله راولړيدل او ويې ويل چې دلته استوی په معنا د استولی ده او دغه ډول د يَدْ معنا په قدرت او نعمت سره کوي [وګوره اصول الدين للبغدادی ص١١١ واساس التقديس ص١٢٥] د تحريف دغه دواړه قسمونه مذموم قسمونه دي. چې د کتاب او سنت په خلاف په کې د تعطيل اعتقاد توليد کيږي نو دې قسم تحريف کوونکو ته محرّفه او تحريف کوونکي وايي.

دويم راځو تعطيل ته نو دا په لغت کې د عطل نه أخذ دی، چې معنا يې ده پرېښودل، فارغول، خالي کول او رخصت کول خو په اصطلاح د عقيده کې وايي: "نفي أسماء الله وصفاته أو بعضها" نفي کول يعنې پريښودل د الله د ټولو نومونو او صفتونو او يا هم د بعضو له هغې څخه، بيا دغه پرېښودل که په هره طريقه وي نو دې کس ته معطل ويلى شي، که دا تأويل کوونکى وي په دې کې او که تحريف کوونکى وي او بيا دغه تعطيل په دوه قسمه دی لکه څنګه چې د اصطلاحي تعريف نه هم معلومه شوه خوتفصيل يې دا دی:

(١) تعطيل کُلِّي: لکه تعطيل د جهميه وو چې هغوی د ټولو صفاتو نه انکار کوي او دغه ډول غلاة چې دي دوی د صفاتو سره سره اسماء حسنى د الله تبارك وتعالى هم نه مني.

(٢) تعطيل جزئي: لکه تعطيل د اشاعره وو چې هغوی بعضې صفات مني او بعضې نه مني.

دريم چې دی هغه ته تکييف وايي، تکييف په لغت کې يو شي په يو معلوم هيئة ګڼلو او منلو ته وايي او په اصطلاح د عقيده کې: "الخوض في كنه وهيئة الصفات التي أثبتها الله لنفسه او رسوله له" غوپې وهل (ژور بحث کول) په حقيقت او هيئت د هغو صفاتو کې چې الله تبارک وتعالى ځانته ثابت کړي، او يا هم د هغه رسول صلى الله عليه وسلم هغه ته ثابت کړي دي. نو چې يو کس د دغه صفاتو هيئة ذکر کوي او مثلا وايي چې د الله تعالى لاس داسې داسې دی، نو دې کس ته مکيف وايي او دا کار حرام دی.

لکه د امام مالك رحمه الله نه دالله تبارك وتعالى د استوی على العرش متعلق يو کس پوښتنه وکړه چې کيف استوی نو امام رحمه الله ورته سخت غوصه شو او ورته ويې فرمايل: استوی معلومه ده کيفيت يې نامعلوم دی، پوښتنه کول د دې په باره کې بدعت دی خو ته ماته بدعتي ښکاري بيا يې امر وکړ چې دا کس وباسئ [الاعتصام للشاطبي ١/٢٢٩]

اوس راځو تمثيل ته، تمثيل په لغت کې هم مثله او هم صفته ته ويلى شي او په اصطلاح د عقيده کې: "الاعتقاد في صفات الخالق أنها مثل صفات المخلوق" عقيده ساتل په صفاتو د خالق کې دا چې دا د مخلوق د صفاتو غوندې دي، نو دلته په تمثيل کې فرق د تكييف سره دا دی چې تکيف يو ذهني تصور پيش کولو ته وايي. او تمثيل دا د يو موجود سره چې په خارج کې وي د هغې سره من کل وجه مماثل ګڼلو ته وايي، لکه يو کس وايي نعوذ بالله چې د الله لاس د انسان د لاس په شان دی بل فرق يې علما دا هم کوي چې تکييف دا چې يو شي ته معين حقيقت ورکړې بغير له دې چې ته يې په يو مماثل پورې مقيد وګرځوې او تمثيل چې يو صفت د الله تعالى ته د مخلوق د يو صفت سره هم مثله وګرځوې، نو له دې وجې علماء فرمايي: هر تمثيل تکييف دی خو هر تکييف تمثيل نه دی والله اعلم، ديته تشبيه هم وايي چې د دې ويونکي ته ممثّل او مشبّه ويل کيږي، ځکه ده د الله صفت د مخلوق د صفت سره هم مثله او مشابه وګڼلو او دغه کار ته د امت علماوو کفر ويلى دی.

د امام بخاري رحمه الله استاذ نعيم بن حماد رحمه الله فرمايي: "من شبه الله بخلقه فقد كفر ومن أنكر ما وصف به نفسه فقد كفر، وليس ما وصف الله به نفسه ولا رسوله تشبيها" چا چې الله (په څه صفت کې) د مخلوق سره مشابه کړ نو ده کفر وکړو او چا چې انکار وکړو له هغه څه نه چې الله تعالى پرې خپل ځان موصوف ګرځولى نو ده کفر وکړو، او دا تشبيه نه ده چې د الله تبارک وتعالى (هغه صفت دې) ومنل شي چې هغه پرې ځان موصوف کړی او يا ورته د هغه رسول بيان کړی دی. [العلوء للذهبي ص ١٢٦، اجتماع جيوش الاسلاميه ص ٨٦] او او دغه تشبيه ته امام دارمي رحمه الله هم کفر ويلى [نقض الامام ابى سعيد ..على المريسي الجهمي العنيد ١/٢١٩]

او کوم چې تأويل دی نو دا په لغة کې د أوّل يؤول څخه مصدر دی، رجوع کولو ته ويلى شي او په دې اعتبار سره بيا په ډيرو معناګانو سره راځي لکه ذکر د تأويل وي او مراد ترينه تفسير وي لکه دغه اصطلاح مفسرين ډيره استعمالوي او بيا خاص طور سره علامه ابن جرير چې

هغه اکثر د ایت په تفسیر کې فرمايي: القول فی تأویل قوله تعالی کذا وکذا .... او دغه ډول دهغه دا معنا چې اختلف اهل التأویل فی قوله تعالی .... دغه ډول د حقیقت او د معنا په معنا هم راځي لکه سورت یوسف ۴۴ کې چې فرمايي: {وما نحن بتأويل الأحلام بعالمين} نو دلته تأویل د حقیقت او معنا په معنی سره ذکر شوی دی، او دغه معنا د سورة الکهف په ۷۸ نمبرایة کې هم استعمال شوی علامه ابوعبیدة معمر بن مثنی فرمايي: التأويل: ”التفسير والمرجع والمصير“ [مجاز القران ۱/۸۷] او همدا خبر أبو جعفر الطبری رحمه الله هم ذکر کړی [تفسير الطبري ۳/۱۸۴] (سلسله ص 9)

او په اصطلاح کې یې علماء تعریف داسې کوي فرمايي: ”إخراج دلالة اللفظ من الدلالة الحقيقية إلى الدلالة المجازية من غير أن يخل ذلك بعادة لسان العرب في التجوز“

یعنې یو مقصد د لفظ د حقیقي مفهوم نه مجازي مفهوم ته ویستل دي، بغیر له دې چې اسلوب د عربي ژبې په دې مجاز کې مجروح شي [فصل المقال لابن الرشد ص۱۴] خو د متأخرينو په نزد بيا دیته وايي چې: ”هو صرف اللفظ عن المعنى الراجح إلى المعنى المرجوح لدليل يقترن به“

یعنې تاویل اړول د لفظ دي، د یوې راجحې معنا څخه مرجوحې معنا طرف ته خو د یو دلیل له کبله چې دا ورته قرینه وي [مباحث فی علوم القران ص۳۳۷] نو د تأویل دغه مذکوره لغوي او اصطلاحي قسمونه ټول جائز او ممدوح دي.

خو چې کوم تأویل د سیاق د عربي او أصولو د شریعت سره او یا هم د عرف سره ټکر وي، او د هغې مخالف او تضاد وي لکه د معطله وو تأویلونه چې د الله د اسماء حسنی او د هغه تعالی د صفاتو باره کې او دغه ډول د نورو طائفو تأویلونه، لکه د روافضو او متصوفه وو او نور مبتدعینو او باطل پرسته ډلو نو دغه تاویلونه مذموم تأویلونه دي، چې په اصل کی تحریفونه، تبدیلونه او تغییرونه دي چې د دې په مټ او مرسته هره ډله خپل باطل مسلک ثابتول غواړي.

التخجيل والتذليل لفرق النفاة والتعطيل

نو راځو مقصود ته او هغه دا چې کله انسان دا دعوی وکړي چې زما رب او معبود الله دی چې په وجود یې جلي او بدیهي داسې دلایل او نشانیانې موجودې دي، چې ټول حواس یې د ادراک او محسوسیت گواهي او شاهدي ورکوي چې انکار او یا هم شک کول په هغه کې سفاهت، بې وقوفي، جنون، کم عقلي او مکابره گڼلی شي. نو اوس به دغه بنده د دې الله تبارک وتعالی ټول هغه نومونه او صفتونه هم منې چې کوم ورته په قران او حدیث کې ثابت شوي دي.

د الله د اسماء او صفاتو متعلق له پخوانه د اهل السنه والجماعة او د جهمیه او معتزله، معطله وو اختلاف او جگړه را روانه ده اگر چې د دې په اثبات کې په سلگونو صریح او صحیح نصوص منقول او ثابت دي چې اهل السنة والجماعة یې د همدې نصوصو په رڼا کې ثابتوي او مذکوره معطله فرقې یې منکر دي، او خپل باطل مسلک په دې باب کې په داسې تأویلونو مجبورکړي چې د یهودو تحریف به ترې زیات خطرناک نه وي، ځکه دوی چې د الله تبارک وتعالی د أسماء او صفاتو په باره کې کومه عقیده لري نو دا د یو معدوم او غیر موجود صفات خو کیدلی شي البته د الله تبارک وتعالی په باره کې دا سراسر د کتاب، سنت او اجماع د امت سره سره د سلیم عقل نه هم مخالفه عقیده ده او اهل السنة والجماعة چې د الله تبارك اسماء (نومونه) او لایق صفات هغه ته منسوبوي نو دغه جهمیه، معطله او معتزله ورته مشبّه وایي. سره له دې چې د مشبه وو کوم تعریف دی هغه په اهل السنه والجماعة نه صادقیږی علامه ابن أبی العز الحنفی رحمه الله د اسحق بن رهویه نه نقل کړي چې هغه فرمايي: ”علامة جهم وأصحابه دعواهم على أهل السنة والجماعة ما أولعوا به من الكذب أنهم مشبهة“

یعنې د جهم او د هغه د ملگرو ښکاره نښه دا ده چې هغوی دعوې کوي په اهل السنة باندې له هغو دروغو څخه چې دوی پرې ټینگ دي دا چې دوی اهل السنة والجماعة ته مشبهه وايي بلکه دوی په خپله معطله (د صفاتو منکر) دي، دغه ډول ابن ابی العز الحنفی رحمه الله بیا فرمايي: وكذلك قال خلق كثير من أئمة السلف: ”علامة الجهمية تسميتهم أهل السنة مشبهة، فإنه ما من أحد من نفاة شيء من الأسماء والصفات إلا يسمي المثبت لها مشبها“

او ډیرو د سلفو امامانو څخه هغوی دا فرمایلي چې نښه د جهمیه وو دا ده چې دوی اهل السنة والجماعة ته مشبهه وايي ځکه نشته څوک هم (د معطله وو نه) چې هغه د الله د نومونو او صفتونو نه څه برخه نفي کوي، نو د هغې اثبات کوونکو ته دوی د مشبهه وو نوم ورکوي. [شرح عقيدة الطحاويه ص ۷۴]

نو د دې نزاع او اختلا ف مهم باعث او سبب دا دی چې د معطله وو ټولې ډلې په دې باب کې د عقل په مرسته خپل اعتقاد ثابتول غواړي او دا ځکه چې عقل ته دوی په نقل ترجیح او اولویت ورکړی دی.

نو چې د دین کوم حکم او اعتقاد دوی ته د خپل عقل نه مخالف او تضاد ښکاره شي، په تاویلونو، تحریفونو باندې راولړي او انکارونه ترې شروع کړي، خو د دې برعکس بیا د اهل السنه والجماعة عقیده دا ده چې دوی په دې باره کې دا وايي چې اصل په دین کې اتباع ده او عقل دا په معرفت او منلو د دین کې اصل نه دی بلکې دا تابع دی، ځکه عقل مجردي داسې نه شي کولای چې هغه دې اثبات د احکامو ا وعقایدو وکړی شي، بلکې دې کې رجوع قران او حدیث ته کول دي.

نو که بالفرض عقل اثبات د شرايعو او عقايدو کولای شوای نو بیا د وحې انزال او د انبیاوو او رسولانو د ارسال څه معنا او څه ضرورت بیا خو مخلوق ته د دې هیڅ حاجت او ضرورت نه وو نو د یو کار امر او د بل نه نهي او منع ده، دا بیا عبس او باطله وگرځي [الحجه فی بیان المحجة ۱/۳۲۱] خو زه وایم چې دوی ولې دومره سوچ نه کوي که چېرته عقل په معرفة د احکامو کې اصل او اول وي نو بیا پکار وه چې الله ټولو انسانانو ته یو شان او برابر مساوي عقلونه ورکړی وای، ځکه دا به بیا د اتمام الحجه د قبیلې څخه وی، لکه څنگه یې چې على السويه انسانانو او پیریانو ته نبي او کتاب رالیږلی دی، او په دې باندې ایمان راوړلو کې یو شان مامور گرځولی دی، نو له دې وجې اهل السنه والجماعة وایي چې عقل شرط دی په پیژندنه د علومو او احکامو کې او دغه ډول په کمال د اعمالو کې ځکه همدا عقل هغه اله ده چې دې باندې علم او عمل کامل کیږي.

خو البته مستقل حیثیت نه لري، چې ادراک اومعرفة د احکامو او شرایعو دې وکړی شي، ځکه رسولانو ډیر هغه څه راوړي چې عقلونه یې ادراک نه شي کولای نه هغه څه چې عقلونه یې ممتنع گڼي [ملخصا من مجموع الفتاوى ۳/۳۳۹ متصرفا فیه].

ذکرالدرجات في تعطيل الأسماء لِفِرَق النُّفاة

اوس هغه ډلې په دې فصل کې ذکر کوو چې هغوی د صفاتو د الله او د نومونو د هغه نه د خپلو تحریفونو او وهمونو له وجې انکار کوي، دغه انکار د دوی څو قسمه دی.

اول قول: د الله تبارک وتعالی د نومونو په باره کې اول قول دا دی چې هغه تعالی ته به هیڅ نوم نه شي اخیستل کیدې یعنې په هیڅ نوم به نه مسمی کیږي او دا قول د جهمیة وو دی، چې د جهم بن صفوان متبعین او د باطنیة قرامطه وو او د متفلسفة وو او دغه ډول د حلاج او د هغه د پیروکارو دی.

چې دې ډلې ته معطله محضه او نفاة الأسماء هم ویلی شي یاده دې وي چې دغه ډله بیا په خپل منځ کې په څلور حتاِ په پنځه نظریو سره تقسیم شوې چې تفصیل یې په العرش د امام ذهبي کې کتلی شئ، دوی د خپل دغه انکار او تعطیل د عذر او جواز لپاره دلیل دا پیش کوي، چې که چېرته مونږ الله ته د حي او علیم نوم واخلو نو دا خو یې بیا د نورو ژوندو او عالمانو د مخلوق سره مشابهت راغی او که سمیع او بصیر نوم ورته ومنو نو بیا خو یې د انسان سره په دې کې مشابهت راغی او که مونږ ووایو چې رؤف او

رحيم دى، نو بيا يې په دې کې د نبي صلى الله عليه وسلم سره مشابهت راځي نو دوى هر هغه څوک مشبه ګڼي چې هغه الله ته دغه نومونه ثابتوي.

له همدې وجهې نه شيخ الاسلام ابن تيمية رحمه الله فرمايي: "جهم كان ينكر أسماء الله تعالى فلا يسميه شيئا لا حيا ولا غير ذلك إلا على سبيل المجاز وهو قول الباطنية من الفلاسفة والقرامطة فهم يقولون لا نسميه حيا ولا عالما ولا قادرا ولا متكلما إلا مجازا بمعنى السلب والإضافة؛ أي هو ليس بجاهل ولا عاجز كذلك قول ابن سينا وأمثاله". جهم به د الله له نومونو منلو څخه انکار کولو نو الله ته يې د هيڅ نوم ورکولو عقيده نه ساتله نه يې ورته حى ويلو او نه نور بغير له دې نه مګر د مجاز به طور (به يې دغه نومونه اغستل جايز ګڼل) او دغه قول (عقيده) د باطنيه وو څخه د فلاسفه او قرامطه وو هم ده.

هغوى هم وايي چې مونږ الله ته د حى، عالم، قادر او متکلم نوم نه ورکوو مګر مجازاً د سلب او اضافت په طريق چې يعنې دا چې دغه الله ناخبره اوعاجز نه دى، او همدا ډول قول د ابن سينا او د هغه د هم عقيده وو هم دى. [مجموع الفتاوى ۵/۳۵۵]، [العرش للذهبي ۱/۸۷]

دويم قول: د الله د نومونو به باره کې دويم قول دا دى چې الله تبارک وتعالى به صرف په دوه نومونو نومول کيږي، فقط چې هغه (خالق) او (قادر) نومونه دي، او دغه قول هم جهم بن صفوان ته منسوب شوى شيخ الاسلام ابن تيمية رحمه الله فرمايي:

وروى عنه أنه قال: "لا يسمى باسم يسمى به الخلق، فلم يسمه إلا "بالخالق" و"القادر" لأنه كان جبريا يرى أن العبد لاقدرة له"

ژباړه: او روايت کړې شوې (له جهم څخه) چې ده ويلي چې الله به په داسې نوم نه شي مسمى کيدې چې مخلوق په هغې نوم نومول کيږي نو الله به نه نومول کيږي، مګر په (خالق) او (قادر) نومونو باندې او دا ځکه چې جهم د جبريه وو څخه وو نو دا يې عقيده وه چې د بنده هيڅ قدرت نه شته [منهاج السنة ۲/۵۲۶]، [درء تعارض العقل والنقل ۵/۱۸۷]، [الأنساب للسمعاني ۲/۱۳۳]

دريم قول: دريم قول د الله تعالى د نومونو باره کې هغه دا دى چې د دې نومونو اثبات به کيږي، خو د دې چې کومه معنا ده چې دغه معنا صفات د الله دي، نو دغه صفات به پکې نه شي مراد کيدلى. يعنې د الله نومونه به محضى نومونه وي صفات به ترينه نه شي مراد کيدلاى دغه قول او مسلک بيا د معتزله وو دى، چې ابن حزم ظاهري ورسره هم په دې کې موافقت کړى.

دغه ډول زيديه، اماميه، روافض او بعضو خوارجو هم دې باندې قول کړى دى.

نو معتزله ټول په ټوله د الله نومونه منې خو صفات ترينه نفي کوي، [العرش للذهبى ص۸۲]، نو د دوى د قول نتيجه دا شوه چې د الله په نومونو کې د قدير، عليم، خبير حى او قيوم تر منځه په معنا کې هيڅ فرق نه شته وګوره [العرش ۸۳] [الفصل لابن حزم ۲/۱۶۱]، خو بيا دلته دغه معتزله په دې باره کې په دوه نظرونو او مسلکونو تقسيم شوي.

اول مسلک: دغه نومونه محضه دي او ټول مترادف دي دا د څه معنا لپاره چې مسمى باندې قايمه شي نه دي وضع شوي.

دويم مسلک: دغه نومونه مترادف نه دي خو د دى دا مقصد نه دى چې مونږ دى د (حى) نه حياة او د (قدير) نه قدرة مراد کړو، نو له دې وجهې نه دوى وايي چې عليم بلاعلم قدير بلا قدرة سميع بلا سمع و بصير بلابصر [العرش ص ۸۴]

څلورم قول: د دې قول والا اثبات د اسماء حسنى کوي، سره د اثبات د بعضې معناګانو د هغې او تحريف کوي په بعضې معناګانو د هغې کې چې دا مسلک د اشاعره وو او ماتريديانو او د کلابيه وو دى.

چې تفصيل يې په داډول دى.

(۱) کلابيه او متقدمين أشاعره دوى د الله تبارک وتعالى هغه صفات چې له اسماء څخه ثابتيږي، او په هغې کې فعل د الله تبارک وتعالى وي يعنې فعلي صفات وي، له هغې څخه انکار کوي، دوى چې څومره اياتونه د صفاتو او احاديث ذکر کيږي، دا د اضافت له قبيلې څخه ګرځوي او دې ته ايات الاضافات او احاديث الاضافات وايي نه ايات الصفات او احاديث الصفات . نو په دې سره دوى د جمله هغه اسماء وو نه حقيقة انکار کوي، کومو کې چې د الله سبحانه وتعالى فعلي صفات ذکر دي او دغه ډول نور ټول هغه فعلي صفات نه مني، لکه مجيئة، استوى على العرش، کلام کول، نزول الى سماء الدنيا... نو دغه د اضافت تشريفي له قبيلي څخه ګرځوي نه چې په صفات حقيقية يې حمل کړي.

وګوره [مجموع الفتاوى ۵/۴۳۷]، [الصفات للبيهقي ص ۵۱۷]

(۲) کوم چې متأخرين أشاعره دي، هغوى صرف د اسماء حسنى څخه لازم صفتونه صرف اوه ۷ مني چې هغه دا دي: علم، قدرة، حياة، سمع، بصر، اراده، کلام او نورو کې تحريف او بعضو کې تفويض کوي.

(۳) دريم مذهب د ماتريديانو دى چې هغوى هم دغه اوه ۷ صفات مني او اتم هم ورسره زياتوي، چې هغه صفت د (کون) دى، چې د هغوى هم همدا اعتقاد دى.

دې باره کې د دې مسلکونو والاوو د صفاتو د اثبات لپاره سمه لاره نه ده ګرځولى، بلکې خپل عقل يې د دې لپاره معيار ګرځولى، او د دې له وجې ثابت، ښايسته او ښکلي د کمال نه ډک صفات د الله نه نفي کوي.

انا لله وانا اليه راجعون.

دا شو تر دې ځايه د جهميه، معتزله، اشاعره، کلابيه او ماتريديه وو د اسماء الحسنى په باره کې عقيده اوس راځو د دوى عقايد د صفاتو متعلق ذکرکوو.

ان شاء الله. دوام لري ....

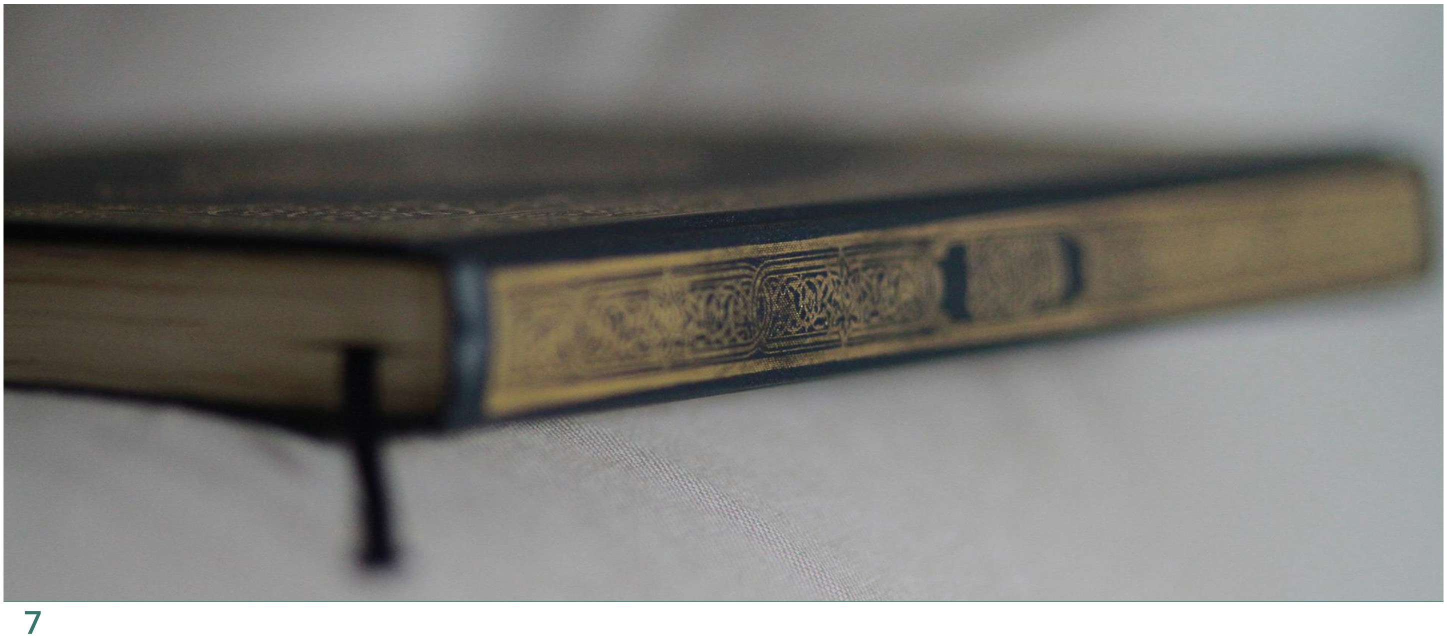

الفلاح والرشاد في مسائل الجهاد ۳

دريم درس : صحيح البخاري كتاب الجهاد

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على رسوله الأمين وعلى أزواجه وأصحابه ومن تبعهم في إحسان إلى يوم الدين، أما بعد:

د اميرالمؤمنين في الحديث امام بخاري رحمه الله د صحيح څخه كتاب الجهاد شروع و، تير درس كې د جهاد حكم، د امام اصول بيان شول، د (ان الله اشترى) آيت كريمه وضاحت وشو، بيا د باب د اول حديث بيان شو او د الله په مشيت يې وضاحت وشو، دا خبره بيانه شوه چې د مور او پلار څخه اجازت غوښتل په دفاعي جهاد كې نشته، ها البته كه جهاد اقدامي يعني فرض كفايي وي نو بيا د مور او پلار خدمت اولى دى، د هغوى د اجازې نه بغير يې نه شي كولى چې يو زوى جهاد ته ولاړ شي. اوس راځو دويم حديث ته:

دوهم حديث: رقم الحديث: ۲۷۸۳

عن ابن عباس رضي الله عنهما، قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (لا هجرة بعد الفتح، ولكن جهاد ونية، وإذا استنفرتم فانفروا) ژباړه: د ابن عباس رضى الله عنهما نه روايت دى هغه فرمايي: رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: هجرت نشته (د مكې نه مدينې ته) وروسته د فتح د مكې نه لاكن جهاد (به وي د كفارو سره) او نيت به وي (د خير په كارونو كې) او چې كله درنه د نفير مطالبه وشي نو نفير وكړئ.

[التفكر والمراقبة في ذكرالتطبيق المناسبة]

په دې حديث كې د امام بخاري رحمه الله استاذ علي بن عبد الله المديني دى چې د تعديل او توثيق په باب كې د ثقة ثبت إمام او أعلم أهل العصر بالحديث وعلله په صفت موصوف دى.

له هغه نه دغه حديث په سند سره د ابن عباس نه نقل كوي، بيا شان النزول د حديث دا دى چې دا رسول الله صلى الله عليه وسلم د هجرت په اتم كال د مكې د فتح په ورځ ويلي دى، [صحيح البخارى حديث نمبر ۳۰۷۷ و ارشاد السارى ۵/۳۳] داحديث وروسته هم په باب لا هجرة بعد الفتح كې راوړان دى.

د مذكوره حديث مناسبت د باب سره لفظاً اوصراحتا د ...ولكن جهاد ..او اذاستنفرتم فانفروا جملو سره دى او معنى اواشارةً د...لاهجرة بعد الفتح جملې سره دى

شفاء الأمراض بدفع الشبهة الاعتراض

دلته يو اعتراض دى او هغه دا دى چې په باب كې أفضيلت د جهاد ذكر شوى او حديث كې د دې ذكر نشته .

[الجواب] مونږ دا خبره په مقدمه كې ذكر كړې وه، چې د صحيح البخاري د احاديثو مناسبت د تراجم الأبواب سره كله صراحتا، كله ضمنا، كله معنا او كله اشارةً او حكما وي، دلته خو فضيلت د جهاد لفظا ذكر شوى خو لږ غور او فكر غواړي هغه په دې ډول چې مخكې حديث د ابن مسعود رضى الله عنه كې أفضيلت د جهاد باندې تصريح شوه، او په دې حديث كې د جهاد په كلمه تصريح شوې نو فضيلت د جهاد دې حديث كې هم ثابت شو. والحمد لله رب العالمين.

[إغاثة المغيث في ذكر شرح الحديث]

(لاهجرة بعد الفتح) لا نفي د جنس ده خو دلته

د لاهجرة بعد الفتح معنى دا ده چې لا هجرة واجبة اوجائزة بعدالفتح يعنى هجرة د مكې نه مدينې ته وروسته د فتح د مكې نه واجب او جائز نه دى، لكه د مخكې پشان او دا معنى يې هرګز نده چې ګويا هجرت مطلقا ختم شو، بلكې مقصد د حديث معلوم دى او هغه دا چې مخكې له فتح مكې نه مسلمانانو ته د هجرت امر او حكم شوى وو، چې له مكې نه مدينې ته هجرت وكړي او د الله او د رسول د دې امر په منلو او طاعت كولو سره ابدي خير او د الله رضا حاصله كړي، خو كله چې په اتم هجري كال مكه فتحه شوه نو مخكې له فتحې نه مكه دارالكفر وه او وروسته له فتحې نه دارالاسلام وګرځيده نو د دې نه د هجرت كولو فضيلت اجر او ثواب ختم شو نو اوس مناسب نه ده چې د ثواب په نيت د مكې نه مدينې ته هجرت وكړئ، علامه نووى رحمه الله فرمايي: "والمعنى لا هجرة بعد الفتح من مكة لأنها صارت

دار إسلام وإنما تكون الهجرة من دار الحرب"، او د لاهجرة بعدالفتح معنی دا ده چې د مکې نه هجرت نه کیږي ځکه هغه اوس دارالاسلام وګرځیده او هجرت خو د دارالحرب (دارالکفر) څخه کیږي [۲/۹۸۷]

او دا حکم د هغه چا لپاره وو چې مکه کې اوسیدل او هجرت یې نه وو کړی البته دوی ته دغه غوره والی او خیر په جهاد او صفا نیت باندې حاصلیږي نو رسول الله صلی الله علیه وسلم وفرمایل: لکن جهاد ونیة ..علامه نووي د دې په شرح کې فرمایي: "معناه أن تحصیل الخیر بسبب الهجرة قد انقطع بفتح مکة لکن حصلوه بالجهاد والنیة الصالحة"، معنی د دې جملې دا ده چې هغه خیر چې د هجرت په سبب (د مکې نه مدینې ته) حاصلیدو نو بیشکه هغه د مکې په فتحې سره قطع شو لیکن دوی په جهاد او صحیح نیت سره هغه حاصلولی شي. [ارشاد الساری [(۵/۳۳)

اوس هجرت څه ته وایي نو راځو لاندې فصل کې د دې معنا ذکر کوو.

الفائدة الکبرة في معنی الهجرة

هجرت په لغت کې ترک او پریښودلو ته وایي او په إصطلاح د شریعت کې د دین د حفاظت او بچ کیدو په خاطر د الله د رضا لپاره د دارالکفر څخه دارالاسلام ته تللو ته هجرت وایي او د دې معنی په اعتبار سره بیا دا په درې قسمه ده.

اول: هجرة المکان، چې مسلمان په یو ملک، علاقه، کلي او منطقه کې د خپل دین په احکامو اظهار نه شي کولای، او دا کس بل ځای او کلي ته په تللو قادر وي، نو په ده باندې دغه هجرت کول واجب او فرض دی.

چې دا ورته هجرت وکړي، دغه ډول هجرت څو قسمه ځایونو ته کیدلی شي.

(۱)چې د دارالکفر نه دارالاسلام ته هجرت وکړي، لکه صحابه کرامو چې له مکې نه مدینې ته وکړو.

(۲) که دارالاسلام نه وي او بل دارالکفر وي او په هغې کې دا اظهار د دین کولای شي، نو هلته دې هجرت وکړي، لکه مسلمانانو چې له مکې څخه حبشې ته وکړو.

(۳) د یوې علاقې او کلي خلک ټول په شرک کې اخته وي، او د بلې علاقې خلک د شرک او کفر نه بغیر په ګناهونو کې نو بیا د دې شرک او د کفر د کلي نه دارالمعصیة ته هجرت کولی شي.

او دې ته هم حدیث کې اشاره ده په دې لفظ سره: يَأْتِي عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ خَيْرُ مَالِ الرَّجُلِ الْمُسْلِمِ الْغَنَمُ يَتْبَعُ بِهَا شَغَفَ الْجِبَالِ، وَمَوَاقِعَ الْقَطْرِ يَفِرُّ بِدِينِهِ مِنَ الْفِتَنِ ".

دویم: هجرة العمل، دا هغې ته وایي چې انسان هغه عمل پریږدي چې الله او د هغه رسول ترینه منع کړي دي.

او دا معنا په حدیث کې هم ذکر ده رسول الله صلي الله علیه وسلم فرمایي: (والمهاجر من هجر ما نهي الله عنه) ژباړه: یقیني مهاجر هغه کس دی، چې هغه څه پریږدي چې الله ترینه منع کړی دی.

دریم: هجرة العامل، یعني د یو ګناهګار او مجاهر بالمعاصي انسان پریښودل او هغه سره ناسته ولاړه، راشه او درشه نه کول داسې هم نه لکه د کافر چې پوخ براءت او عداوت ورسره وکړي، بلکه مصلحةً د ده د اصلاح لپاره به ورسره د ده د ګناه موافق براءت او قطع تعلق کوي.

حصول الخبرة في معرفة أقسام الهجرة

بعضې علماوو په شریعت کې د شوو او کیدونکې ټول د هجرتونو أقسام اته ۸ ذکر کړي.

(۱) له مکی څخه حبشو ته

(۲) په دویم ځل بیا حبشو ته هجرت وشو.

(۳) له مکي څخه مدینې ته.

(۴)د قبایلو هجرت نبي صلی الله علیه وسلم ته مدینې ته.

(۵) له معصیاتو هجرت کول یعني د ګناهونو پریښودل.

(۶) هغو خلکو چې مکه کې به یې اسلام راوړ نو هغوی باندې هجرت لازم وو چې مدینې ته رسول الله طرف ته هجرت وکړي.

(۷) هر څوک چې په دارالکفر کې وي او مقابل کې یې دارالاسلام موجود وي نو هلته به هجرت کوي.

(۸) په اخر وخت کې به مسلمانان د شام سرزمین ته هجرت کوي لکه څنګه چې أبو داود د عبد الله بن عمر رضي الله عنهما نه حدیث نقل کړی چې هغه فرمایي ما د رسول الله صلی الله علیه وسلم څخه واوریده چې فرمایل یې زر دی چې پرله پسې هجرتونه به کیږي، نو د ځمکې غوره خلک به هغه وي چې د ابراهیم علیه السلام د هجرت ځای یې ځانته ځای ګرځولی وي، او په ځمکه به دغه وخت د دې ځمکې بدترین خلک پاتې وي.

[العبرة في بقاءالهجرة]

اوس دا چې څوک د دې حدیث نه دا معنا مراد نه کړي چې ګویا بس هجرت ختم دی، نو راځو او د هجرت په بقاء دوام او استمرار دلایل ذکر کوو.

اول حدیث: معاویة رضی الله عنه فرمایي: ما د رسول الله صلی الله علیه وسلم څخه واوریدل چې فرمایل یې: (لا تنقطع الهجرة حتی تنقطع التوبة، ولا تنقطع التوبة حتی تطلع الشمس من مغربها)

ژباړه: هجرت نه قطع کیږي تر څو چې توبه ویستل نه وي قطع شوې او توبه ویستل نه قطع کیږي تر څو چې لمر د مغرب څخه نه وي راپورته شوی. [رواه ابوداود]

دویم حدیث: عبد الله بن السعدي رضي الله عنه فرمایي چې بیشکه رسول الله - صلی الله علیه وسلم وفرمایل: (لا تنقطع الهجرة ما قوتل العدو) ژباړه: ترڅو چې دښمن سره قتال کیدلای شي نو هجرت نه ختمیږي (جاری به وي). [رواه أحمد والنسائي] نو دا حدیث هم دلیل دی په دوام او بقا د هجرت او هغه په دې ډول چې جهاد به تر قیامته پورې کیدې شي، او دلته یې هجرت د جهاد سره معلق کړو، چې دلیل دی په دې چې هجرت به هم باقي وي.

علامه صنعاني رحمه الله د دې حدیث په شرح کي فرمایي: "دل الحدیث علی ثبوت حکم الهجرة وأنه باق إلی یوم القیامة فإن قتال العدو مستمر إلی یوم القیامة" دا حدیث دلیل دی په ثبوت د حکم د هجرت او په دې چې دا به باقي وي د قیامت د ورځې پورې ځکه د دښمن سره جنګ دا د قیامته پورې جاری دی [سبل السلام ۲/۴۶۵].

دریم حدیث: سمرة بن جندب رضی الله عنه فرمایي چې رسول الله - صلی الله علیه وسلم وفرمایل: (من جامع المشرك وسکن معه فهو مثله) څوک چې د مشرک سره یو ځای او هغه سره ووسیده نو دا کس د هغه (مشرک) په مثل شو. [رواه أبو داود]

نو دا حدیث هم دلیل شو په دې چې د مشرکانو د کلي، علاقې او منطقې نه به هجرت کوې او بیا دا هجرت هر وخت او هره زمانه کولی شي چې دلیل دی په بقا د هجرت باندې.

علامه نووي رحمه الله فرمایي: "قال العلماء الهجرة من دار الحرب إلی دار الإسلام باقیة إلی یوم القیامة" [شرح صحیح مسلم ۲/۹۸۶]

(واذااستنفرتم ...) په بعضو نسخو کې فاذااستنفر....په فا سره ذکر شوی او دا د نفیر څخه أخذ ده معنا یې ده پاڅون او قیام او دا د استفعال د باب څخه د ماضي مجهول جمع مخاطب صیغه ده، او په دې باب کې سین او تا د طلب لپاره وي نو معنا یې ده چې کله له تاسو نه امیر او یا هم د هغه نائب د کفارو او مرتدینو خلاف د جهاد لپاره د پاڅون مطالبه وکړي، نو بیا یې حکم ته لبیک ووایې او پاتې نه شئ، علامه نووي رحمه الله فرمایي: "معناه إذا دعاکم السلطان إلی غزو فاذهبوا" یعنې د استنفار معنا دا ده چې کله هم امام خلیفه او امیر غزا ته راوبللئ، نو پس لاړ شئ [۲/۹۸۶]، نو له دې نه معلومه شوه چې کله امام خلیفه او یا د هغه نائب جهاد ته د وتلو امر وکړي، نو بیا جهاد کول په مسلمان بالغ او غیر معذور مکلف باندې فرض او واجب ګرځي، اګر که جهاد فرض کفایي هم وي والله اعلم.

فوائد الحدیث

(۱) کله چې یوه منطقه او علاقه دارالإسلام وګرځي، نو له هغې نه هجرت نه شي کیدلای چې د هجرت او ثواب په نیت بل دارالاسلام ته لاړ شي.

(۲) د هجرت نه بغیر د جهاد او یا هم د صحیح نیت په خاطر بل دارالاسلام یا دارالحرب او علاقې ته وتلی شي.

(۳) د جهاد دوام او فضیلت ته پکې اشاره ده چې جهاد به جاري وي او دا د نورو دلایلو نه صراحتا هم معلومه ده.

(۴) اذااستنفرتم نه صراحتا

معلوميږي چې جهاد په اصل کې فرض کفايي دی، مګر په بعضې اوقاتو او صورتونو کې فرض عين ګرځي چې په خپل ځای کې به ذکر شي، ان شاءالله.

(۵) دليل دی په دوام د جهاد.

(۶) چې کله امام او يا هم د هغه نائب د نفير مطالبه وکړي،نو بيا يې استجابت واجب او ضروري دی. او دا يو له هغو صورتونو څخه دی چې جهاد پرې د کفايي مرتبې څخه عين مرتبې ته رسيږي.

(۷) مسلمانان به امير خليفه او حاکم لري او د هغه د امر طاعت به کوي.

(حديث ۳) (رقم الحديث ۲۷۸۴-)

عن عائشة رضي الله عنها، أنها قالت: يا رسول الله ترى الجهاد أفضل العمل، أفلا نجاهد؟ قال: لكن أفضل الجهاد حج مبرور.

ژباړه: د عايشې مور رضي الله عنها نه روايت دی چې ښځکه هغې وفرمايل: ای د الله رسوله! ته جهاد د ټولو نه غوره عمل ګڼې نو آيا مونږ زنانه جهادونه ونه کړو؟ نو نبی صلی الله عليه وسلم وفرمايل لکن غوره جهاد حج مبرور دی.

التفكر والمراقبه في ذكر التطبيق المناسبة

په دې حديث کې د امام بخاري رحمه الله شيخ او استاذ مسدد بن مسرهد الأزدي چې دا د أزد قبيلې څخه دی الأسدي ورته هم وايي چې د توثيق او تعديل په باب کی د ثقة حافظٌ په وصف مشهور او موصوف دی چې له ده نه دغه حديث په سند سره د عائشې مور رضی الله عنها نه نقل کوي بيا مناسبت د حديث د ترجمة الباب سره صريح او ښکاره په کلمه د: ترى الجهاد أفضل العمل ...او په کلمه د: لكن أفضل الجهاد ...سره دی.

شفاء الأمراض بدفع الاعتراض

حديث د باب سره مناسبت نه لري په دې وجه چې باب کی فضيلت د جهاد ذکر دی، او حديث کې فضيلت د حج ته ترجيح ورکړل شوی ده؟!

(الجواب) حديث د باب سره لفظي او معنوي دواړو طريقو سره مناسبت لري لفظي مناسبت مونږه په التفكر والمراقبة... د عنوان نه لاندې ذکر کړو او معنوي مناسبت دا دی چې عايشه مور رضی الله عنها رسول الله صلی الله عليه وسلم ته فرمايي ترى الجهادأفضل العمل ...نو دا دليل دی په دې چې د رسول الله صلی الله عليه وسلم په نزد جهاد أفضل عمل دی ځکه ورته هغې داسې وفرمايل، بل دا چې حج ته په جهاد کومه ترجيح ورکړل شوې نو دا په حق د زنانه وو کې ده نه په حق د نارينه وو کې ځکه دلته عايشې مور د جهاد د تلو مطالبه کړې كما في الحديث دغه ډول بخاري رحمه الله په دې کتاب الجهاد کې د دې نه بعد نهه پنځوسم ۵۹ نمبر باندې باب په دې نوم وضع کوي چې(باب جهاد النساء) او په هغې کې دوه حديث د عايشې مور رضی الله عنها نه ذکر کوي. چې ۲۸۷۵ او ۲۸۷۶ نمبر حديثونه دي چې په يو د هغې کې عايشې مور او په بل کې د نبي صلی الله عليه وسلم نورو بيبيانو د جهاد د تلو مطالبه کړې. نو نبي صلی الله عليه وسلم ورته فرمايلي: چې ...جهادكن الحج ...اونعم الجهاد الحج ....نو معلومه شوه چې فضيلت د حج په جهاد باندې دا په حق د زنانه وو کې دی، اما په حق د نارينه وو کې نو چې کله حج او جهاد دواړه فرض عين وي، او يا حج او جهاد دواړه کفايي وي نو په دواړو حالاتو کې جهاد افضل او اولی دی وجه دا ده چې جهاد نفع او فوائد عام دي او د حج خاص دي. علماء ليكي فالقياس يقتضي أن المصالح المتعدية أفضل من القاصرة. قياس هم د دې تقاضا کوي چې متعدي مصلحتونه په غير متعدي مصلحتونو افضل او غوره دي [إحكام الأحكام شرح عمدة الأحكام لإبن دقيق العيد ۱/۳۲۵]، ځکه جهادونو سره د دين لوړوالي غلبه او د شرعي نظام تحکيم او تنفيذ واقع کيږي نو له دې کبله جهاد ته په حج ترجيح حاصله ده.

إغاثة المغيث بذكر شرح الحديث

(ترى الجهاد افضلُ...) دلته د (افضل)کلمه ذکر ده د دې وضاحت به د دويم باب د کلماتو په شرح کې راشي ان شاالله د (مَبرُور) کلمة په صفت د حج کې ذکر ده دا إسم مفعول صيغه ده دا د (ألبِرُ) څخه أخذ ده معنا يې د حج په صفت کې دلته دا ده يعني هغه حج چې د نيکيو څخه ډک وي حافظ بن حجر رحمه الله د دې په معنا کې ځلور مفهومه ذکر کړي فرمايي:

وقوله الحج المبرور قيل المقبول وقيل الذي لم يخالطه إثم وقيل الخالص.........

ژباړه: د نبي صلی الله عليه وسلم قول چې (الحج المبرور) دی.

د دې په معنا کې ويل شوی داسې حج چې هغه قبول کړې شوی وی. دا هم ويل شوي چې هغه حج چې د حاجي نه پکې ګناه نه وي واقع شوی، او ويل شوي هغه حج چې خالص د الله لپاره شوی وی، ريا او شرک پکې نه وي [فتح الباری ۱/۸۷]، تقريبا همدا مفهوم [علامه عيني رحمه الله هم په عمدة القاري کې ذکر کړی ۱/۱۸۸] علامه شهاب الدين السفيري رحمه الله هم د مبرور حج په باره کې همدا مفاهيم ذکر کړی او بيا فرمايي: "ومن علامة قبول حج الإنسان أنه إذا رجع يكون حاله خيرا من الحال الذي كان قبله"

ژباړه: د يو انسان د حج د قبوليت د نښو څخه دا ده چې دا کله هم د حج نه واپس شي چې د ده حال د هغه حال نه ډير غوره وي کوم چې د حج کولو نه مخکې وو [المجالس الوعظية ۲/۲۸]، يعنې که مخکې دې کس ګناهونه کول او اوس يې پرېښې وو نو دا دليل دی چې حج يې مبرور دی والله أعلم.

دغه مفهوم نووي رحمه الله هم ذکر کړی [شرح مسلم للنووی ۱۱۹/۹]

فوائد الحديث

[۱] مؤمن ته پکار دي چې په أعمالو کې د غوره او أفضل عمل تالاش وکړي.

[۲] په عباداتو او فضايلو کې به د رسول الله صلی الله عليه وسلم څخه أخذ کيدی شي نه د بل کوم أمتي .

[۳] زنانه د نارينه وو سره په عباداتو کې يو شانته دي، خو که شريعت ورته د کوم عبادت په حکم کې فرق او يا هم له هغې څخه منع کړې وي.

[۴] هر چا ته به د هغوی د استعداد وسع او طاقت متعلق او د هغې برابر فتوی ورکيدلای شي.

[۵] زنانه وو ته به زيات په هغو أحکامو د عمل کولو ښودنه کيدلای شي چې هغه د هغوی په حق کې استر وي.

والله أعلم.

له حق منعه کوونکي اسباب

بسم الله الرحمن الرحيم

دا چې د حق او باطل جګړه نه ختميدونکي ده او هر وخت به دغه جګړه روانه وي کله به حق پرست خلک کامیابه وي او کله به باطل پرست خلک هم عارضي کاميابي لاسته راوړي د دوی دغه کاميابي موقته ده او فقط د دنيا د يوڅو محدود ورځولپاره ده، نو په دی اساس د باطل پرستو په اوتو بوتو غوليدل هم ندي پکار، او د دوی د باټو(لاپو)څخه ويره هم نه ده پکار الله تعالی حق پرستو ته په دنيا او اخرت کې کامیابه يې او اوعاقبت خو هسی هم د متقينو دی لکه څنګه چې زمو رب تعالی فرمايلي دي: {إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ} [سُورَةُ الأعراف : 128]

(ځمکه د الله ده، له خپلو بندګانو څخه چې يې چا ته خوښه شي، د هغې وارث يې ګرځوي؛ او وروستۍ کاميابي د پرهېزګارانو په برخه ده.")

همدارنګه رسول صلی الله عليه وسلم فرمايلي دي: "ان الله زوی ـأي جمع وضم ـ لي الأرض، فرأيت مشارقتها و مغاربها، وان أمتي سيبلغ ملكها ما زُوي لي منها" [رواه مسلم] ژباړه: الله تعالی ټوله ځمکه ماته راجمعه کړه، او مايې ختځ او لويديځ وليدلو ، او زما امت به په هغو ځايونو اقتدار پيدا کوي کوم چې ما وليدل.

همدارنګه په يو بل حديث کې هم دغه زيری راغلی دی: ليبلغن هذا الأمر ما بلغ الليل والنهار، ولا يترك الله بيت مدَر ولا وبَر الا أدخله الله هذا الدين بعز عزيز أو بذل ذليل، عز بعزاً يعز الله به الاسلام، وذلاً به الكفر"

ژباړه: الله تعالی به دغه دين هغه ځايونو ته رسوي په کومو ځايونو کې چې شپه او ورځ راځي، او هيڅ کور الله نه پريږدي مګر دغه دين به ورداخلوي، او هر يو عرتمند به په دی سره عزتمند کيږي، او هر ذليله به په دی سره نور هم ذليله او رسوا کيږي.

ددی احاديثو څخه دا په ډاګه معلوميږي چې الله تعالی به حق پرستو موحيدينو ته کاميابي ورکوي او باطل پرست مشرکين به سره د دومره ظاهري زور څخه ذليله کيږي، باطل هيڅکله هم د حق په وړاندی خنډ نشي کيدالی مګر ډير کوچنی خنډ به وي او هغه به هم الله تعالی ختموي او باطل پرست به د فرعون غوندې ذليله کوي، خو موږ او تاسې ته پکارده چې د صبر او استقامت څخه کار واخلو او هيڅکله بايد باطل ته ميلان او نرمي په زړه کې پيدا نکړو.

نو موږ او تاسې ته پکار ده چې په خپله لاره يقين وکړو او بغير د الله تعالی د شريعت څخه نور ټول نظامونه باطل وګڼړو او د باطل په طرف هيڅکله بايد کاږه نشو.

د سيد قطب رحمه الله په دی خبره کې د غور څخه کار واخلئ او زه خپله مقدمه د همدې عبارت په رانقلولو خلاصه کوم او وروسته هغه اسباب ذکرکوم کوم چې کوونکې يې د حق څخه محروميږي او علاج به يې هم ورسره ضمنً بيان شي.

قال سيد قطب رحمه الله

ان الاسلام يضع الكتاب الذي انزله الله بالحق ليحكم بين الناس فيما اختلفو فيه، يضع الكتاب قاعدة للحياة البشرية،ثم تمضي الحياة فاما اتفقت مع هذاه القاعدة وظلت قائمة،عليها فهذا هو الحق. واما خرجت عنها وقامت على قواعد اخرى فهذا هو الباطل،..هذا هو الباطل ولو ارتضاه الناس جميعاً في فترة من فترات التاريخ،فالناس ليسوا هم الحكم فی الحق والباطل، وليس الذي يقرره الناس هو الحق، وليس الذي يقرره الناس هو الدين. على شئ، حقا اذا كان مخالفة للكتاب، ولا تجلعه اصلا من اصول الدين، ولا تجله التفسير الواقعي لهذا الدين، ولا تبرره اجيالا متعاقبة قامت عليه.

ژباړه: الله تعالی قران ددی لپاره نازل کړی، چې په هغه ځه کې قضاوت وکړي کوم کې چې خلک اختلاف لري،او داسې اصول د خلکو لپاره ږدي ترڅو خلک د هغی په اساس ژوند وکړي، او دغه د حق لاره ده، او که چيری ددغی اصولو څخه لری شول او د بشر په لاس يی د قانون تابعداري وکړي، نو دغه طريقه غلطه ده،او په دغه وخت کې خلک بيا د باطل پسی حرکت کوي، اګر که دغه طريقه خلک ومني او د پخوا نه راروانه وي،نو ځکه د الله تعالی فيصله حق ده، او الله تعالی خلک د قضاوت او فيصلی لپاره نه دي ټاکلي نو حق د خلکو خبری نه بلکی د حق معيار قران او سنت دی.

د اسلام نظر د اول نه دغه وو، که چيری د خلکو خبری او عمل د شريعت مخالف وي، نو دغه د دين اصل نه دی اوحقيقت هم نه دی،اګر که په مسلسل ډول دغه کارونه خلکو کړي وي،او عادت وي پری نو بياهم دغه باطل او ناحقه دي.

- ددی عبارت څخه دا معلوميږي چې حق يوازی اسلامي شريعت دی نور ټول نظامونه باطل دي.

د حق نه منعه کوونکي اسباب:

1-جهل:

اکثره خلک د حق څخه د خپل جهالت له وجهی انکار کوي او که تاسې وګورې باطل پرست خلک اکثره ناپوهه او بی علمه وي، اوله همدی وجهی د باطل په تابعداری لګیا وي، الله تعالی فرمایلي دي:[بل اکثرهم لا یعلمون الحق فهم معرضون] ژباړه: په دوی کې زیات خلک حق نه پیژني، نوځکه د حق څخه مخ اړه وي.

همدارنګه علماء فرمايي:باطل په هغو خلکو کې رايج(رواج) کیږي، کومو ته چې د قران، سنتو، د صحابو او د سلفو د اقوالو علم نه وي او نه ددی د زده کولو کوشش کوي.

او شیخ الاسلام ابن تیمه فرمايي:ته به هیڅوک پیدانه کړی چې په بدعت کې اخته وي، مګر ددی وجه به داوي چې د به په علم او عمل دواړو کې په اتباع سنت کې کمی(کوتاهي) کړی وي.

او همدارنګه الله تعالی فرمايي: [سُورَةُ يُونس : 39]

بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهِ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ كَذَٰلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ

اصلي خبره دا ده، کوم شی چې د دوی د علم په احاطه کښې نه دی راغلی او د کوم شي راتلونکي چې د دوی تر نظر لاندي نه ده راغلې، هغه یې (هرو مرو په اټکلي ډول) دوراغ وګڼه. په همدې ډول خو له دوی څخه مخکې خلکو هم د درواغو نسبتونه کړیدي، نو وګوره د هغو ظالمانو څه عاقبت شو..

او همدارنګه الله تعالی فرمايي: [سُورَةُ النَّمل : 84]

حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوا قَالَ أَكَذَّبْتُم بِآيَاتِي وَلَمْ تُحِيطُوا بِهَا عِلْمًا أَمَّاذَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ

تر دې پوري چې کله ټول راشي، نو (د هغو رب به له هغو څخه) پوښتنه وکړي چې ایا تاسې زما آیتونه دروغ وګڼل، پداسې حال کښې چې تاسې د هغو علمي څېړنه (احاطه) نه وه کړې؟ - که داسې نه وه، نو نور تاسې څه کول؟

نو دددی ټولو ایاتونو څخه دغه معلومیږي چې جهل او ناپوهي تباه کوونکې څیز(شی)دی،او جاهل انسان اکثره د حق څخه اوړیدونکی وي،نوموړو او تاسې ته پکار ده چې قران او سنت په حقیقی معنا مطالعه کړو او بیا باید پری عمل وکړو.

2 - د باطل پرستو خلکو ویره کول:

زیاتره خلک چې حق ته نه تسلیمیږي نو اساسي وجه یې هم همدا وي اکثره خلک د کفارو او طواغیتو څخه ویره لري نو په دی اساس که حق ورته معلوم شي هم نه یې قبلوي او ددغه ډار له وجهی د باطل ملګرتیا کوي،دوی په خپلو مالونو او اهل ویریږي او دا باطل خیال لري که چیري حق ومنو او د حق پرستو ملګري شو نو دا ټول شیان به مونږ نه ضایع شي.

خو موږ او تاسې ته پکارده چې له بی ځایه ډار او ویری څخه ځان وساتو او په رب العالمین صحیح توکل او یقین وکړو ،او د دنیا د تکالیفو څخه باید هیڅ ویره ونکړو بلکې باید فکر وکړو د اخرت د لذتونو او عذابونه په هکله. د دنیا به څه زندان وي؟د طواغیتو به څه ظلمونه وي؟ دغه ټول د جهنم د یوی لمحی سره هم په عذاب کې نه دي برابر.

الله تعالی فرمايي: [سُورَةُ المَائدة : 3] الْيَوْمَ يَئِسَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن دِينِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِ

. نن کافران ستاسي د دین له خوا پوره ناهیلي شویدي، نو تاسي مه ځني ویریږئ، بلکې زما څخه وویریږئ.

نو ددی ایات څخه هم دا معلومیږي چې موږ ته ډار ندی پکار،بلکی موږ باید په هر ځای د حق تابعداري وکړو او د حق پرستو خلکو سره باید یوځای شو.

3 - تقلید کول:

اکثره خلک چې د حق څخه پاتې کیږي او باطل پسی روانیږي نو تقلید یې هم اساسي وجه ده ، د تقلید څخه مطلب دادی چې د یو چا پسې بی دلیله روانیدل او د یاد شخص هره خبره منل اګر که د اسلامي شریعت څخه پری هیڅ دلیل هم نه وي،د اکثرو کفارو د ګمراهی سبب هم د مشرانو تقلید کول دي لکه څنګه چې الله تعالی فرمايي: [سُورَةُ الزُّخْرُف : 22] {بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَارِهِم مُّهْتَدُونَ..وَكَذَٰلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَارِهِم مُّقْتَدُونَ}

نه، بلکي دوی وایي چې موږ خپل پلار، نیکه پر یوې کرنلاري باندې مونډلي دي، د هماغو پر قدمونو باندي روان یوو.

په همدې ډول ستا څخه مخکې چې موږ هر کلي ته کوم وېروونکی ولېږه، د هغه (کلي) هوسا شتمنو خلکو همدا وویل چې موږ خپل پلار، نیکه پر یوه کرنلاره باندې مونډلي دي او موږ د هماغوی د لاري پیروي کوو.

تاسې وګورې چې مشرکان څنګه خپلی ګراهی ته د هدایت نوم ورکوي او بیایې تابعداري هم کوي،نو په همدی وجه الله تعالی دغه بدبخته قوم هلاک کړ.

نو موږ او تاسې ته پکار دي چې د دلایلو تابعداري وکړو نه د اشخاصو،شخصیت پرستي د زړونو د مرضونو څخه یو لوی مرض دی چې په اوس وخت کې پری زیات خلک اخته شوي دي، د اهل سنتو تګلاره داده چې د الله او رسول قول تر ټولو اوچت ګڼږي او ددی نه بغیر نور د هیچا لپاره تعصب نکوي،نو موږ او تاسې ته هم د همدې تګلاری خپلول لازمي دي.

4 - باطل پرستو سره اختلاط(ناسته،خبری اترې)کول:

زیات شمیر خلک چې د حق څخه اوړي او د ګمراهی په طرف روانیږي، نو په دوی کې دغه پورته مرض موجود وي؛همدوی په خپله د باطل پرستو مجلسونو ته ورځي په لومړي سر کې پری دوی شه ګمان لري خو وروسته چې کله ګمراه شي نو بیا فکر او دقت هم نکوي څکه دوی اوس خپله هم ګمراه شوي وي، او د باطلو پرستو په ډلو کې د زیادت سبب هم کیږي،

و موږ او تاسې ته پکار ده چې د هغه مجلسونه څخه ډډه وکړو په کومو کې چې د شریعت مخالفت کیږي،الله تعالی فرمایي: [سُورَةُ النِّسَاء : 140]

وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ إِنَّكُمْ إِذًا مِّثْلُهُمْ إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا

الله په دې کتاب کښې، تاسي ته پخوا امر کړیدی چې که په هر ځای کښې واورئ، چې د الله د ایتونو پر خلاف اواز پورته کیږي او مسخرې ور پوري کیږي، هلته مه کښېنئ، تر هغه چې خلک په کومه بله خبره کښې مصروف شي. اوس که تاسي داسي کوئ، نو تاسي هم د هغو په څېر یاست. باور ولرئ چې الله منافقان او کافران په دوږخ کښې یو ځای راغونډوي.

امام طبري ددی ایات په هکله فرمايي: وفي هذه الآية، الدلالة الواضحة على النهي عن مجالسة أهل الباطل من كل نوع، من المبتدعة والفسقة، عند خوضهم في باطلهم

ژباړه: په دغه ایات کې واضحه دلایل دي پردی چې ، د باطل پرستو مجالسو کې به ناسته نکوی که فاسق وي او که مبتدع وي ،کله چې دوی په باطل کې بحث کوي.

همدارنګه اما قر طبی رحمه الله ددی ایات په هکله فرمايي: قوله تعالى : فلا تقعدوا معهم حتى يخوضوا في حديث غيره أي غير الكفر . إنكم إذا مثلهم فدل بهذا على وجوب اجتناب أصحاب المعاصي إذا ظهر منهم منكر ؛ لأن من لم يجتنبهم فقد رضي فعلهم ، والرضا بالكفر كفر ؛ قال الله عز وجل : إنكم إذا مثلهم . فكل من جلس في مجلس معصية ولم ينكر عليهم يكون معهم في الوزر سواء ، وينبغي أن ينكر عليهم إذا تكلموا بالمعصية وعملوا بها ؛ فإن لم يقدر على النكير عليهم فينبغي أن يقوم عنهم حتى لا يكون من أهل هذه

الآية . وقد روي عن عمر بن عبد العزيز رضي الله عنه أنه أخذ قوما يشربون الخمر ، فقيل له عن أحد الحاضرين : إنه صائم ، فحمل عليه الأدب وقرأ هذه الآية إنكم إذا مثلهم أي إن الرضا بالمعصية معصية ؛ ولهذا يؤاخذ الفاعل والراضي بعقوبة المعاصي حتى يهلكوا بأجمعهم .

ژباړه: دوی سره په مجلسونو کې مه کینه مګر په هغه مجلس کې چې دوی پکی کفر نکوي، إنكم إذا مثلهم داپه دی دلالت کوي چې د ګناهونو د مجالسو څخه لری والی کول واجب دی، او که چا د داسې مجالسو څخه اجتناب ونه وکړ نو دا هم ده هغوي غوندې دی، ځکه رضا په کفر باندې رضا ده، نو دغه ټول په دی دلایل دي که چیري څوک د ګناه په مجلس کې کیناست او رد یې پری ونه کړ نو دوی په ګناه کې یوشانته دي، او مناسبه داده چې په ګناه رد وکړي اوکه طاقت یې نه وو، نوبايد داسې مجلس ترک کړي، ترڅوچې ددی ايات په حکم کې رانشي.

او د عمربن عبدالعزيز نه روايت دي:يو څه نفريې ونيول چې شراب څکونکي وو، نو یونفر ورته وويل چې زه روژه يم ، نو دغه ايات یې ورته د ادب په شکل تلاوت کړ،رضا په ګناه رضا ده، نوپه دی اساس په ګناه کوونکی او راضي نفر دواړو حکم يوشان جاری کیږي.

او په تفسير طنطاوي کې داسې راغلي دي: فأنت ترى أن الآية الكريمة تنهى المؤمنين عن مجالسة الكافرين بآيات الله والمستهزئين بها، لأن أول الشر سماع الشر، ولأن أول مراتب ضعف الإِيمان أن تفتر حماسة المؤمن فى الدفاع عن الحق الذى آمن به.

ومن علامات المؤمن الصادق أنه متى سمع استهزاء بتعاليم دينه فعليه إما أن ينبرى للدفاع عن هذه التعاليم بشجاعة وحماسة وقوله تدمغ الباطل وأهله وتفضح كل معتد أثيم.. وإما أن يقاطع المجالس التى لا يحترم فيها دين الله. أما السكوت عن ذلك باسم التغاضى أو التسامح أو المرونة. أو بغير ذلك من الأسماء، فهذا أو مراتب النفاق الذى يؤدى إلى خزى الدنيا وعذاب الآخرة.

ژباړه:دغه ايات موږ ته دغه خبره کوي چې مؤمن به د کفارو د استهزاء په مجالسو کې نه کيني، ځکه د شر اول قدم د شر اوريدل دي، او د مؤمن د ايمان د ضعف درجه همداد چې ددين د دفاع حماسه يې لمنځه لاړه شي.

او د مؤمن د ايمان د علائموڅخه داده چې په پوره غيرت سره د دين څخه د فاع وکړي او څوک پرينږدي چې دين پوری استهزاء وکړي، او د باطل خلاف وکړي.

اويابايد مجلس ترک کړي، په کوم کې چې د الله د دين عزت نه کيږي،او سکوت کول په نوم د مصلحت او يا د تسامح او يا په هر نوم کول، نو داده د نفاق مرتبه ده چې مرتکب شخص د دنيا او اخرت شرمينده ګی ته رسوي.

امام مالک رحمه الله فرمايلي دي: باطل ته نږديوالی تباهي ده،او په باطل کې خبری کول انسان د حق څخه محرومه وي.

ددی ټول بحث خلاصه داده چې موږ بايد د باطل پرستو او طواغيتو په مجلسونو کې ګډون ونکړو،او که چيری مو اشد ضرورت راغلو نو په قدری ضرورت ورسره خبره کول او نور داسې خلک ترک کول.

5 - د باطل پرستو ډيروالی:

زيات شمير خلک چې د حق څخه اوړي نو همدا وجه هم په کې اساسي رول لري زياتره خلک ددی په اساس پريکړه کوي او د فاسد يقين لری، په کومی خوا چې خلک زيات وي نو دوی به په حقه وي د همدی له وجهی دوی هم بيا ګمراهان شي او د حق څخه په مکمله معنا واوړي، خو دا خبره د اسلام له نظره په مکمل ډول غلطه ده، ځکه په اسلام کې د حق لپاره معيار قران او سنت دی، د خلکو زياتوالې او کموالې په هيڅ شرعي حکم کې زيادت او کموالی نشي راوستلی، نو که يو نفر حقپرسته وي اوټوله دنيا ددی مقابل ته ودريږي دغه نفر په حق اونوره ټوله دنيا باطله دي.

الله تعالى فرمايلي دي:

{وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُم بِاللَّهِ إِلَّا وَهُم مُّشْرِكُونَ}[سُورَةُ يُوسُف : 106]

(زياتره له دوی څخه الله نه مني او که يې مني، خو په دې ډول چې له هغه سره نور شريکوي.)

او همدارنګه په بل ايات کې فرمايي:

{وَإِن تُطِعْ أَكْثَرَ مَن فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ إِن يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ}[سُورَةُ الأنعَام : 116]

(او [اې محمده (ص)!] که ته د هغو خلکو د اکثريت په خوله کار وکړې چې په ځمکه کښې ميشته دي، نو هغوی به تا د الله له لارې واړوي. هغوی خو يوازې په ګومان روان او د انګېرنو برابروونکي دي).

دغه اياتونه موږ ته په وضاحت سره وايې چې د خلکو زيادت په حق نه بلکې په باطل دلالت کوي ځکه د ځمکی اکثره خلک خو د شهوت تابعدار دي.

او په صحيح حديث کې هم راغلي دي:

"ماصدق نبي من الانبياء ما صدقت، ان من الانبياء من لم يصدقه من أمته الا رجل واحد"[راوه مسلم]

ژباړه:هيڅ يو پيغمبر زما غوندی تصديق شوی نه دی، او د پيغمبرانو څخه داسی هم شته چې يو نفر پری فقط ايمان راوړی دی .

نو که چيری اکثريت(ډير والی) هميشه صحيح وي؛لکه څنګه چې باطل پرستان وايې نو بيا ددغو پيغمبرانو باره کې دوي څه وايې؟چې دوي باندی فقط يو نفر ايمان راوړی وو!

او رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلی دي:

بدا الاسلام غريبا وسيعود كما بدا غريباً، فطوبى للغربا" وفي رواية: قيل ومن الغرباء يا رسول الله؟ قال:"ناس صالحون قليل في ناسٍ سوءٍ كثر، ومن

يعصيهم اكثر ممن يطيعهم"
ژباړه: د اسلام شروع په نا اشنا ډول وه، نو بيرته به هماغه د غربت حالات ته وګرځي. نو خوشحالي دی غرباؤو ته. او په بل روايت کې را غلي دي ، يا رسول الله غريبانان کوم خلک دي؟ رسول الله ورته وويل: صالحان خلک دي، خو تعداد يې نسبت بدو خلکو ته کم دی،او ده دوي مخالفين زيات دی د اطاعت کوونکو څخه يې.

او په بخاري او مسلم کې راغلي دي:

"انما الناس كالابل المائة لا تكاد تجد فيها راحلة"

ژباړه:خلک د سلو اوښانو غونډې دي،چې تاسې به په سختی سره په کې داسې اوښ پيدا کړی چې حمل واخلي. يا په بل عبارت: تاسې به په سختی سره داسی نفر پيداکړی، چې د مشکلاتو په وړاندې صبر ولري مګر که په سلو کې که يو وي.

نن ورځ مجاهدين په خورا سختيو او مشکلاتو کې ژوند تيروي، او د امت د کمو خلکو د دی سخت حالات ته فکردی، او د امت د نجات لپاره ډير کم خلک د عمل ميدان ته راوتلي دي.

عبدالله ابن مسعود عمرو بن ميمون ته وايي:

والجماعة ما وأفق الحق وان كنت وحدك.

ژباړه: هغه جماعت او ډله کاميابه ده، چې په حق باندی ولاړه وي اګر که تعداد يې يو نفر هم وي.

او نعيم بن حماد وايي:

اذا فسدت الجماعة فعليك بما كانت عليه الجماعة قبل ان تفسد الجماعة، وان كنت وحدك فانک انت الجماعة الجماعة.

ژباړه: که چيری جماعت فاسد شو، نو ته هغه عمل وکړه کوم چې مخکې جماعت ترسره کولو، او که ته چيري په دغه کار کې يواځې پاتی شوی، نو تاته جماعت او ټولنه ويل کيږي.

حسن بصري رحمه الله وايي:

فان اهل السنة كانوا اقل الناس فيما مضى، وهم اقل الناس فيما بقي، الذين لم يذهبوا مع اهل الاتراف فی اتراقهم، ولا مع اهل البدع فی بدعهم، و صبروا عل سنتهم حتی لقوا ربهم فكونوا كذالک.

ژباړه: اهل سنت په تيرو وختونو کې لږ تعداد خلک وو، او کوم خلک چې تری وروسته پاتی وو نو هغوي د بدعاتيانو او مسريفينو سره هيڅ اړيکه نلري ، او په حق لاره کې د صبر څخه کار اخلي تردی چې مرګ ورته راشي او د الله تعالی سره ملاقات وکړي.

او امام ابن قيم رحمه الله وايي:

اعلم أن الاجماع والحجة والسودا الاعظم هو العالم صاحب الحق وان كان وحده، وان خالفه اهل الارض.

ژباړه: پوهه شه چې حق پرست عالم ، اجماع، حجت، او سواد عظم دی اګر که څانته وي او ټوله دنيا يې مخالفه وي.

نو ډير شرعي نصوص دغه خبره بيانوي، چې اکثريت د خلکو اکثره وخت د شرک، کفر او ګمراهی په لاره روان وي ، او هميشه کم خلک په حق او استقامت ولاړ وي. نو په مکمله توګه د پارلماني طواغيتو او باطل پرستو خبره غلطه ده، چې دوي د حق لپاره معيار اکثريت ګاڼلی دی، نو دوي په سخته کفري غلطی کې واقع دي.

{ فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّينَ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَأَنزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِيمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ }

(نو الله پيغمبران وليږل چې په سم تګ زيري ورکوونکي او د انحراف له نتيجو څخه ويروونکي ول، او له هغو سره يو ځای يې حق کتاب وليږه، تر څو هغه اختلافونه چې د حق په باب د خلکو تر منځ راغلي ول فيصله کړي.

نو ددی بحث خلاصه داده چې د باطل په زيات به هيڅکله حق نه پريږدی بلکی څه چې قران او سنت ويلي د هغی تابعداري لازمي ده.

6 - د باطل پرستو حيلی او چلونه:

د باطل پرستو د دوکو او حيلو په پايله کې هم څه خلک د حق څخه د باطل په طرف ميلان کوي، او اکثره ددی حيلو په واسطه کم درکه او جاهله خلک دوکه کيږي او دغه خلک بيا د باطل په صف کې دريږي، لکه ددی تر ټولو مثال جمهوريت، د ديموکراسی پيروان خلک په پسته ژبه غولوي او ورته وايې چې تاسې د راي(اوټ) حق لری او نوری د دوکی خبری هم ورسره کوي چې په دی سره د دوی په خبرو خلک دوکه کيږي او د اسلام د سياسي نظام څخه انحراف کوي،او يا د بشر حقوقو کفري سازمان خلک د بشر د حق په دروغجن شعار سره دوکه کوي، او د يا د ښځو د حقوقو په نوم د فحشا او کفر د خپراوي لپاره لاری جوړه وي، دغه باطل پرست دغه نرم نومونه د خلکو د دوکه کولو لپاره کاره وي.

په موږ او تاسې لازمي دي چې د باطل پرستو په شبهو او حيلو هيڅکله دوکه نشو، لکه څنګه چې الله تعالی فرمايلي دي:

[سُورَةُ الأنعَام : 112]

{ وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيَاطِينَ الْإِنسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا ۚ وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ ۖ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ }

او موږ خو تل همداسي شيطان انسانان او شيطان پيريان د هر پيغمبر دښمنان ګرځولي دي، چې يو بل ته خوږې خبري د غولوني او فريب لپاره رسوي. که ستا د رب دا اراده وای چې هغوی دي داسي ونه کړي، نو هيڅکله به يې داسي نه کول. نو ته هغوی پر خپل حال پرېږده چې په دروغو ترلو کښې اخته وي..

د عکرمه څخه نقل دي: حدثنا سفيان بن وكيع قال، حدثنا أبو نعيم ، عن شريك, عن سعيد بن مسروق, عن عكرمة قوله ، زخرف القول غرورًا) قال: تزيين الباطل بالألسنة)

ژباړه: باطل ډولي کول په خپلو خبرو سره.

د عکرمه د تفسير څخه داسې معلوميږي چې باطل پرست هميشه کوشش کوي تر څوخپل باطل په خبرو سره خلک ته ښه ښکاره کړي او دغه د ټولو باطل والو کار دی.

مجاهد فرمايي:

حدثنا محمد بن عمرو قال، حدثنا أبو عاصم قال، حدثنا عيسى, عن ابن أبي نجيح, عن مجاهد: زخرف القول غرورًا) قال: تزيين الباطل بالألسنة (.

ژباړه: باطل ډولي کول په خپلو خبرو سره.

زياتو مفسيرينو په همدی ډول ورته تفسير کړی دی.

ددی څخه معلوميږی چې موږ بايد د باطل پرستو په خبرو هيڅکله دوکه نشو بلکې د هغوي په ضد و دريږو او د حق دفاع ښه په جرات سره وکړو.

7 - خواهيش پرستي:

د خواهيش تابعداي هم د انسان په ګراهی کې اساسي رول لوبوي،زياتره خلک د خپل نفس د راحت لپاره حق قبلولو ته نه تياريږی او دا ويره يې زړه کې وي،که چيری حق قبول کړو په موږ به سختي راشی نو د همدې وجهی په اساس د نفس امارة با السوء تابعداري کوي او د خپل ګمراه نفس هره ناروا غوښتنه عملي کوي چې په همدی کار سره د توحيد د سپيڅلي عقيدی څخه انحراف کوي او په شرک او کفر کې اخته کيږي،او بعضی خلکو خو بيخي خپل شهوت الاه(رب)جوړ کړی دی، الله تعالی فرمايي:

[سُورَةُ الفُرقان : 43]

{ أَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَٰهَهُ هَوَاهُ أَفَأَنتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا }

ته کله د هغه چا حال ته ځير شوی يې چې خپل نفسي خواهش يې خپل خدای ګرځولی وي؟ - ايا ته پر سمه لاره باندي د داسي چا د را اړولو مسئوليت پرغاړه اخيستلای شې؟

ددی ايات څخه په ډاګه دا معلوميږي چې د شهوت تابعداري يو ناکاره عمل دی او انسان د باطل په طرف راونه وي که موږ غواړو چې د باطل څخه نجات پيداکړو نو بايد د خواهيش ونه منو بلکې ځان بايد د قران او سنت حکم ته تسليم کړو.، او په لاندې ايات کې هم دی خبری ته اشاره ده چې بايد د الله تعالی حکم د هيچا لپاره پرينږدو، الله تعالی

فرمايـــي:
{وَأَنِ احْكُم بَيْنَهُم بِمَآ أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَآءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَن يَفْتِنُوكَ عَن بَعْضِ مَآ أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِن تَوَلَّوْا فَاعْلَمْ أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَن يُصِيبَهُم بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَفَٰسِقُونَ} [سُورَةُ المَائـدة : 49]

(نو [اې محمده (ص)!] ته د الله له نازل کړي قانون سره سمه ددې خلکو د چارو فېصله وکړه، او د هغو د خواهشاتو پیروي مه کوه. پام کوه چې دا خلك تا په فتنه کښې وانه چوي، يوه ذره قدري دې هم له هغه هدايت څخه وا نه ړوي چې خداى تا ته درلېږلى دى. نو که دوى مخ ورځخه واړوي، نو وپوهېږه چې الله د دوى د ځينو ګناهونو په مجازات کښې، په غم کښې د دوى د اخته کولو اراده کړېده. او دا حقيقت دى چې له دې خلکو څخه زياتره فاسقان دي.)

همدارنګه الله تعالى فرمايي:

او الله تعالى فرمايي:
{فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَن تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ}[سُورَةُ النُّور : 63]

(د پيغمبر(صلى الله عليه وسلم) له حُکم څخه سر غړوونکي بايد ووېرېږي چې په کومه فتنه کښې اخته نه شي يا دردناك عذاب پرې رانشي.)

امام احمد رحمه الله وايي:
په قرانکريم کې مې ۳۳ ځايان پيدا کړه، چې الله تعالى د رسول الله په تابعدارى پکى امر کوي، بيابه دغه ايت امام احمد په مکرر شکل ويلو: فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَن تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ.او ويلى به يى چې هدف به دلته دفتنى څخه څه وي؟ بيابه يى ويل شرك دى او علت به يې داسې بيانولو؛ ممکننه ده چې يو څوك د رسول الله بعضى خبرى رد کړي او په زړه کې يې کوږوالى پيدا شي، او په دى سره به هلاك شي. او ويل به يې مراد دلته د فتنى څخه کفر دى.. بعضى خلك د رسول الله حديث پرېږدي، او د خواهشاتو تابعداري کوي،او په خپلو رايو او نظرياتو پسى ځي، او دغه يې معيار جوړکړي وي.

نو موږ او تاسې ته پکار دي چې د خواهيش پرستى څخه ځان وساتو، او د هيچا خبره د حق په مقابله کې ونه منو، په دى پورتنيو اياتو کې د فکر څخه کاروا خلئ.

8 - شخصيت پرستي:

زياتره خلک چې د باطل پرستو په صفونو کې ولاړ وي،اکثره دوى شخصيت پرسته وي،مطلب دادى چې دوى د دليل پر ځاى د اشخاصو تابعدارئ ته لومړيتوب ورکوي،که چيري دغه شخص ګمراه شي نو دوى هم ورسره ګمراه کيږي،خلاصه دا چې دوى د قران او سنت په مقابل کې د احزابو او شخصيتونو پيروي کوي نو ځکه دوى هم د باطل په صف کې وردننه کيږي.

د اسلام مبارک دين موږ د شخصيت پرستى څخه منعه کړي يو،بلکى موږ يې د شريعت په تابعدارى مکلف کړي يو،او الله تعالى د جاهلانو په تقليد په دى لاندې ايات کې رد کوي او د ګمراهونو د يواځنى دليل بطلان بيانوي،الله تعالى فرمايي:
[سُورَةُ المَائدة : 104]
{وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَآ أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ ءَابَآءَنَآ أَوَلَوْ كَانَ ءَابَآؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْـًٔا وَلَا يَهْتَدُونَ }

او کله چې هغو ته ويل کيږي چې د هغه قانون په لوري راشئ چې الله نازل کړيدى او د پيغمبر خوا ته راشئ، نو هغوى په ځواب کښې وايي: «زموږ لپاره خو يوازي هماغه کړنلاره بس ده چې پر هغې موږ خپل پلرونه نيکونه موندلي دي.» - ايا دوى له پلرونو، نيکونو څخه تقليد کوي، که څه هم چې هغوى په هيڅ ونه پوهيږي او له سمي لاري څخه خبر قدري هم نه وي؟

نو ددغى ايات څخه هم دا معلوميږي چې موږ بايد شخصيت پرستى ونکړو، بلکى قران او سنت ته بايد ځان تسليم کړو.

وصلى الله وسلم على نبينا محمد وعلى آله وصحبه ا جمعهن .

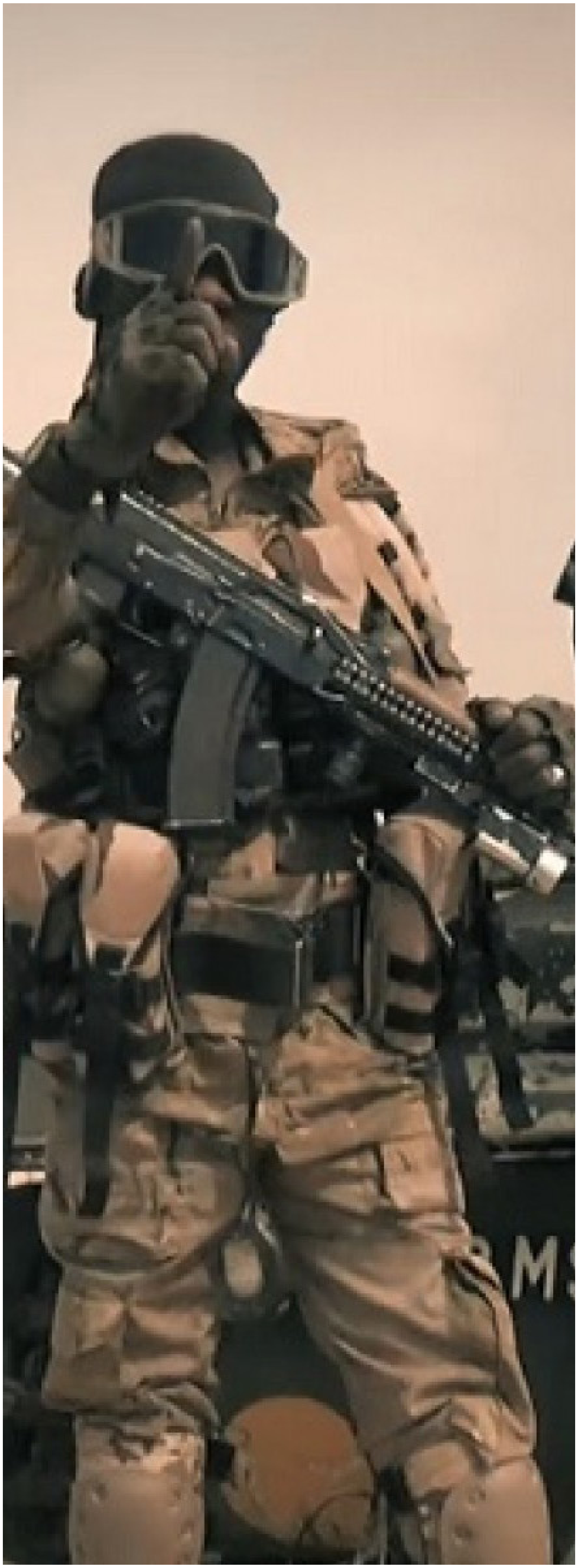

د ذي الحجة لسيزه

{قسم دى په سهار *
او په لسو شپو *
او په جفت او تاق}
[الفجر: ١ – ٣]

له ابن عباس ؓ څخه روايت دى چې نبي ﷺ فرمايلي: (د دې ورځو د عمل په شان غوره عمل نشته)، دوى وويل چې جهاد هم نه دى؟ ويې فرمايل: (جهاد هم نه دى ترې غوره مګر هغه سړى چې په خپل ځان او مال سره ووځي او بيا له هيڅ شي سره بېرته را ونه ګرځي).
[صحيح البخاري]

د دې ورځې له مستحبو اعمالو او آدابو څخه

د نهو ورځو روژه نيول

د نبي ﷺ له ځينو بيبيانو څخه روايت دى وايي: رسول الله ﷺ به د ذى الحجې نهه ورځې روژه نيوله.
[ابو داود روايت کړى]

د عرفې د ورځې روژه نيول

له ابو قتاده الانصاري ؓ: څخه روايت دى: چې له رسول الله ﷺ څخه د عرفې د ورځې د روژې پوښتنه وشوه نو ويې فرمايل: (د تېر او راتلونکي کال ګناهونه توږي).
[مسلم روايت کړى]

قرباني کول

له انس ؓ څخه روايت دى وايي: نبي ﷺ په دوو برګو پسونو سره قرباني وکړه، ما ورته کتل چې په ورمېږ يې ورته قدم ايښى وو بسم الله او الله اکبر يې ويل او دواړه يې په خپل لاس سره ذبح کړل.
[بخاري او مسلم روايت کړى]

تکبيرات لا اله الا الله او الحمدلله ويل

ابن عمر ؓ له نبي ﷺ څخه روايت کړى چې فرمايل يې: (له دې ورځو څخه د الله په نزد لويې ورځې نشته او لکه څومره چې پدې لسو ورځو کې الله ته عمل کول ډېر ګران او محبوب دي په نورو ورځو کې نه دي، نو پدې ورځو کې لا اله الا الله، الله اکبر او الحمدلله ويل ډېر کړئ).
[احمد روايت کړى]

ټول نيک عملونه

په ټولو نېکو عملونو به الله ته نېږدېکت حاصلېږي دا ځکه چې نبي ﷺ عام لفظ ويلى: (لکه څومره چې پدې لسو ورځو کې الله ته عمل کول ډېر ګران دي...) نو غزا کول، سنګرساتنه، ذکر کول، لمونځ کول، د قرآن تلاوت کول، خپلولې پالل، صدقې ورکول او نور ټول پکې شامل دي.

پدې ورځو کې د تکبيراتو کليمې

– الله أكبر، الله أكبر، لا إله إلا الله، والله أكبر، الله أكبر، ولله الحمد.

– الله أكبر، الله أكبر، الله أكبر.

– الله أكبر كبيرا، الله أكبر كبيرا، الله أكبر وأجل، الله أكبر، ولله الحمد.

د هغه چا لپاره چې د قربانۍ اراده لري د نوکانو او وېښتو د کمولو حکم څه دى؟

د ام سلمة ؓ د حديث له وجې واجب ده هغې له نبي ﷺ څخه روايت کړى چې ويې فرمايل: (کله مو چې د ذى الحجې مياشت وليدله او ستاسو د يوه تن د قربانۍ کولو اراده وه نو خپل وېښته او نوکان دې پرېږدي). مسلم روايت کړى

النبأ انفوګرافيک
ذو القعدة ١٤٤٠ هـ

د محمد بن مسلمه لاروی

ابومحمد التاجیکي -تقبله الله تعالی-

د الله عزوجل له ستایلو وروسته دې درود وي د مجاهدینو پر محبوب محمد مصطفی صلی الله علیه وسلم، د هغه په اصحابو او ټولو لارویانو!

کله چې د هندي مشریکینو یوې ویاندې په ټلویزون کې په یو بحث کې د محمد صل الله علیه وسلم سپکاوې او توهین وکړ ، نو په کار خو دا وه چې د نړۍ مسلمانانو د نړۍ په لر او بر کې هندي مشرکین د خپلو مرګونې ګذارونو لاندې نیولې وې ، خو داسې ونه شوه بلکې اوس نو د نړۍ د تش په نامه اسلامي هیوادونو پریکړې هم کفار کوي او ارزښتونه ورته هم همغوۍ ټاکي ، اوس نو کفارو د داسې مسایلو په غبرګون کې د غندنې او مظاهرو طرحه خلکو ته وړاندې کړې او دا ذهنیت یې ورکړې چې که هر کافر هر چرته د اسلامي شعایرو توهین کاوه او یا هم نور ورته مسایل پیښیدل یا کفارو د مسلمانانو په ناموسونو تجاوز کاوه ، یا هم مسلمانان بې دریغه قتل عام کیدل نو تاسې باید ټوپک ته لاس نه کړئ ، ددوۍ په اصطلاح باید مدني حرکت وکړئ چې هغه د شوي عمل غندنه او یا یې په خلاف مظاهرې دي .

خو د ډیر افسوس خبره داده چې د هندي مشرکینو له لورې د رسول الله صل الله علیه وسلم د توهین په ځواب کې طالب مشرکین چې ځانونه مجاهدین او د نړۍ فاتحان بولي هندوانو سره د دیپلوماتیکو اړیکو غوښتونکي شول ، د طالب مشرکینو تش په نوم د دفاع وزیر بلکې د همدې کفارو او مشرکینو څخه د دفاع مزدور ملا بې وقوف CNN 18 سره په یوه مرکه کې هندوانو سره د صمیمانه اړیکو غوښتنه وکړه او له دوۍ سره یې د ګډو هڅو په پار دیپلوماتیکو اړیکو پیل ته خوښي وښوده او دا یې هم ومنله چې دوۍ به خپل مشرک عسکر هند ته د روزنې لپاره واستوي ، او دوۍ ته یې ډاډ ورکړ چې طالب مشرکینو د اسلامي دولت مخه نیولې او په اینده کې هم طالب مشرکین دا توانایي لري چې کفارو ته د امن ورکولو په خاطر په نورو ملکونو کې هم د اسلامي دولت مخه ونیسي ، همدا صمیمي خبرې ددې سبب شوې چې د هند لوړ پوړي چارپایان افغانستان ته راغلل او د طالب مشرکینو له لوړ پوړو چارپایانو سره یې مجلسونه او د مسلمانانو په ضرر او نقصان پټ تړونونه وکړل همدې دوستۍ او موالاتو هندي مشرکینو ته لا جرات ورکړ چې بیا یې یو بل لوړ پوړي مشر د محمد صل الله علیه وسلم ته د سپکاوي ډک ټویټ وکړ .

همغه وخت ورته د اسلامي دولت د خراسان ولایت سرښندونکو زمرو ګوت څنډنه وکړه چې طالب مشرکین هیڅکله دا وړتیا نه لري چې دا د غوا زامن به زموږ له بریدونو وساتي .

الله عزوجل مجاهدینو ته توفیق ورکړ او ابو محمد تاجکي په دې وتوانیده چې د ۱۴۴۳ \ ذوالقعدة ... . شنبې په ورځ په کابل کې د هندي مشرکینو یو د یو مندر داخل ته په داسې حال کې ځان ورسوي چې لا له وړاندې په سېمه کې د مشرکینو مرستې ته راتلونکو طالب مشرکینو د شیندلو لپاره یو موټر بم او څلور وژونکي ماینونه په مختلفو حساسو نقطو کې ځاې په ځاې شوې و ، ابو محمد د درمسال په خوله کې ناست مشرکین ووژل او د درمسال داخل ته په ننوتلو وتاونید ابو محمد داخل کې د هندي مشرکینو په وژلو بوخت و او نور ورونه یې بهر د هندي مشرکینو مرستې ته راتلونکي طالب مشرکین د موټر بم او ماینونو په لمبو هغه مهال وسیزل کله چې دوۍ د ماینونو او موټر بم په ساحو کې راټول شول ، مجاهدینو هغه مهال د ریموټ په ذریعه موټر بم ته انفجار وکړ چې د طالب مشرکینو ګڼ شمیر د خپلو عرادو سره د درمسال د اور د وژلو او د خپلو ورونو هندوانو د ژغورولو لپاره راټول شوې و .

لله الحمد په دغه بریدونو کې د هندوانو مندر په مکمل ډول ویجاړ شو.

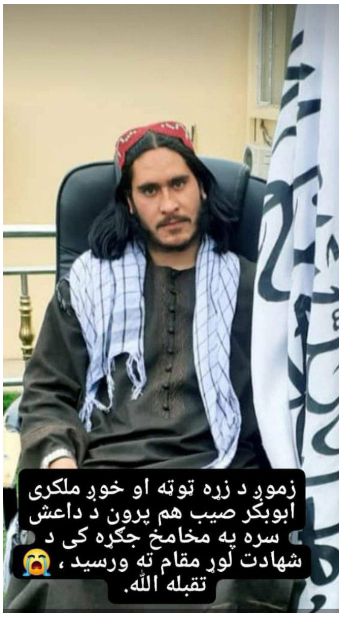

پـه لسـګونو طالـب او هنـدي مشرکینـو تـه مـرګ ژوبلـه واوښـته ، خـو دا چـې طالـب مشرکینـو د برید سره سـم سـېمې تـه ورغلـې لارې وتړلـې او هیڅـوک یـې د برید د مالوماتـو اخسـتو لپـاره سـاحې تـه نـه ورپرېښـودل او پـه اوسـني وخـت کـې نـو دا پـه ډېـر جدیت دوی تعقیبـوي چـې هیـڅ ډول رسـنۍ پـه دوی د شـویو بریدونـو هیـڅ قسـم ارقـام او ویجـاړې خپـره نـه کـړي او هغـه څـه چـې دا دروغجـن ویاندویـان یـې وایـي رسـنۍ مکلـف دي چـې همغـه نـشر کـړي خـو بیـا هـم پـه دغـه برید کـې ددوی لسـګونو دواړه قسـمه مشرکینـو طالبانـو او هندوانـو تـه مـرګ ژوبلـه واوښـته .

دا استشهادي اتل څوک و چې د خپل خوږ پیغمبر محمد صل الله علیه وسلم د سپکاوي غچ یې واخست او لا هم دا لړې چې ده یې پیل وکړ همداسې به روانهوي باذن الله او د نړۍ په هیڅ ګوټ کې به هندي مشرکین نجات ونمومي .

استاد عبد الله ابو محمد تقبله الله د سلګونو مجاهدینو استاد محبوب و، په څېره او خوله یې تل خندا وه، تقبله الله في علیین. سبحان الله اوس مې هم زړه له اخلاصه ورته دعا کوي خو کله ځواب راکولای شي.

ابو محمد تقبله الله یو له هغو خلکو و چې د شهادت تږی او د الله عزوجل د ملاقات هیله مند و، نوموړي په سلګونو خلک دې سپېڅلي لار ته چې د نصرت او بریا لار ده، روزلي او تیار کړي او عملي ډګر ته یې لیږلي چې ډېری یې استشهادیان وه او له ډېرو کلونو د حق په لټه کې و، ټول کوښښونه یې د الله عزوجل د دین د نصرت لپاره وه، ډېری کتابونه یې وژباړل چې أمت ترې ګټه واخلي او د ده لپاره صدقه جاریه وګرځي، ابو محمد په اخلاص یې دین ته خدمت کاوه چې الله عزوجل د سلګونو أمتیانو د هدایت سبب ګرځولی و. دنیا ته یې شا اړولې وه مخ پر وارندې روان و، د جهاد ډګر ته به په زغاسته ور روان و، تل به په خندا او منډه د رب لور ته ور په منډه و، مخلص و ځکه الله عزوجل ورڅخه قبول کړل او په خپله لار کې یې استعمال کړ. د الله عزوجل له لوري په ډېرو سختو امتحانونو ازمایل کېده، له سختو آزموینو څخه یو دا و چې د هېڅ بچې پلار نشو خو هیله به یې لرله چې د سپېڅلو، اتلو مېړنیو مجاهدینو پلار اوسي، بس د الله عزوجل حکمتونه دي چې تر پایه پلار نشو خو د دې أمت د ډېرو ځوانانو د معنوي پلار حیثیت یې غوره کړی و، غواړم چې د هغه له مزاحونو څخه یو در سره شریکه کړم چې اې د أمت زلمیه! د دین سختي او تنګي په هر وخت کې نه وي.

ابو محمد له خپلي أهل "کور والا" سره داسې مزاح یا ټوکه کوله لکه محمد "صلی الله علیه وسلم"، یوه ورځ یې خپلې کور والا ته خپله د لاس ګوته وروښوده او ویې پوښتله چې اې کور وداني! دا ګوته مې څنګه یا لکه د څه غونډې ده؟

کور والا یې ډېر فکر وکړ او ویې ویل چې والله اعلم چې دا به څه په څېر وی؟

ابو محمد خپله بله ګوته وروښوده او له خندا په ډکه خوله یې ورته وویل: د دې ګوتې په څېره ده.

زمونږ د زړونو محبوب محمد "صلی الله علیه وسلم" به هم له خپلې کور والا "زمونږ مور عائشې رضی الله عنها" سره همداسې مزاحونه "ټوکې" کولې یعنی د ابو محمد "تقبله الله" په ټوکو کې به هم درواغ نه و ابو محمد یو ریښتینی او امین و.

هغه ډېر کلونه د حق په لټه کې تېر کړي وه او شپه او ورځ د دین په خدمت او نصرت بوخت و. هغه یوې اته کسیزې ډلې ته د احادیثو درس ورکاوه، ډېر شاګردان یې تربیه کړي او د عمل میدان ته یې لیږلي و چې ډېری یې استشهادیان دي او ډېرو شاګردانو یې استشهادي او انغماسي عملیات ترسره کړي دي او دې حلقې ته یې چې درس ورکاوه له څلورو کسانو سره یې د ورورۍ عهد وکړ او یو بل ته یې د ورورۍ لاس ورکړ چې ټول پنځه تنه شول چې یو له بل سره یې ډېره مینه لرله او د یو بل به یې ډېر قدر او عزت کولو او دا ملګري یې هم الله عزوجل په خپل دین کې ډېر استعمال کړل، الله عزوجل ډېر عزت ورکړ، تر دې چې په خراسان کې مسؤلین وټاکل شول چې وروسته بیا دې څلورو کسان نور په لسګونو شاګردان وروزل او خراسان ولایت ته یې ولېږل. له سلو ډېر کتابونه یې وژباړل او ډېر کتابونه یې ولیکل او ډېرې رسالې، مقالې او نشیدونه یا ترانې یې په میراث پرېښودې چې أمت نن هم له هغو څخه ګټه اخلي. هغه څه چې دې د الله د لارې زمرې د الله عزوجل په لار کې وکړل، وایم کېدای شي پر هغو لوی کتاب ولیکل شي، ځینو خلکو بهتانونه ورپورې تړل چې الله عزوجل ورڅخه ژغورلی و. د ځینو مېړنیو او اتلو شاګردانو نمونې یې راوړم چې الله عزوجل د هغوی ساتنه کړې وه.

جلیبیب، معاذ او شهرام تقبلهم الله دا هغه خلک دي چې د استشهاد ډګر اتلان وه، ځینې چې له نړدې، خوږو، د زړه د راز او استشهاد له اتلانو څخه وه، الله عزوجل په هغوی هم د استشهاد د نعمت لورینه وکړه، په لسګونو شاګرانو یې اوس مهال هم د استشهاد په نوم لړ کې نومونه ثبت کړي چې خپل نمبر ته شیبې شمېري ترڅو کفار او مرتدین توټه، ټوټه او اسفل السافلین ته یې ولیږي،

له هغو ځلورو چې لاسونه په لاس کې ورکړي او عهد یې کړی و چې عملي ډګر ته به ځي خو یو تن له ورونو یې ورته یوه داسې پیغام ورولیږه: وروره! په میدان کې مو ډېر انتظار درته وکړ خو تا ناوخته کړه نو په جنت کې درته منتظر یم چې بیا ناوخته نکړې،

سبحان الله!!! چې له دې څو پیغامونو وروسته همدې ورور استشهادي وکړه چې له دوه سوه پنځوسو ډېر شیعه روافض مشرکین یې جهنم ته ولېږل.

له ورځو یوه ورځ خوب ګوري وایي په لمړي آسمان کې وم چې دا ملګری جلیبیب هم هلته وي هغه وویل: تاته همدلته په تمه یم وروره!، له څه مودې وروسته هغه د خراسان په لور هجرت کوي چې مشران او کشران یې ځانګړی احترام کوي او د اعلام د تاجکي ژبې د څانګې مسؤل یې ټاکي. دا وو له هغو ځلورو ملګرو چې یو له بل سره یې عهد کړی و چې یوه موده یې په ځانګړي مهارت او فصاحت سره یې په تاجکي ژبې د نړیوال اسلامي خلافت په اعلام کې کار وکړ او غښتلی دعوت یې کاوه او دا ورورنه په دې تمه و چې له ډېرې مودې وروسته به سره یو ځای کیږي، د یو بل تندې به شکلوي او یو بله ته به د مینې غاړه ورکوي خو د ځینو سببونو له امله چې تر ټولو ستر یې أمنیتي ستونزې وې چې دوی به یوازې په مبایل یو له بل سره رابطه کوله. ډېر کتابونه، رسالې، مقالې او... یې لیکلي ترڅو د أمت ویده ځوانان د غفلت له خوبه را ویښ کړي، د شهادت په مینه یې څو ځله له مشرانو د استشهادي غوښتنه وکړه خو د هغوی له لوري به ورته ویل کېدل چې ته په سلګونو استشهادیان تربیه کړه او چې وخت راشي تاته یې هم برابروو هغه یې نه پرېښوده ترڅو استشهادي وکړي. یوه شپه په خوب کې د خراسان والي شهاب المهاجر "حفظه الله" ګوري، وایي: د اوبو په منځ کې یوه لویه ډېره وي او والي صاحب "حفظه الله" د هغې لپاسه ناست وي، هغه ور نږدې کیږي او په اوبو ورګډیږي چې اوبه یې تر سینې ورسیږي چې والي صیب "حفظه الله" ته مخامخ ودریږي، له هغه سره خبرې کوي او هغه بیا ورڅخه د عملیاتو غوښتنه کوي ترڅو اجازه ورکړي.

له خوبه وروسته، یو پنجشیری ورور ورته وایی چې والي صیب حفظه الله ته پیغام ولیږه او په ټینګار ترې وغواړه ترڅو هغه د استشهادي او انغماسي عملیاتو اجازه درکړي. له هغه سره هم یو ازبک ملګری و چې یو بل ته یې ویلي و جنت ته په ننوتلو کې به یو بل له لاسه نیسو "د ملګرتیا په څېر" د خراسان والي دکتور صیب شهاب المهاجر "حفظه الله" یې هم غوښتنه مني او هغوی د بت پالو هندوانو او سکانو د له منځه وړلو استشهادي او انغماسي عملیاتو ته چمتو کوي. د عملیاتو ټاکلې مودې ته شېبې لنډوي، د الله عزوجل لور ته ور روان و او له لسو ډېرو شاګرانو ته یې وصیتونه کول او خپل نائب ملګري ته یې په سیاسي او شخصي برخه کې په دې الفاظو وصیت کاوه:

اې ګرانه وروره! له الله وډار شه، تقوی خپله توښه ونیسه، خپل هدف ته د رسېدو واضحه لار تعقیب کړه، نن د دې امت سترګې تاسو ته دي، خپل قیمتي وخت مه ضایع کوه، د امت د مرستې غږ ته لبیک ویونکی اوسه، د شهادت او د رب د ملاقات تږی اوسه او هر کله چې دې موقع ومونده نو د شهادت په لور په منډه ځان رسوه.

او زیاته یې کړه: اې ګرانه وروره! ان شاء الله زه، جلیبیب او معاذ به تاته په جنت کې منتظر یو، ناوخته نشې، اې ګرانه وروره! والله د الله لپاره درسره مینه لرم. چې ځینې نور عمومي وصیتونه یې هم وکړل.

دې ورور هم د غم او خوښۍ له اوښکو په ډکو سترګو ورته کړه: زه هغه مهال هم په خپل عهد ولاړ وم چې پنځه تنه و، څوک مې نه دې پرېښې چې غیبت دې وکړي او نه مې خپله کړی او دا مو سره ویلي و چې د قیامت په ورځ به یو بل پیدا کوو نو په رسول الله "صلی الله علیه وسلم"، صحابه و "رضوان الله علیهم اجمعین"، معاذ او جلیبیت او نورو ملګرو ته مې سلام ورسوه او معاذ او جلیبیب "تقبلهما الله" ته ووایه چې تاسو منتظر اوسئ زه درځم ان شاء الله العزیز ډېر ژر به مو خواته درشم چې په همدې توګه یې د عملیاتو انتظار هم پای ته ورسېد، هغه یې منظم کړل چې د کابل په ښار کې یې د بت پالو سکانو او هندوانو په ضد مرګوني عملیات ترسره کړل کوم چې ځانګړې موخه یې د الله د رسول "صلی الله علیه السلام" د عزت د انتقام لپاره و چې په ترڅ کې یې الحمدلله بې شماره بت پال او له پنځوسو ډېر طالب بت پاله خبیثان د جهنم کندې ته ولېږل او خپله هم د خپل رب لقاء ته ورغی "نحسبه کذالک والله حسیبه ولا نزکی علی الله أحدا"

سبحان الله! څه عجیب میړني خلک وه چې تاریخونه یې تکراریږي، نن یو ځل بیا د عمر، خالد، سعد او نورو "رضوان الله علیهم اجمعین" میړنیو اسلافو په پل، پل ږدي او د سربښندنو په ډګر کې آزموینه ورکوي، له سلو ډېر کتابونه یې په میراث پرېښودل چې ورونو او نائب ته یې سپارښتنه کړې وه چې کتابونه مې ضایع نشي، هغه جوړ او نشر ته تیار کړئ ترڅو ورڅخه استفاده وشي او پاتې شاګردان یې هم د شهادت تږي دي او یوازینۍ هیله یې همدا ده چې د دین له پراخ خدمت وروسته الله عزوجل د استشهادي توفیق ورنصیب کړي چې په ټوټه، ټوټه بدن، له ریا پرته، د رب په دربار ته حشر شي. عجیبه داده، کله چې د اعلام اړوندې اداري د خپلې برخې امر ته وایي چې د عملیاتو په لور ځم نو له هغه سره یې ډېر خبري رامنځته کیږي امر یې ورته وایي چې : نه ته ډېر خدمت کولای شې، لږ خدمت وکړه ، ته د دعوت په برخه کې تجربه او علمیت لرې باید چې ته نور په سلګونو او زرګونو استشهادیان وروزې ، خو ورور ابو محمد تقبله الله نه قلاریږي ، چې په پای کې أمیر هم پوه شو چې بله نکیږي د رب د لقاء تږی دی نو د ده فیصله ورسره مني او ورته وایي چې د شفاعت وعده راسره وکړه، وعده ترې اخلي الحمدلله، دا لاندې یې مسول ملګري سره د ابو محمد تقبله الله د مکالمې څو بیلګې دي...

ویاړ په داسې باعظمه زلمو !

چې د مرګ په سترګو کې سترګې ورکوي ، د خپل مرګ ډګر ته ورتللو ته څومره په عاجزۍ سوال زارۍ کوي ، دا د جنت ارمانجن او د رب د لقاء لیوني د مرګ څخه ځکه نه یریږي چې ددوی په ابدي خوښیو یقین دې ، دوی د خپل روڼ منهج او تګلارې په حقانیت قانع دي .

د شرق او غرب ټول کفار ، طواغیت ، مرتدین او مشرکین دې په خلاصو غوږونو واوري چې د اسلامي امت میندې په دې عصر کې هم داسې بچې زیږوي او لویوي چې ستاسې د سرونو شیندلو ته په خوشالۍ او زارۍ د لمبو غیږو ته د ورتللو اجازې اخلي .

هو !

څومره چې تاسې د ژوند غوښتونکي او ارمانجن یاست او څومره د ژوند سره مینه لرئ نو موږ ستاسې لپاره داسې زلمي لرو چې دوی د مرګ سره مینه لري او ددې ارمان لري چې څنګه او کله به ستاسې په هډونو د لمبو بلولو په پار د استشهاد بارودي کمربندونه له ملاګانو تړي او کله به د موټر بم جلو ته کیني.

نو اوس مهال زه تاسو ته وایم، اې ورونو! د خپل ورور په وصیت عمل وکړئ،دده لار تعقیب کړئ ، کتابونه یې مطالعه کړئ، په الله قسم چې دا به زمونږ او ستاسو لپاره د عبرت وړ وي چې دا میړني په خپلو وینو د خلافت ونه خروبوي ترڅو تاسو د عزت لوړي مرحلې ته ورسیږئ.

آیا تاسو نه غواړئ چې د دې اتل په څېر تاسو هم د رب په لور سفر وکړئ؟

آیا تاسو د شهادت تږي نه یاست؟

آیا تاسو جنت الفردوس نه غواړئ؟

نو پوهه شئ چې جنت سل درجې لري او دا سل درجې ټولې د مجاهد لپاره دي. اې د جنت او حورو مینانو! د رب لور ته ځانونه ورسوئ.

هر څوک چې د الله ملاقات خوښوي، الله عزوجل هم د هغه ملاقات خوښوي. او هر څوک چې د الله عزوجل ملاقات نه خوښوي، الله عزوجل هم د هغه ملاقات نه خوښوي.

اې موحدینو! اې مجاهدینو! اې د خالد، مثنی او عبیده لمسیو! پوه شئ چې جنت ته د ننوتلو لنډه لار استشهادي او انغماسي عملیات دي او جنا د تورو تر سیوري لاندې دی. استشهادي او انغماسي عملیات هغه څوک کوي چې الله عزوجل د دې نعمت قدر ور پیژندلی وي. استشهادي او انغماسي عملیات یوازینۍ لار ده چې کفار لړزوي او د مؤمنانو زړونو ته شفا ورکوي، د کفارو او منافقانو په زړونو کې غوسه او ډار اچوي.

دعا کوو چې الله عزوجل دې شهادت قبول کړي. او درجې یې اوچتې کړي او رب څخه دعا کوو چې د دوی ایښې میوه لرونکو بوټي، خوږه میوه ونیسي. او له منان رب دې په دې بنده هم د دې نعمت لورینه وکړي.

آمین

والحمد لله رب العلمین

مرتد طالبان اوس امریکا خپله دښمنه نه ګڼي!

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَعَلَى جَمِيعِ الأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ،

أَمَّا بَعْدُ:

قَالَ اللَّهُ تَعَالىٰ: لَّا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكٰفِرِينَ أَوْلِيَآءَ مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَن يَفْعَلْ ذٰلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّآ أَن تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقٰىةً وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ. (سُورَةُ آل عِمرَان: ٢٨)

ژباړه: نه دې نیسي مؤمنان کافرانو لره دوستان سیوا د مؤمنانو نه، او چا چې وکړو دا کار، نو نه دی د الله جل جلاله د دین نه په هېڅ کې مګر که تاسو یرېږئ د هغوی نه په یره او یروي تاسو الله جل جلاله د خپل ځان نه او خاص الله جل جلاله ته ورګرځېدل دي.

وَ عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم اَنَّهُ قَالَ لِأَبِيْ ذَرٍ يَا اَبَا ذَرْ أَيُّ عُرَى الْاِيْمَانِ اَوْثَقُ؟ قَالَ: اَللهُ وَرَسُوْلُهُ اَعْلَمُ، قَالَ: اَلْمُوَالَاةُ فِيْ اللهِ وَالْحُبُّ فِيْ اللهِ وَالْبُغْضُ فِيْ اللهِ. (شعب الايمان: ١٢/٧٦).

ژباړه: نبي کریم صلی الله علیه وسلم ابوذر رضي الله عنه ته وویل چې د ایمان کومه کړۍ مضبوطه ده؟ هغه وویل الله تعالیٰ او رسول صلی الله علیه وسلم ښه پوهېږي؛ نبي صلی الله علیه وسلم وویل: الله تعالیٰ لپاره دوستانه او محبت او د الله تعالیٰ لپاره بغض کول.

وبعد:

طالبانو تل د خپل ارتداد ښکاره ثبوتونه هم وړاندې کړي، ټولو مسلمانانو ته د خپل ارتداد عملي ثبوتونه ورکوي ، د طالبانو په نواقضو (اسلام ماتونکو) اعمالو ګڼې مقالې او رسالې لیکل شوي ، غواړم په دې وغږېږم چې مرتد طالبان اوس په خپله خوله اقرار کوي چې امریکا نوره ددوی دښمنه نه ده ، ایا امریکا ایمان راوړ که دوی ورته له ایمانه تیر شول چې دښمني یې سره ختمه شوه .

اوس هم که څوک ځانته دهوکه ورکوي او دوی ته مرتدین نه وایي، نو هغه بیا ځان په قصداًپه حماقت او جهالت کې وهي او بل چاته نه، بلکې ځانته دهوکه ورکوي.

نو مسلمانانو وروڼو! مونږ او تاسو الحمدلله قرآن او سنت لرو چې زمونږ او ستاسو مخې ته پروت دی، چې د هر مسئلې حال او لار یې مونږ او تاسې ته راښودلې ده، الحمدلله.

لکه الله جل جلاله فرمایي: وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا ۚ. (سُورَةُ آل عِمرَان : ١٠٣)

ژباړه: او منګولې ولګوئ په رسۍ د الله جل جلاله ټول او مه بېلې بېلې کېږئ.

حَبْلُ الله څه شی دی؟

حَبْلِ: په اصل کې رسۍ (پړي) ته وایي او دلته ترې مراد هغه شی دی چې د هغې په ذریعه سړی د الله جل جلاله رضا ته رسېږي لکه قرآن کریم وغیره. نو مفسرینو د دې ډېر مصقداقات بیان کړیدي لکه د هغې جملې د علي رضي الله عنه نه نقل دي چې(حَبْلِ اللَّهِ) قرآن کریم ته وایي.

یعنې د قرآن کریم عقیدې او اعمال مضبوط راونیسئ. او دا په حدیث د مسلم (۴۴ کتاب فضائل الصحابة حدیث رقم ۳٦) کې راغلي دي زید بن ارقم رضي الله عنه فرمایي: رسول الله صلی الله علیه وسلم وفرمایل: أَلَا وَإِنِّي تَارِكٌ فِيكُمْ ثَقَلَيْنِ أَحَدُهُمَا كِتَابُ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ هُوَ حَبْلُ اللَّهِ، مَنِ اتَّبَعَهُ كَانَ عَلَى الْهُدَى، وَمَنْ تَرَكَهُ كَانَ عَلَى ضَلَالَةٍ....

ژباړه: زه په تاسو کې دوه درانه شیونه پرېښودونکی یم یو د الله جل جلاله کتاب دی چې دا د الله جل جلاله رسۍ ده، څوک چې د دې پسې روان شو دا به په هدایت وي او چا چې دا پرېښوده نو په ګمراهۍ باندې وي...

قرآن کریم ته ولې حَبْلِ اللَّهِ وایي؟

ځکه وجه دا ده چې د رسۍ په وجه سره اوبه د کوهي نه راوځي، یعنې که یو انسان لاندې پریوتی وي نو د هغه د راختلو او د نجات ذریعه ده؛ نو قرآن کریم هم دغه شان دی چې انسان ته د ښائسته عقائدو او اعمالو او اخلاقو سیراب والی ورکوي او انسان پدې سره پورته کېږي.

او لکه څنګه چې سړی په رسۍ نیولو سره د پریوتو نه بچ کېږي نو دغه شان په قرآن کریم رانیولو سره بنده د هلاکت او ګمراهۍ څخه بچ کېږي(قاسمی رحمه الله)

او بل حدیث کې راځي، رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي: تَرَكْتُ فِيكُمْ أَمْرَيْنِ لَنْ تَضِلُّوا مَا تَمَسَّكْتُمْ بِهِمَا كِتَابَ اللَّهِ وَسُنَّةَ نَبِيِّهِ(موطأ الإمام مالك

ژباړه: په تاسو کې ما دوه شیان پرېښې دي چیرته به تاسو ګمراه نه شئ که تاسو په هغې باندې منګولې ولګولې، یو د الله جل جلاله کتاب دی او بل د هغه د نبي صلی الله علیه وسلم سنت دی.

نو اوس راځو! دېته چې د طالبانو د کورنیو چارو سرپرست وزیر سراج الدین حقاني وایي: حکومت یې اوس امریکا خپله دښمنه نه ګڼي او له دې هیواد او د نړۍ له نورو هېوادونو سره د ښو اړیکو غوښتونکی دی، همدا راز د ستانکزي په شمول یې نورو هم ورته څرګندونې کړې لکه ستانکزي وایي چې امریکا باید بیا راشي موږ ورته ضرورت لرو ، باید په شریکه کار وکړو .

نو د قرآن او سنت په رڼا کې هغه دلایل پرې راوړو چې د طالبانو په ارتداد دلالت کوي بعون الله تعالیٰ، مونږ د چا سره کوم شخصي تضاد نه لرو او نه به یې وکړو، او نه به د چا په باره کې د افراط تفریط څخه

کار واخلو إن شاءالله تعالىٰ، بس د الله جل جلاله لپاره به د هر چا سره دښمني او دوستي کوو بنصرالله تعالىٰ، او چې هغه څه راته قرآن او سنت کې بیان کړي وي هغه به د خپل علم مطابق مسلمانانو ته واضحه کوو او د هغوی تر غوږونو به يې رسوو بعون الله تعالىٰ.

دا چې حقاني او نور يې امريکا اوس خپله دوسته ګڼي <نو ښه شوه چې حقاني د خپل کفر اعلان په ډاګيزه توګه وکړ او عوامو مسلمانانو ته يې وښودله چې مونږ د اسلام نه، بلکې د اوسني کفري نظام لپاره د بې شمېره قربانيانوونو سره مو خيانت وکړ د بې شمېره کونډو، رنډو امیدونه او ارمانونه مو د خاورو سره خاورې کړل.

دا چې مونږ همدا چغې او نارې وهلې چې ای عوامو مسلمانانو! دا نظام د کفر او شرک نه ډک نظام دی، او د دې موخه او هدف د کفر او شرک راوستل دي، نو اوس ښه شوه چې کفر او شرک يې تاسو ته هم ډاګيزه شو، او پوه شوئ، چې دا د اسلام او د مسلمانانو خيرخواهان او طرفداران نه، بلکې د اسلام په سپينه جامه کې د اسلام او د مسلمانانو سخت ترين دښمنان دي.

ځکه څوک چې د ايمان دعويدار وي او ځانته مؤمن وايي، نو هغه خو الله جل جلاله د کفارو له دوستۍ څخه منعه کړي دي او د کفارو سره په دښمنۍ ورته امر شوی ، لکه الله جل جلاله فرمايي: يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَتَّخِذُواْ ٱلْيَهُودَ وَٱلنَّصَٰرَىٰٓ أَوْلِيَآءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَآءُ بَعْضٍ وَمَن يَتَوَلَّهُم مِّنكُمْ فَإِنَّهُۥ مِنْهُمْ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلظَّٰلِمِينَ(سُورَةُ المَائـدَة: ٥١)

ژباړه: ای ايمان والو! مه نيسئ يهوديان او نصارىٰ دوستان، ځينې د دوی دوستان د بعضو دي او څوک چې واوريده هغوی ته ستاسو څخه، نو يقيناً دا د هغوی څخه دی، يقيناً الله جل جلاله هدايت نه کوي قوم ظالمانو ته.

يعنې الله جل جلاله حکم کوي چې يهود او نصارىٰ په دوستۍ مه نيسئ؛ خو طالب مليشې بيا د دې آيت په شمول د نورو آيتونو مخالفت کوي او د کفارو سره دښمني نه کوي بلکې د هغوی سره د ښو اړيکو غوښتونکي دي.

نو د اسلام په جامه کې د اسلام بدنامونکو طالب مليشو!

تاسو يې اوس وواياست! چې د مؤمنانو مجاهدينو مرګ ځانته د خوارجو او ترهګرو په تپل شويو نومونو او بې ځايه تهمتونو بې بنياده تورونو روا ګڼئ او ددوئ په خلاف مو د امريکا او نړيوالو کفارو په مشوره او مرسته جنګ پيل کړی ، کفارو ته د امن ضمانتونه ورکوئ ، مشرکينو ته ورونه او هيوادوال وايئ، مرتدينو ته بغير له اسلامي شرايطو او توبې ښښنه کوئ، کفارو سره دښمني نه کوئ او هغوی خپل دښمنان نه ګڼئ، دا په کوم دليل؟

تاسو چې د اسلامي خلافت مؤمنان مجاهدين د خوارجو، ترهګرو او ظالمانو په نوم وژنئ، آيا د اسلامي خلافت مجاهدين په رښتيا خوارج دي؟

آيا دوی په رښتيا ترهګر او ظالمان دي؟

که خوارج، ترهګر او ظالمان وي نو مستند دلائل د قرآن او سنت نه راوړئ کنه؟

که دوی سره جنګ روا او ثبوت پکې وي نو راوړئ دلائل کنه؟

ای طالب جنګياليو!

د الله تعالىٰ نه ووېرېږئ! دا کوم اسلام دی چې د کفر سره دښمني نه لرئ، خو ډېری عام مسلمانان چې د توحيد يعنې د قرآن او سنت د عقيدې درلودونکي دي هغه په مختلفو نومونو وژنئ ، د موحدينو په کورونو چاپې وهئ په ډول ډول مرګونو يې وژنئ مومنان وژل کيږي ، ربړول کيږي د خپل کور کلي پرېښودو ته اړ کيږي او مشرکو روافضو ، هندوانو ، کفارو او نورو ټولو طواغيتو ته امن دي ، دا په کوم دليل؟

مسلمان وژل، ټکول، زورول، او د کفارو سره دوستي کول په کوم دين او کتاب کې راغلي ده؟

الله جل جلاله فرمايي: وَمَن يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُّتَعَمِّدًا فَجَزَآؤُهُۥ جَهَنَّمُ خَٰلِدًا فِيهَا وَغَضِبَ ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُۥ وَأَعَدَّ لَهُۥ عَذَابًا عَظِيمًا. (سُورَةُ النِّسَاء: ٩٣)

ژباړه: او چا چې قتل کړو مؤمن په قصد سره نو بدله د ده جهنم دی همېشه به وي په هغې کې او غضب کړی الله جل جلاله په هغه باندې او لعنت يې کړی په هغه او تيار کړی دی هغه له عذاب لويې.

يعنې پدې آيت کريمه کې د قتل عَمد (قصداً) حکم بيان شوی دی چې يو شخص يو مسلمان په قصد سره قتل کړي نو د هغه ځای د اوسېدو به جهنم وي الخ.

قتل عَمد دومره لويه ګناه ده چې الله جل جلاله دا په ګڼو آيتونو کې د شرک سره يو ځای بيان کړيده، لکه چې سورة الفرقان (٦٨) آيت کې دي: وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا ءَاخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ ٱلنَّفْسَ ٱلَّتِى حَرَّمَ ٱللَّهُ إِلَّا بِٱلْحَقِّ.

ژباړه: او دا هغه خلک دي چې د الله جل جلاله سره هېڅوک شريک نه رابلي او هېڅ نفس نه قتلوي چې الله جل جلاله د هغه قتل حرام کړی وي مګر په حق سره.

او په احاديثو کې هم د دې ډېر لوی وعيد راغلی دی، لکه ترمذي رحمه الله د ابو سعيد خدري او د ابوهريره رضي الله عنهما نه روايت کړی چې: لَوْ أَنَّ أَهْلَ السَّمَاءِ وَأَهْلَ الأَرْضِ اشْتَرَكُوا فِي دَمِ مُؤْمِنٍ لأَكَبَّهُمُ اللَّهُ فِي النَّارِ. (رواه ترمذي: ۱۴۵۹ بسند صحيح)

ژباړه: که د آسمان او ځمکې ټول اوسېدونکي د يو مؤمن په قتل کې شريک شي نو الله جل جلاله به هغه ټول جهنم ته ګوزار کړي.

او په حديث د نسائی، ترمذي او ابن ماجه رحمهم الله کې دي: لَزَوَالُ الدُّنْيَا أَهْوَنُ عِنْدَ اللَّهِ مِنْ قَتْلِ رَجُلٍ مُسْلِمٍ. (وسنده صحيح)

ژباړه: د الله جل جلاله په نيز د دنيا ختمېدل د مسلمان سړي د وژلو نه معمولي او سپک دي.

او په حديث د احمد او ابوداود رحمهما الله کې دي: لاَ يَزَالُ الْمُؤْمِنُ مُعْنِقًا صَالِحًا مَا لَمْ يُصِبْ دَمًا حَرَامًا فَإِذَا أَصَابَ دَمًا حَرَامًا بَلَّحَ. (و اسناده صحيح)

ژباړه: همېشه وي مؤمن (چې په نيکۍ کې) جلتې کونکی وي، نيکې کونکی وي ترڅو چې يې حرامې وينې ته رسېدل نه وي کړي نو کله چې حرامې وينې ته رسېدل وکړي (مؤمن ووژني) نو بند شي (او د خير په کارونو کې مخ په وړاندې نشي تلی او توفيق نشي موندلی او دين يې وخت په وخت کمېږي تردې چې ارتداد ته نزدې شي).

نو ای طالب مليشو!

ستاسو به څه حال وي چې کفارو سره دوستي کوئ او د هغوی سره دښمني نه کوئ خو مؤمنان موحدين په قصداً وژنئ؟!

نو ای عوامو مسلمانانو!

ومو ليدل، چې ښکاره معلومه شوه چې د طالب مليشو موخه او هدف د اسلام او د مسلمانانو

په خلاف دښمني او له دوی سره خپله ناکامه جګړه کول دي، څکه د امریکا په شمول یې نور کفارو او طواغیتو سره اوس دښمني پای ته ورسېدهوی ته یې ډاډ او تضمین ورکړی چې د افغانستان له خاورې به کفارو ته کوم درد سر نه جوړیږي خو بل خوا بیا په افغانستان کې موحدین د اوسیدو او ان پټیدو ځای او اجازه نه لري.

نو مطلب دا چې د حق پرستو مومنانو په خلاف یې د جنګ اعلان کړی او کفارو سره خو دښمني نه لري، نو کفار ترینه راضي او خوشحاله دي، الله جل جلاله په قرآن کریم کې وایي: وَلَن تَرْضَىٰ عَنكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ ۗ. (سُورَةُ البَقَرَةِ: ١٢٠)

ژباړه: او هیڅري نه رضا کېږي تانه یهودیان او نه نصاراځ تردې پورې چې ته روان شې د دوی د دین پسې.

عبد الله بن مسعود رضي الله عنه مرفوعاً حديث ذکر کوي وایي: من كثر سواد قوم فهو منهم ومن رضي الله عنه عمل قوم كان شريك من عمل به. (أبو يعلى كما في الفتح جـ٣ صـ٧٠٧ تحت حديث رقم ٧٠٨٥)

ژباړه: چا چې د کوم قوم ډېر والی وکړو نو دی د هغوی څخه دی او څوک چې د کوم قوم په عمل راضي وي نو دی هم ورسره په دغه عمل کې شریک حسابیږي.

نو تاسو یې ووایئ طالب ملېشو! چې آیا تاسو د کفارو، مشرکینو پدې کړنو او کارونو راضي نه یاست؟

او یا کفار او د نړۍ نور طواغیت اوس له تاسې راضي نه دي.

دا بهرنیو کفري او طاغوتي هیوادونو ته سفرونه، هلته پټ او ښکاره ترونونه، خنداوې او بنداورونه د څه لپاره؟

دا په ټنونو مرستې د څه لپاره راروانې دي؟

دا د میلونونو ډالرو کڅوړې درته کفار د اسلامي نظام د تطبیق لپاره رالیږي؟

افسوس تاسې به کله پوهیږئ.

تاسې به له کفارو او کفارو او مشرکین به ولې له تاسې راضي نه وي ځ:ه چې تاسې خو د همغوی ټولو اهدافو او ارمانونو ته تحقق ورکړ، تاسې خو اوس د شریعت په نامه په قطر کې ډیزاین شوې د دیموکراسۍ نوې بڼه تطبیقوئ څکه درسره پریمانه مرستې کوي

تاسې خو د کفري دیپلوماتانو څخه لکه د اشرف غربي د عسکرو په څیر مخکې او ورسته مسلح روان یاست او ددوی ساتنه کوئ.

تاسې خو د رسول الله صل الله علیه وسلم په ناموس هم ننګه نه کوئ د محمد صل الله علیه وسلم په ناموس طعن لګونکو او صحابه کرامو ته کنځل مارو مشرکو روافضو ساتنه کوئ تاسې خو یې د شرکي مراسمو ساتونکي یاست.

تاسې خو د رسول الله صل الله علیه وسلم د توهین کونکو، د مساجدو د ړنګونکو، د مسلمانانو د وژونکو هندي مشرکانو ساتنه کوئ.

او بیا له اسلامه ناخبره مشران مو په دې تیرباسي چې تاسې د ذمیانو ساتنه کوئ افسوس!

لږ نظامونه وپیژنئ بیا به وپوهیږئ چې تاسې کوم ډول نظام لرئ ایا افغانستان دارالاسلام دی؟

ایا دلته حدود قایم دي؟

ایا دلته د نړۍ مسلمانانو ته د هجرتونو اجازه ده؟

ایا دلته د ټولې نړۍ مسلمانانو دې هندوانو او کفارو ته امن ورکړی؟

ایا ستاسې مبارزه نړیواله ده؟

ایا تاسې حربي کفار د جنګ وړ ګڼئ که د دوستۍ؟

ایا روسان او چینایان او امریکان او نور کفار په نوره نړۍ کې مسلمانانو سره په جنګ کې ښکیل نه دي؟

لږ د مرتد، مشرک او ذمي په حقوقو او حالاتو ځان خبر کړئ ؟

لږ د وطنیت د ګمراه عقیدې له تیارو راووځئ.

بیا به پوهه شئ چې تاسې په کومه خوا روان یاست.

حدیث کې راځي: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ جَامَعَ الْمُشْرِكَ وَسَكَنَ مَعَهُ فَإِنَّهُ مِثْلُهُ. (رواه ابوداؤد: ۲۸۷۸ کتاب الجهاد)

ژباړه: رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي: څوک چې راجمعه شي مشرک سره یوځای او هغه سره اوسیږي بېشکه دا د هغه په شان دی.

او بل حدیث کې دي:

لَا يَقْبَلُ اللهُ مِنْ مُشْرِكٍ بَعْدَ مَا أَسْلَمَ عَمَلًا أَوْ يُفَارِقَ الْمُشْرِكِيْنَ إِلَى الْمُسْلِمِيْنَ. (النسايي كما في الصحيحة: ٣٦٩).

ژباړه: الله جل جلاله نه قبلوي د هغه چا عمل چې شرک نه وروسته ایمان راوړي تر څو چې مشرکانو نه جدا نه شي د مسلمانانو خواته.

یعني دا ښکاره خبره ده چې د اسلامي خلافت عادي مجاهد د نړۍ ټول کفارو او طواغیتو ته هدف دي او تاسې یې د اسلامي خلافت د مجاهدینو په وژلو ګمارلي یاست چې درته یې هرچرته مالومات وشي بیا له وژلو یې نه پریږدئ او په وژلو یې خپل کافران بادران خوشاله ساتئ خو تاسې بیا همدغه کافرو سره چې د نړۍ لر بر کې د اسلامي خلافت مجاهدینو سره په جنګ ښکیل دي او د میلونونو مسلمانانانو قاتلان دي او اوس هم ورسره په زرګونو مسلماني خویندې په زندانونو کې په تعذیبونو کې د اسارت شپې تیروي تاسې ورسره ناسته، پاسته او په یو میز حرام خوراکونه او څښاکونه کوئ، نو څکه دوی له تاسې او تاسې له دۍ راضي یاست دوی تاسې سره او تاسې دوی سره د حقیقي اسلام او مجاهدینو په خلاف کومکونه کوئ او یو بل دښمنان نه، بلکې دوستان یې ګڼئ

یعنې دې کې شک نشته چې یهود، نصاراځ د اسلام او د مسلمانانو سخترین دښمنان دي او څوک چې له دوی سره دوستي کوي نو هغه خو مؤمن نه دی.

هغه کس بیا د الله جل جلاله او د رسول (صلی الله علیه وسلم) د هغه او د مؤمنانو دښمن دی الله جل جلاله فرمایي: لَّا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۚ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ ۚ. (سُورَةُ المجادلة: ٢٢)

ژباړه: ته به مونده نکړې داسې قوم چې ایمان لري په الله جل جلاله او په ورځ وروستنۍ، چې دوی مینه کوي د هغه چا سره چې خلاف کوي د الله جل جلاله او د رسول صلی الله علیه

وسلم د هغه اګر که وي پلاران د دوی یا ځامن د دوی یا ورونه د دوی یا قبیله د دوی.

اوس نو طالبان مشرکان هم همدا وایي چې مونږ خو مؤمنان یو، هسې د یهودو سره تعلق ساتو، د دې وجې نه چې څه حادثه پېښه نه شي ، موږ خو د حکمت او مصلحت نه کار اخلو ، شریعت مو ځکه معطل کړې چې بیا امریکا او کفار خفه کېږي بیا موږ سره مرستې نه کوي ، بیا نو داسې په بنډلونو ډالر نه رالیږي ، بیا مو په رسمیت نه پېژني ، ته صبر یو ځل دا کافر څه استعمال کړو بیا به شریعت سره په کلاره ګورو .. دا او دې ته ورته ډېرې غولونکې او ذهنیت جوړونکې خبرې نن سبا د طالبانو مشران د طالبانو کشرانو ته کوي خو هغه پټ تړونونه او معاهدات چې د کفارو سره یې کړې هغه یې ټول په عمل کې پلي کړي خو طالب کشرخیل هم اوس د ښارونو په مزو او عیاشیو ورسر شول اوس نو د دیرو شیانو په کېسه کې نه دي .

، نو الله جل جلاله پدې آیت کې قانون کېښودو)او دا آیت هم د موالات او معادات په باره کې سخت آیت دی

قانون دا دی چې څوک د ایمان دعویدار دی، ځان ته په الله جل جلاله او په قیامت باندې ایمان لرونکی وایي، نو دا به چیرته د الله جل جلاله د دښمنانو سره دوستي ونکړي، اګر که هغه کفار یې خپلوان هم وي، ځکه چې د ایمان تقاضا دا ده چې د کافر نه به براءت کوي، ځکه چې دا دواړه خبرې (ایمان او محبت د کافرانو) متناقضین دي، چې هیڅکله په یو انسان کې نشي راجمع کېدی، داسې نشي کېدی چې یو تن دې ځان ته مسلمان هم وایي او بیا دې وایي چې خیر دی زه به د کافرانو سره دوستي هم کوم.

یعنې د دې وجې نه د محبت ډېر صورتونه دي، د هغوی سره په زړه کې مینه ساتل، د اسلام او د مسلمانانو په مقابله کې د هغوی مدد کول، او د هغوی لپاره جاسوسي کول او د هغوی داسې اعزاز او اکرام کول چې هغوی په مؤمنانو باندې عزتمند او شرفاء وګڼي.

نو مسلمانانو ورونو!

اوس تاسې هر څه په خپله ګورئ ، چې طالب اوس کفارو سره دښمني کوي او که یې ورسره دوستي شروع کړې نه یوازې دا چې په عمل کې یې دوستي ښکاري بلکې په ښکاره یې مشران وایي چې امریکا زموږ دښمنه نه ده ، موږ به د کفارو ساتنه کو، موږ کفارو ته ضرورت لرو ، امریکا او نور دوست هیوادونه دې موږ سره مرستې وکړي ، موږ دې په رسمیت وپیژني .

افسوس !

او ددې هر څه باوجود دې دوئ همداسې مجاهدین او فاتحین (!) وي ؟

.

– کفارو سره د زړه مینه همدېته وایي کله چې د کفارو په غوښتنه او مرسته د همغوی د رضا او خوشاله ساتلو په خاطر مؤمنان موحدین زوروي، ربړوي، وژني او د شپې لخوا یې په کورونو چاپې وهي او ژوندي یې ورک کوي.

– دوستي هم دې ته وایي کله چې ښکاره ناري کړي چې کفار نور زما دښمنان نه دي نو چې دښمن دي نه شو خو دوستان دي شول .

– جاسوسي همدېته وایي لکه پرون مو چې د اسلامي دولت په تمکین د یرغل پرمهال امریکایي جنګي طیارو ته کوردینات ورکول او نن دادي همغه زاړه د امریکا جواسیس درسره په همغه وظیفو اخته دي اوس نو تاسې د اسلامي دولت د مجاهدینو مالوماتي راپور او د بندیانو تحقیقاتي راپور اي ایس آي ته ورکوئ او اي ایس اي یي سي اي آي ته ورکوي .

– دکفارو عزت کول همدې ته وایي کله چې داسې په مینه او ورین تندي یې څه راښلاست ته ولاړ یي ، داسې په برق ، برق ورسره خاندې ، او داسې په موشکا ورسره وزري جنګوي .

او الله جل جلاله فرمایي: يَٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَٰفِرِينَ أَوْلِيَآءَ مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَتُرِيدُونَ أَن تَجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَٰنًا مُّبِينًا. (سُورَةُ النِّسَاء: ۱۴۴)

ژباړه: ای ایمان والو! مه نیسئ کافران دوستان سویٰ د مؤمنانو نه آیا تاسو اراده لرئ چې وګرځوئ د الله جل جلاله لپاره په خپل ځانونو باندې دلیل ښکاره.

شیخ محمد بن عبدالوهاب رحمه الله وایي: من لم یکفر المشرکین او شك في کفرهم او صحح مذهبهم کفر اجماعا. (الرسائل الشخصیة ص۲۱۳)

ژباړه: څوک چې مشرکین او کافران ته مشرکین او کفار و نه وایي او یا د هغوی په کفر کې شک کوي او یا د هغوی عقیده صحیح ګڼي نو په اجماع د امت سره کافر دی.

نو ای طالب جنګیالیو!

په کومه خوله تاسو ځانته مسلمانان وایاست؟

په کوم خوله د اسلامي نظام د حاکمیت ناري او چغې وهئ؟

په کوم حوله تاسو وایاست چې مونږ د اسلامي نظام لپاره قرباني ورکړي دي؟

آیاتاسې قرباني د همدې لپاره ورکړې وه چې د کفارو ګټې به پالئ او کفار به خپل دوستان ګڼئ؟

ایا تاسې جنګ د همدې لپاره کاوه چې چوکۍ درته ورسیږي او نور د شریعت په کېسه کې نه شئ ؟

ایا ستاسې منډې تړې د همدې ورځې لپاره وې چې د موحدینو مدارس وتړئ او د مشرکینو مراسم وپالئ ؟

ایا تاسې خپله وینه د همدې لپاره تویوله چې تاسې د امریکا ګټې او امن تظمین کړئ ؟

هو دا هر څه مو د همدې موخو لپاره و.

پرون خو به چې اشرف غربي ویل زما عسکر په کابل کې د واشنګټن ساتونکي دي تاسې به ورته پیغورونه ورکول .

هغه دي همغه خبره خو نن ستاسې ستانکزي کوي چې نور به امریکا او متحدینو ته هیڅوک ضرر ونه شي رسولاې او همدا

تاسې ټوپیکان به د امریکا ګټې ساتئ.
اوس هغه دې همدا تاسې د کفارو په امر او مرسته د اسلامي خلافت د مجاهدينو سره په همدې هدف خپله جګړه روانه ساتئ ترڅو حقيقي اسلامي نظام حاکم نه شي.
لکه حديث کې راځي: وَ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّ اللَّهَ قَالَ مَنْ عَادَى لِي وَلِيًّا فَقَدْ آذَنْتُهُ بِالْحَرْبِ. (متفق عليه)
ژباړه: ابوهريره رضي الله عنه نه روايت دی: چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: چې يقيناً الله جل جلاله فرمايي: چا چې زما کوم ولي په دښمنی باندې ونيوه نو هغه سره زما د جنګ اعلان دی.
نو که چا کې عناد او بغض نه وي او د حق په لټه کې وي نو ضرور به دې نتيجې ته ورسيږي چې د امارت اوسنی نظام د کفرياتو او شرکياتو څخه ډک دی، او په دې نظام کې کارکول اسلام ته نه، بلکې شرک او کفر ته خدمت کول دي.
او د اسلامي خلافت د مجاهدينو په خلاف جنګ کول خپله د دنيا او آخرت بربادي ده، لکه امام ابن حزم رحمه الله وايي: ولا خلاف في أن من نابذ جميع المسلمين و قاتلهم لإسلامهم فهو كافر. (الملل والنحل جـ٣ ص٢٣٧)
ژباړه: دې کې اختلاف نشته چې چا ټول مسلمانان پريښودل(په براءت سره) او د دوی سره يې جنګ د دوی د اسلام د وجې وکړو نو دی کافر دی.
نو ای طالب کشر خيلو جنګياليو!
که خالص د اسلامي نظام قرآن او سنت د راوستلو ارمانجن ياست او غواړئ چې خپل استعدادونه مو د اسلام او د مسلمانانو په خدمت کې استعمال کړئ؛ نو د نړيوال اسلامي خلافت د مجاهدينو ملګرتيا وکړئ او خپله د دنيا او آخرت کاميابي مو په همدغه نړيوال اسلامي خلافت صف کې ولټوئ بعون الله تعالىٰ.
او په آخره کې له الله جل جلاله څخه غواړم چې مونږ ټول د يوه خلافت او يوه بيرغ لاندې سره راټول کړي ترڅو د يوه صف په ډول د دښمنانو په مقابل کې جګړه وکړو بعون الله تعالى.
هغه څه چې ما وويل که صحيح وي نو د الله جل جلاله لطف او رحمت يې بولم او که کوم ځای کې له ما څخه غلطي شوي وي نو دا غلطي به له ما څخه شوي وي، د ټولو ورتګ د همغه لوی او لايزال رب په طرف دی.
وصل اللهم وسلم وبارك على نبيك ورسولك محمدٍ وعلى آله وصحبه أجمعين.
سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

اخوكم والعقيدة:
ابو مصعب المهاجر

د وزیرستان د القاعدې د منهج او فعالیتونو په اړه یوه کورنۍ ګواهي

د اسلامي دولت د میاشتینۍ مجلّه "دابق" د یوه مضمون پښتو ژباړه

لیکوال: ورور أبوجریر الشمالي (أبوثائر)

لومړۍ برخه

د الله سبحانه وتعالی په نوم پیل کوم، رحمتونه او سلامتیا دې وي د الله په رسول محمدﷺ باندې چې د تورې سره د ټول مخلوق لپاره د رحمت په توګه را استول شوی، رحمتونه او سلامتیا دې وي د هغه په کورنۍ او د مؤمنانو په میندو ـ رضي الله عنهن ـ او د هغه په ټولو ملګرو، رحمتونه او سلامتیا دې وي پر هغه چا چې تر قیامته د هغه د سنتو پیروي کوي.
أمّابعد.

زه د اردن او د هغه د ښارونو زرقاء، عمّان، إربد او نورو په مسجدونو کې د هغوی د ځینو اوسیدونکو سره معرفي کړی شوم چې هغوی خپلو ځانونو ته د "جماعة التوحید" والا ویل، او زموږ ترمنځ د الولاء والبراء له عقیدې پرته هیڅ اړیکه نه وه کومه چې موږ د قرآن او د توحید د کتابونو څخه زده کړې وه هغه کتابونه چې أبومحمد المقدسي ـ وفقه الله تعالی ـ د ایمان او کفر بالطاغوت د موضوع په هکله لیکلي وو او همدا راز نورو علماوو لکه عبدالقادر بن عبدالعزیز[سیّد إمام]د توحید په موضوع لیکلي وو الله تعالی دې دغه دواړه بیرته حق ته را ستانه کړي لکه چې مخکې پرې وو[آمین]همدا راز د شیخ الإسلام إبن تیمیة او إبن القیم ـ رحمهما الله ـ په شان د سلف صالحینو د مخکېنو کتابونه چې د هغې نه موږ دا عقیدة زده کړې وه او په دیني علومو باندې د پوهې والا مخکینو ورونو څخه موږ دغه زده کړه کړې وه ـ موږ به د إخوان المسلمین، تبلیغي جماعت، او صوفیانو او نورو بې لارو ډلو ټپلو سره په(عقیدة او منهج) کې جګړې کولې نو دا کار تر دې حده تېز شو چې استخباراتي، او نورو پوځي ارګانونو موږ ونیولو او په بیلا بیلو سیمو یې وویشلو ځیني یې په کورونو کې نظربند کړل، او همدا راز نور محدودیتونه یې راباندې ولګول أبو مصعب الزرقاوي ـ رحمه الله ـ د جهادي مؤحدینو لپاره یوه نمونه وه او هغه زموږ د ټولو ورونو د زړونو یوه ټکړه وه زموږ د پاره یې د یو أمیر حیثیت لرلو زما د علم مطابق پدې میدان کې داسې څوک نشته چې دې اتفاقي نظر کې یې اختلاف کړی وي د 11 سپتمبر نه مخکې موږ د القاعدې تنظیم ځیني مشران د دې لسیزې د وروستیو او د نولسمې پیړۍ د وروستۍ لسیزې د بیانونو له کبله د ارجائي فکر د خاوندانو یو جهادي جماعت ګڼلو لکه د مرتدو حاکمانو په ځانګړې توګه د سعودي د مرتدې کورنۍ او د هغوی د پوځونو په اړه د نظریې له کبله او همدا راز د دې مرتدو حاکمانو او د هغوی د مرتدو پوځونو د ارتداد په څرګندولو کې د تخفیف له کبله (د الشیخ أبو مصعب الزرقاوي رحمه الله او د القاعدې ترمنځ د منهج او عقیدې د اختلافاتو په اړه د القاعدې یو لوړ پوړی أمیر سیف العدل داسې وایي): "د أبومصعب الزرقاوي سره زموږ اختلافات نه خو نوي دي او نه هم یوازېني اختلافات دي ځکه چې د دنیا د ګوټ ګوټ نه په سلګونو داسې ورونه راتلل چې هغوی سره موږ په ډېرو خبرو کې اختلاف کولو چې د دې أصلي وجه عقیدة د الولاء والبراء، او مسئلة د تکفیر او د ارجاء په فهم کې د اختلاف وه، دویمه قضیه دا وه چې د اسلامي امّت موجوده صورتحال ته باید څرنګه د حل لاره ولټول شي او هر مجاهد په خپله سیمه کې د روان صورتحال سره څرنګه مبارزه وکړي؟ د أبومصعب تر ټولو مهمه نقطه دا وه چې د سعودي د مرتدو حاکمانو او د کفر او ایمان په هکله د راغلو شرعي نصوصو له مخې باید څنګه د هغوی په وړاندې د حل یوه لاره ولټول شي [تجربتي مع أبو مصعب الزرقاوي]په یاده دې وي چې سیف العدل پدې خپله لیکنه کې د دې اختلافاتو د أهمیت کم ښودلو هڅه کړې ده ـ

موږ د افغانستان طالبان هم د خپلو جنګیالیو د توحید په هکله د ناقص تربیت له کبله ذمه دار ګڼو په تربیت کې د کموالي له امله د دوی ډېری وګړي د قبرونو نه طوافونه کوي او غاړو ته شرکي تعویذونه اچوي او داسې نورو شرکي کړنو کې مبتلا دي متأسفانه چې تر اوسه دغه کارونه جریان لري، کله چې روس پر افغانستان برید وکړ نو أبومصعب الزرقاوي رحمه الله برسېره پر دې چې شیخ د افغانستان د عامو وګړو

د شریعت خلاف کړنې لیدلې وې خو بیا هم افغانستان ته دې لپاره ولاړ تر څو دغه بریدګر ملحد دښمن د دې مسلماني خاورې څخه وویستل شي نو له همدې کبله زموږ جماعت پر دوه ډلو وویشل شو یوه هغه ډله وه چې د دې شریعت خلاف کړنو برسیره د افغانستان د جهاد ملاتړي وو او بله ډله یې بیا خلاف وه -

أبومصعب الزرقاوي - تقبله الله - د ختیځ د اولني جنګ نه مخکې بیرته اردن ته راستون شو د جنګ په پای کې د اردن حکومت هغه د پنځوو کالو لپاره بندي کړ او د بند پر مهال یې په محبس کې د أبومحمد المقدسي - وفقه الله تعالی - سره یو ځای وساتلو او اردني حکومت په هغه وخت کې د هغه پر خلاف د "امام د بیعت" په پلمه یوه قضیه ثبت کړې وه د محبس نه د آزادېدو پر مهال هغه د أفغانستان په لور د سفر کولو اراده وکړه د 11 سپټمبر تر حادثې پورې هغه هملته موجود وو.

نوموړی هلته پدې خاطر پاتې وو چې د أفغانستان سیمه د کفري او طاغوتي نظامونو د واک نه په أمن کې وه، او د هېواد په ټولو سیمو کې مجاهدین موجود وو، د مجاهدینو لپاره تګ راتګ آسان وو، د تربیت او روزنې لپاره وسلې ډیرې وې نو د دې ټولو سهولیاتو له امله د جهاد لپاره بالکل ښه انتخاب وو مګر دومره وه چې امریکا افغانستان ته داخله شوې وه او هغه یې إشغال کړی وو لکه څنګه چې ټولو ته معلومه ده، د امریکا د دې پلان له امله د مجاهدینو ټولو ډلګیو دغه سیمه پرېښوده او نورو سیمو په ځانګړې توګه د وزیرستان سیمې ته وکوچېدل دا سیمه د جهاد پورې تړلو بیلا بیلو عقیدو او منهجونو ډلګیو لپاره استوګنځی وګرځېد او دې ټولو د امریکا پر خلاف جهاد کې برخه واخسته پدې ډلګیو کې یو د القاعده تنظیم هم وو، کومې چې په نیویارک کې د ستر تجارتي مرکز د تباهۍ، او د امریکا په بحري بیړۍ Uss – Cool باندې د برید، او په نیروبي، او دارالسلام کې د امریکا پر سفارتونو د برید په ځېر فعالیتونو له کبله خورا زیات شهرت ګټلی وو -

د 1990 پیړې د آخري لسیزې په وروستیو کې د افغانستان په هرات ولایت کې چې دا د رافضي (شیعه) مسلک د اکثریت سیمه وه او د مهاجرو مجاهدینو د مرکزونو څخه ډېره لېرې پرته سیمه وه کې الشیخ أبو مصعب الزرقاوي - تقبله الله - د خپلو یو څو ملګرو په شمول یو مرکز پرانیست د دې وجه دا وه چې شیخ اوس غوښتل چې خپل ډلګۍ د نورو ډلګیو نه جلا وساتي، او د هرې ورځې د ملاقاتونو په څېر کړنو څخه ډډه وکړي چې پدې بهانه د استخباراتي ادارو د رانوتلو مخه ونیسي، او هغه - رحمه الله - د دې له امله هم خپل ملګري جلا کول چې د نورو ډلګیو خلکو به په دوی د سخت دریزو، تکفیریانو، او خوارجو په څېر تهمتونه تړل -

تر کومه چې زموږ د نورو ملګرو ډلګۍ وو چې اردن کې پاتې شوی وو نو هغوی په أفغانستان کې د روان جهاد ملاتړ ونکړ [د 11 سپټمبر پورې] او د دې پر ځای هغوی په اردن کې پاتې کېدل او د توحید دعوت خپرول غوره وبلل په ځانګړې ډول په هغه وخت کې چې یو ملګری د أفغانستان څخه راغلو او د هغه سیمې په موجوده حالاتو، او د طالبانو د شریعت خلاف کړنو په هکله یې خبره وکړه.

د نوې پېړۍ د پیل سره سم افغاني طالبانو د خپل أمیر په أمر د بامیانو بوتان په ځانګړې توګه د بدها څېره تخریب کړه نو زموږ روحونو هم د أفغانستان پر لور د پرواز لپاره وزرې وکړې مګر هلته د تللو لپاره کومه لار نه وه نو دا کار د حالاتو له کبله یو څه ځنډنی شو.

په 2001 کال د القاعدې والا ورونو د الله په توفیق د امریکا ستر تجارتي مرکز د یوه برید په ترځ کې د خاورو سره خاورې کړ، نو د دې قضیې څخه چې کوم څیز ځرګندېږي هغه د شیخ اسامه بن لادن - رحمه الله - د الله په وړاندې إخلاص دی - والله أعلم بالصواب -

په 2002 کال ما د شیخ أبو مصعب الزرقاوي - تقبله الله - سره په اردن کې لیدل وکړل او هغه مې د خپلې هیلې څخه خبر کړ چې زه د اردن پرېښودو او هره سیمه چې وي هلته د جهاد په میدان کې ګډون کولو لپاره چمتو یم نو شیخ رحمه الله زما لپاره یوه لاره وټاکله او زه د اردن څخه ووتلم او أفغانستان ته د تللو لپاره د بغداد د سقوط څخه وروسته په ایران کې ونیول شوم او د 11 سپټمبر د بریدونو څخه لږ وروسته شیخ اسامه بن لادن - رحمه الله - په خپلو ځینې ویناوو کې د حرمین الشریفین د حاکمانو او د هغوی د پوځونو ارتداد ځرګند کړ او د هغوی پر خلاف یې د جهاد د فرضیت اعلان وکړ نو اوس د شیخ ابو مصعب الزرقاوي - رحمه الله - د مؤحدو ملګرو او د الشیخ اسامه بن لادن - رحمه الله - د تنظیم ترمنځ د یو کېدلو خنډونه لمنځه لاړل.

د دې نه وروسته د 2004 م کال په وروستیو کې کوم وخت چې مجاهدین د الشیخ أبو مصعب الزرقاوي - رحمه الله - په مشرۍ په رافضیانو، امریکایانو، او د هغوی پر مزدورانو، او پر نورو پټو مرتدینو د غصې په سرولو بوخت وو نو شیخ أبو مصعب الزرقاوي - رحمه الله - د شیخ اسامه بن لادن - رحمه الله - سره د بیعت کولو اعلان وکړ موږ د شیخ أبو مصعب الزرقاوي - رحمه الله - د ډلګي چې کوم کسان په ایران کې په بند محکوم وو هم دغه بیعت وکړ او موږ سره د رافضیانو په بند کې د القاعده له ملګرو څخه هم یو ډلګۍ ملګري بندیان ول او دوی د هغه وخت نه په بند کې وو کله چې زه او خالد العرعوري[فکّ الله أسره]نیول شوي وو نو موږ د جماعة التوحید والجهاد یعنې د شیخ أبو مصعب الزرقاوي - رحمه الله - ملګرو پرته له خالد العرعوري او صهیب الأردني نه بیعت وکړو (دا دواړه ورونه - الله دې دواړو ته د بند نه آزادي ور په برخه کړي آمین - د شیخ أبو مصعب الزرقاوي - رحمه الله - د مخکینو ملګرو څخه وو: ژباړن) او هغوی پدې مسئلة هېڅ نظر ورنکړ د دې وجه دا کیدی شي چې هغه پدې پوهه وو چې القاعده تر اوسه د مرتدو حاکمانو، او د هغوی د پوځونو په اړه نرم مؤقف لري او بله وجه دا وه چې د القاعده د تنظیم چې کوم کسان د هغه سره په ایران کې بندیان وو هغوی روافض او د محبس ساتونکي مرتد نه ګڼل زموږ چې د القاعده په اړه کوم خیالات وو هغه د شیخ اسامه بن لادن - رحمه الله - له بیان څخه وروسته بدل شول، د دې جماعت ملګرو په څېرو کې هم موږ ته اوس د جماعة التوحید والجهاد د ملګرو انځور ښکاریده، زما اوس یواځینې هیله دا وه چې آزاد شم او أبو مصعب - رحمه الله - ته ور تر غاړې شم ځکه چې په څه ډول نوموړي د خپل بیعت په واسطه د مجاهدینو صفونه په توحید را ټول کړل، او په پایله کې یې د دښمن په سینه د خنجر وار وکړ دا تصوّر زما په ذهن باندې وخت پر وخت غالب کېده، زه اوس د محبس نه د آزادۍ په انتظار وم چې د جهاد په میدان کې د خپلو مخکینیو ملګرو سره یو ځای شم او پدغه پراخه او نوي جماعت کې داخل شم کوم چې اوس زما جماعت هم وو، بالآخره د 2010 م کال په وروستیو کې موږ ټول آزاد شولو لیکن روافضو خالد العرعوري او صهیب الأردني چې تر اوسه یې د القاعده سره بیعت نه وو کړی د څو نورو ملګرو په ګډون لا هم بندیان وساتل، زما ګمان دا دی چې د دوی د نه آزادۍ وجه د القاعدې تنظیم سره د بیعت نه کول وو،

زه د پاکستان ښار کوئټه ته لاړم او هلته تر شپږ میاشتو پاتې شوم د هغې نه وروسته بیا ما ته د تنظیم له طرفه وزیرستان ته د ورتللو اجازه وشوه زما هلته ورغوښتل لدې کبله ځنډ شول چې په وزیرستان کې د امریکا له طرفه پر مجاهدینو د سختو بریدونو دوامداره لړۍ پیل شوې وه، نو زما دا ګواهي پر هغه تجربو، او مشاهدو ولاړه ده کومې چې زه ورسره د القاعده تنظیم د بنیادګر او مشر الشیخ اسامه - رحمه الله - په ایبټ آباد کې د امریکي طیارې د بمبار په نتیجه کې د شهادت وروسته په وزیرستان کې مخامخ شوی یم.

ادامه لري ......

له جوماته تر درمساله

الحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله وعلى آله وصحبه ومن والاه، أما بعد:
محترمو لوستونکو!
انسان تر هغه وخت پورې مسلمان او مومن نشي ګرځيدای ترڅو چې د لا إله إلا الله شهادت سره د محمد رسول الله ګواهي يوځای نه کړي، او دا کلمه به يوازې تر خولې محدوده نه وي، بلکې خپله عقيده او خپل عمل به ددې کلمې په تقاضاؤ موافق برابروي.
نو دکلمې ددغه دويم جزء (محمد رسول الله) باندې ايمان راوړلو تقاضا کې د نبي عليه السلام په عزت او ناموس غيرت کول او تر خپل توانه د هغه انتقام اخستل هم شامل دي .
پدې وروستيو کې مونږ تاسې وليدل چې د هند د حاکم ګوند وياندې او يو بل مشرک چارواکي د محمد رسول الله صلى الله عليه وسلم په شان کې ګستاخي وکړه، او د نړۍ د مسلمانانو د ايمان امتحان يې واخسته، نو چا مظاهرې وکړې، چا کاغذي سنبوليک او ډراماتيک ګواښونه وکړل، چا باتې ووهلې او د سترو بريدونو خبرداری يې ورکړ، خو عمل يې تر ننه صفر دی، چا د طالبانو په څير خلکو ته په سترګو کې د خاورو اچولو په پار په تشو ټکو غندنه وکړه، او بيرته يې هند سره اقتصادي، عسکري او ديپلوماتيکي اړيکو جوړولو ته زور ورکړ، خو د خراسان ولايت ميړنيو مجاهدينو ته الله عزوجل دا ستر منقبت ورنصيب کړ، چې دوی له هندي مشرکينو څخه د رسول الله صل الله عليه وسلم د سپکاوي اخستو په سيالۍ کې له ټول اسلامي امت څخه لومړې قام واخست .
د خراسان ولايت يو اتل استشهادي ابو محمد تاجيکي له خپلې مظبوطې ملا څخه نظامي چانټه وتړله، ټوپک او تمانچه په لاس، په رڼا ورځ د سيکانو او هندوانو د مندر پّ طرف ورغې ، لمړی يې د هندوانو مدافع، څوکيدار او ضمانت ګړی طالب په سر سر وويشت د درمسال داخل ته يې ځان ورساوه ، او بيا يې ددوی ورونو هندوانو او سيکانو باندې د زړه له خلاصه شروع وکړه، او د محمد رسول الله صلى الله عليه وسلم سره يې د ريښتني مينې عملي ثبوت وړاندې کړ، د محمد بن مسلمه او عبد الله بن عتيک رضي اله عنهما تاريخ يې راژوندې کړ ځای کړ. او د لسګونو هندوانو او سيکانو سربيره د هغوی ضمانت ګړو طالبانو د وژلو په پايله کې يې خپل ځان د نبي عليه السلام په دفاع کې قربان کړ، د محمد رسول الله کلمې ګواهي يې په خپل عمل سره ورکړه. تقبله الله.

که څه هم د خلافت مجاهدينو پدې انغماسي بريد سره ددرستې نړۍ د مسلمانانو زړونه وګټل، خو بلې خواته يې د اسلام په نامه تجارت کونکو بت پالو طالب مليشو زړونه وروچول، د ديپلوماتيکي اړيکو بازارونه يې ورساړه کړل، د هندوانو پروتوکول او تضمين معاهدو ته يې نه جبرانيدونکي زيانونه ورواړول ، نو دغه ذليله مرتدينو په ځای ددې چې له شرمه مړه شوي وای، خو دوی په کفر او عناد کې لا پرمختګ وکړ، او د اسلامي خلافت د سترې قربانۍ بدرنګه کولو او خپل ندامت پټولو په پار يې نه يوازې په ډير زور د بريد د خونړيتوب رنګ کمرنګه خودو هڅه وکړه ، بلکې د خپلو مهار شويو جګړه مارو د تشويق لپاره يی يو لړ شبهات وارد کړل ، د مندر او مشرکو هندوانو او بتانو په ساتنه کې مردار شوي يی شهيدان وبلل .

هو شهيدان د درمسال شهيدان .
او دې سره يې ناکام کوشش وکړ چې له خپلو مخونو دا د شرم داغونه پريمينځي، خو هيڅکله به دغه شومو موخو ته ونه رسيږي. ان شاء الله.
د طالبانو کشرخيلو ته يې دا په غوبونو کې وروځځوله چې هندوان مشرکين اهل ذمه دي ، او له دوی دفعه او ساتنه شرعي وجيبه ده ؟
که څه هم په دې اړه هر څه د لمر په څير روښانه دي ، طالب مشرکين چې د وطنيت په ګمراه عقيده د ملل ملحده د اصولو په چوکاټ کې د شريعت په نوم د ديموکراسۍ د نوي بڼې تطبيقونکي دي اوس هم ځانونه مسلمانان ګڼي ، د نړۍ د استخباراتي لوبډلو د لوبو لوبغالې محکوم افغانستان اذاد او دارالسلام ګڼي په داسې حال کې چې افغانستان که څه هم د اسلامي خاورې يوه يرغمل شوې ټوټه ده ، نه اذاد دې ، او نه د وطنيت د کفري عقيدې له معنوي او جغرافيوي کرښو وتلې ، نه د بين الملل د کفري اصولو ماتونکې دې ، نه په کې شريعت حاکم دې ، نه دارالسلام دې ، نه ورته له نړۍ څخه د محکومو مهاجرو بهير رامات دي بلکې د نړۍ کفارو ته د امن ورکولو يوه دفاعي کلا د موحدو مهاجرينو لپاره زندان او قتلګاه د مشرکينو ، کفارو او طواغيتو د ساتنې لپاره ارمګاه ده نو طالب په کوم سترګو او په کوم دليل اسلامي احکام ، ارزښتونه ، حقوق او وجايب ځان او هم نورو ته منسوبوي او شاملوي .

مؤسسة العزائم
د رسول الله ﷺ په غچ کې.. په کابل کې د سيکانو او هندوانو پر عبادتخونې د بريد په ترڅ کې نږدې 50 بت پرستانو او مرتدينو ته مرګ ژوبله واوښته
خراسان ولايت
شنبه 18 ذوالقعده 1443 هـ
د الله تعالی په توفيق، انغماسي ورور (أبو محمد الطاجيكي) -تقبله الله- په (کابل) کې د هندوانو او سيک مشرکينو عبادتخونې ته د څوکيدار له وژلو وروسته ننوت، د عبادتخونې دننه يې بت پرستان د ماشينداره وسلې او لاسي ماينونو په واسطه هدف وګرځول، له دې سره هم مهاله د بارودي کتيبې ډلګيو 4 ځای پرځای شويو ماينونو او يو بارودي موټر ته په پرلپسې ډول د طالب مليشو په ګزمو چې کوښښ يې کاوه د عبادتخونې د ساتنې په موخه مخکې ولاړ شي چاودنې ورکړې، نښتې 3 ساعته دوام وکړ، ياد بريد د 30 تنو هندو او سيک مشرکينو په مرګ ژوبلې او 20 تنو مرتدو بت ساتونکو په مرګ ژوبلې پای ته ورسېد، ياد بريد د رسول الله ﷺ د غچ په پار و، ولله الحمد والمنّة.

نو اول خو دا پېژندل په کار دي چې د ذمې عقد به څوک تړي ؟ د جمهورو فقهاؤ په نزد به دذمې عقد خلیفه یا د هغه نائب تړي او بل چا ته د خلیفه دا حق اخستلو جواز نشته. [وګوره الخرشي 3 / 143، والقلیوبي 4 / 228، ومغني المحتاج 4 / 243، والمغني لابن قدامة 8 / 505، وکشاف القناع 3 / 116]

نو طالبانو خو خلیفه سره بیعت ندی کړی، دوی خو د عصبیت، قومیت او د ملګرو ملتونو شرکي رسمیت تر رانده بیرغ لاندې د جاهلیت په تیارو کې سرګردانه ګرځي، نو دوی څنګه کفارو سره ذمه منعقد کوي ؟

او کومو علماؤ چې مرجوح قول کړی چې هر مسلمان د ذمې عهد تړلی شي نو سره د کمزوروالي هم دهغوی قول په طالبانو نه تطبیقیږي، ځکه طالبان خو مرتدین دي، د بین الملل د شرکي قوانینومنونکي سیکولر ځواک دی. نو څنګه دوی تړې استدلال کوي ؟

دویم دا چې پدې خبره کې د علماؤ قوي اختلاف شته چې ذمي کوم کافر ګرځیدای شي ؟ آیا هندوان او سیکان ذمیان ګرځیدای شي ؟

خو راجح قول دا دی چې یهود نصارا او مجوس ذمیان ګرځیدای شي، ځکه د یهودو او نصاراو د ذمې ذکر په سورة التوبه کې راغلی، الله عزوجل فرمایي: قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ (29)

جنګ وکړئ د هغه کسانو سره چې ایمان نه لري په الله تعالی باندې او نه په ورځ د آخرت، او حرام نه ګڼي هغه څه چې حرام کړیدي الله تعالی او رسول د هغه (صلی الله علیه وسلم) او تابعداري نه کوي د حق دین، د هغه کسانو څخه چې ورکړی شوی دی هغوی ته کتاب، تر دې چې ورکوي به جزیه په خپل لاس سره او دوی به ذلیلان وي.

او مجوسو په اړه امام بخاري په خپل صحیح کې د بَابُ الجِزْيَةِ وَالمُوَادَعَةِ مَعَ أَهْلِ الحَرْبِ، لاندې دا حدیث راوړی، رقم الحدیث 3157 - حَتَّى شَهِدَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَوْفٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَخَذَهَا مِنْ مَجُوسِ هَجَرَ".

چې عمر رضي الله عنه د مجوسو څخه جزیه نه اخسته تر دې چې عبد الرحمن بن عوف رضي الله عنه ورته ګواهي وکړه چې رسول الله صلی الله علیه وسلم د هجر مجوسو څخه جزیه اخستې وه.

نو طالبان د خپلو ورونو او د غوا زامنو هندوانو څخه په کوم دلیل جزیه اخلي ؟

دریم دا چې د فقهاؤ اتفاق دی پدې خبره چې مرتد څخه به جزیه نشي اخستل کیدای.

شیخ الاسلام ابن تیمیه وایي:

"وقد استقرت السنة بأن عقوبة المرتد أعظم من عقوبة الكافر الأصلي من وجوه متعددة: منها: أن المرتد يقتل بكل حال، ولا يضرب عليه جزية، ولا تعقد له ذمة بخلاف الكافر الأصلي. ومنها: أن المرتد يقتل وإن كان عاجزا عن القتال بخلاف الكافر الأصلي الذي ليس هو من أهل القتال فإنه لا يقتل عند أكثر العلماء كأبي حنيفة، ومالك، وأحمد. ولهذا كان مذهب الجمهور أن المرتد يقتل كما هو مذهب مالك، والشافعي، وأحمد. ومنها أن المرتد لا يرث، ولا يناكح، ولا تؤكل ذبيحته، بخلاف الكافر الأصلي، إلى غير ذلك من الأحكام. "

احادیثو دا ثابته کړې چې د مرتد سزا د اصلي کافر څخه لویه ده، په ډیرو وجوهاتو سره، لکه: مرتد به په هر حال وژل کیږي. جزیه به تړې نه شي اخستلای. د اصلي کافر په خلاف دا ذمي نشي کیدای. مرتد که جنګ څخه بې وسه وي بیا به هم وژل کیږي، په خلاف د اصلي کافر، چې دا جنګي نه وي نو اکثره علماء لکه امام ابو حنیفه، مالک او احمد په نزد نه شي وژل کیدای.

ځکه د اکثرو علماؤ مذهب دا دی چې مرتد به وژل کیږي، لکه دا د امام مالک، شافعي او احمد قول دی. او بله دا چې مرتد به میراث نه وړي، خپلولي (نکاح) به ورسره نشي کیدای. ذبیحه به یې نشي خوړل کیدای، په خلاف د اصلي کافر او داسې نور احکام.

اوس راځو دې مقصودي خبرې ته چې مرتد څخه جزیه اخستل حرام دي، او ذمي نشي ګرځیدای نو چې د طالبانو خپله دا حال وي، آیا دوی ته به له هندوانو او سیکانو مشرکانو څخه جزیه اخستل روا شي ؟

پښتانه یو متل کوي وایي : چا واده کې نه پریښود ده ویل زوم سره کینم!!

طالبان دې اول ځان مسلمان ثابت کړي بیا دې اسلامي حقوق او وجایب ځانته منسوبوي .

څلورم دا چې طالبانو په هندوانو او سیکانو څومره جزیه مقرر کړې ؟

او کوم وزارت یې تړې وصولوي ؟

او څومره عائد تړې لاس ته راوړي ؟

دا جزئیات دې رسنیز کړي، چې نړی وپوهیږي، طالبانو پر هندوانو او سیکانو جزیه مقرر کړې!!

او د جزیې مبارک حکم یې پلی کړی.

ځواب منفي دی، نو ثابته شوه چې دا طالبان د اهل ذمه نوم اخستلو سره په خپلو کړنو پردې اچول غواړي، کنه دوی هیڅ مقدار د جزیې په هندوانو ندی مقرر کړي، او نه هم اهل هنود او سیکان ذمیان دي. که عامو شیانو کې ټیکس څخه په جزیې سره تعبیر کوي، نو دا خو د ټولو خلکو څخه اخلي، نو آیا دا ټول ملت طالبانو ته ذمیان ښکاري ؟

پنځم دا چې د طالبانو کوم رسمي ادرس دا اعلان کړی چې هندوانو سره مونږ د اهل ذمه وو معامله کوو ؟ کوم رسمي ویاند یې دا څرګندونې کړي دي ؟

ددوی رسمي موقف خو د هندوانو په اړه بدل او څرګند دی ددوی هغه ناز دانه ویاند هغه ویاند چې کله په تلویزونونو کې بې حجابه زنانه و سره موسکې موسکې کیږي او کله په مجلسونو کې بې حجابه نامحرمو ښځو سره سلفي عکسونه باسي هغه وایي چې چې دهندوانو مدني او مذهبي حقوق خوندي دي.

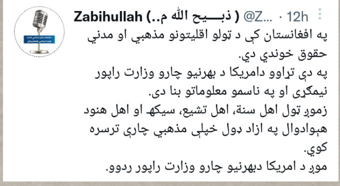
Zabihullah (ذبـیح الله م..) @Z... · 12h
په افغانستان کې د ټولو اقلیتونو مذهبي او مدني حقوق خوندي دي.
په دې تړاوو دامریکا د بهرنیو چارو وزارت راپور نیمګړی او په ناسمو معلوماتو بنا دی.
زموږ ټول اهل سنة، اهل تشیع، سیکهـ او اهل هنود هېوادوال په ازاد ډول خپلې مذهبي چارې ترسره کوي.
موږ د امریکا دبهرنیو چارو وزارت راپور ردوو.

او د بهرنیو چارو وزارت ویاند بلخي یې حقوق د مسلمانانو سره سم بولي ؟

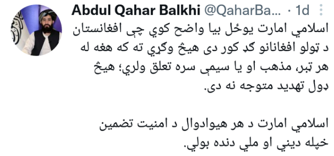
Abdul Qahar Balkhi @QaharBa... · 1d
اسلامي امارت یوځل بیا واضح کوي چې افغانستان د ټولو افغانانو ګډ کور دی هیڅ وګړي ته که هغه له هر ټبر، مذهب او یا سیمې سره تعلق ولري؛ هیڅ ډول تهدید متوجه نه دی.

اسلامي امارت د هر هېوادوال د امنیت تضمین خپله دیني او ملي دنده بولي.

دا کشرخیل دې د خپلو مشرانو څخه د هندوانو په اړه رسمي موقف وغواړي اویا دې لومړی ځان مسلمان ثابت کړي بیا دې د شرعي حقوقو غوښتونکي شي ، ددوی رسمي موقف چرته دې چې هندوانو او سیکانو سره مونږ د اهل ذمه چلند کوو. بناء ددوی رسمي دریځ خلاف د فیس بک او ټیوټر اوباشانو خبرې د اعتبار وړ نه دي.

خلاصه د کلام دا شوه چې طالبان د بین الملل په شرکي زنځیرونو تړل شوي دي، او دوی د جزیې نوم هم نشي اخستلای، پاتې لا د هندوانو او سیکانو څخه جزیه اخستل !! دوی خو لګیا دي چې هندوانو او سیکانو ته درمسالونه جوړوي، او ترمیموي، افغانستان کې د پاتې کیدو زاری ورته کوي، دې لپاره چې هندوان او سیکان ددې ځای څخه ولاړ نشي ترڅو د هندي مشرکانو لخوا راتلونکي خیراتونو، غنمو او درملو سلسله قطعه نشي، او ملګرو ملتونو سره شویو ژمنو کې پاتې رانشي، او ددوی شرکي رسمیت او د کفارو رضائیت ته کوم زیان ونه رسیږي.

نو ددې نه وروسته هم د طالب کشرخیلو د اهل ذمه مزخرف شعار یوازې او یوازې د هغوی شخصي نظر پرته هیڅ ډول نشي توجیه کیدای.

چې مشران یې د کفر په دروازو ورننوتلي دي، نو کشرانو احمقانو څخه به یې د عقل او پوهې طمعه کول خوش باوري او جنون وي، لکه ددوی ځینې کشران په مجازي نړۍ کې د ځان د دفاع لپاره د روښانه لمر څخه انکار کوي، په خپلو سترګو د خیانت تور لاسونه ږدي، اود حقائقو څخه د انکار کولو په ترڅ کې وایي چې دا برید پاکستان کړی، او هدف یې دا دی چې هند سره د طالبانو اړیکې خرابې شي !!

عجیب منطق دی، دپاکستان ساتلي پیشو هم موږ ته میو ، میو شروع کړل .

د طالبانو او پاکستان ترمنځ اړیکي چې د یو بادار او غلام له اړیکو هم ور اوښتي او دا دلیله پسته او لویدلي اړیکه نو پنځه کلنو ماشومانو هم درک کړې او لکه ورځ داسې روښانه ده په داسې خبرو خو دوی ځان پسې رشخند وهي ، پاکستان خو ستاسې طالبانو بادار دی، د هغوی سفیر درته کابل کې ناست دی او ټولې داخلي اداري چارې او خارجي دیپلوماتیکي چارې پرمخ وړي، نو که تاسې سره کوم ثبوت وي نو دغه د سفیر په جامه کې د اي ایس اي جنرال منصور څخه پوښتنه وکړئ، او که پوښتنه ترې نشئ کولای نو پدې وپوهیږئ چې د زنانه و، په څیر په مجازي نړۍ کې ژړاګانې او فریادونه کومه ګټه نه لري.

که رښتیا هم د پاکستان خلاف یاست، نو د حقاني شبکې غړي لکه د کورنیو چارو وزیر سراج الدین حقاني، ابراهیم حقاني، انس حقاني، عبد الباقي حقاني وغیره په شمول نور وزیران او والیان چې د پاکستاني استخباراتو ځانګړي کړي دي او د ملا برادر او ملا یعقوب ډلې په نسبت د پاکستان غلامی ته زیات ژمن دي، له خپل نظام څخه وشړئ، خو د قیامت تر سبا پورې به ددې عمل اقدام ونه کړی شي.

او چې تاسې احمق طالبان خپل هغه قاتلین وپیژنئ چې امریکایانو ته یې ستاسې پر خلاف اډې ورکړې وې، د اشغال زمینه یې ورته مساعده کړې وه، نو همت پیدا کړئ او ګریوان ته یې لاس وروا چوئ، خو نا دا د کشرخیلو پوچ شعارونه دي، چې د زړه براس په فیس بک او ټیوټر په ټویټونو وباسي، له دندو هم ګوښه شوي دي، د هغوی پرځای د تیر نظام سیکولران او زاړه خلقیان او پرچمیان یې ګمارلي دي، او کلي کور کې هم ښه وشرمیدل، د خلافت بریدونو یې هم نور زړه راشین کړی، او د جنون حالت ته رسیدلي دي، ځکه ټیوټري سلامي امارت باندې ځان ته زړه ښه کوي، نور په حقیقت دوی خپله هم پوهه دي چې ددوی بهرنیو چارو وزیر ملا متکي، د پاکستاني سفیر جنرال منصور د ویاند څخه زیات حیثیت نه لري!!

د پاکستان په ښارونو کې ددوی ګانه شوي کورنۍ، اهل او عیال ورته په یاد دي، خو د حسد لمبې یې په قرار ناستې ته نه پریږدي.

او تر ټولو مهمه خو دا ده چې آیا پاکستان د اسلامي خلافت له بریدونو مصؤن دی ؟

که چیرې پاکستان زمونږ له بریدونو خوندي وای نو تاسې به دا ګیله (!) کړې وی، خو چې پاکستان خپله د اسلامي خلافت غازیانو د بریدونو هدف دی نو بیا څنګه د اسلامي خلافت بریدونو ربط پاکستان سره ورکولی شي ؟

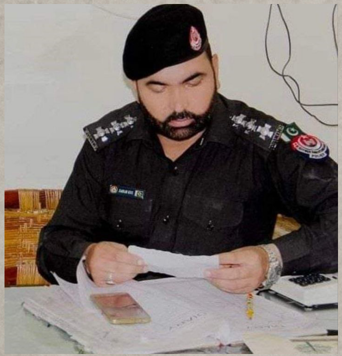

دا واخلئ دا یوازې د همدې تیرې میاشتې په ورستیو کې ستاسې هغه وژل شوي دوه پاکستاني روزونکي پولیس افسران دي چې د اسلامي خلافت د سربښندونکو غازیانو د بریدونو ښکار شول ، تاسې خو د پاکستان کم کرایه عسکر یاست چې د اسلامي خلافت د مجاهدینو سره د جنګ لپاره یی څه څه لوبې د سلامي امارت په مشرانو وکړې .

پاکستان کې خو هم ستاسې ورونه مشرک سیکان او هندوان د اسلامي خلافت د ګزارو څخه خوندي ندي، ولله الحمد علی ذلک.

افغانستان اینترنشنال - خبر فوری @AF... · 7h
به دنبال حمله مرگبار بر عبادتگاه اقلیت سیک در کابل، کمیته مدیریت گوردواره‌های سیک در دهلی از دولت هند خواست تا اعضای باقیمانده جامعه سیک افغانستان را به این کشور انتقال دهد.

این کمیته ضمن نکوهش حمله بر عبادتگاه سیک در کابل در مورد «سلامت و امنیت» اقلیت سیک نیز ابراز نگرانی کرد.

بلـه شـبهه د طالـب کشرخيلـو لخـوا دا وړانـدې کيـږي چـې د محمـد رسـول اللـه صلـى اللـه عليـه وسـلم توهيـن خـو د هنـد ميشـتو هندوانـو کـړې نـو افغانسـتان ميشـتو هندوانـو او سـيکانو څخـه ددې انتقـام ولـې واخسـتل شي ؟ جـرم خـو لازمـي وي، دا څنګـه دلتـه متعـدي شـو ؟ د کـم عقلـو طالبانـو او د غـوا زامنـو هندوانـو سـاتونکو دا شـبهه هـم د بيـت العنکبـوت (د غڼـې ځالـې) څخـه کمـزورې ده، اول خـو دا ده چـې هنـدوان او سـيکان حـربي کفـار دي، ډيـرې خلـک حـربي کفـار هـم نـه پيـژني، وايـي هندوانـو او سـيکانو خـو ټوپـک نـه وو راخيسـتې ؟؟

نـو حـربي کفـار هـر هغـه چاتـه وايـي چـې معاهـد، مسـتامن او ذمي نـه وي، نـو د هندوانـو او سـيکانو وژلـو بانـدې مسـلمانانو تـه امـر شـوې، پـه هـر مـکان او هـر زمـان يـې مـرګ واجـب دی. اللـه عزوجـل فرمايـي:
فَاقْتُلُـوا الْمُشْرِكِـينَ حَيْـثُ وَجَدْتمُوهُـمْ وَخُذُوهُـمْ وَاحْصُرُوهُـمْ وَاقْعُـدُوا لَهُـمْ كُلَّ مَرْصَـدٍ فَـإِنْ تابُـوا وَأَقامُـوا الصَّـلاةَ وَآتَـوُا الـزَّكاةَ فَخَلُّـوا سَـبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّـهَ غَفُـورٌ رَحِيـمٌ (5) سـورة التوبـه.

نـو تاسـې مـشرکان ووژنـئ چېرتـه چـې يـې ومومـئ او ونيسـئ هغـوی لـره او راګيـر کـړئ هغـوی لـره او هغـوی تـه پـه هـره مورچـه کـې کينـئ. نـو کـه توبـه يـې وويسـتله (د کفـر نـه) او د مونـځ پابنـدي يـې کولـه او زکات يـې ورکـوو نـو خوشـې کـړئ لار د هغـوی، يقينـا اللـه بخښـونکی او رحـم کونکـی ذات دی.

نـو دا يـې د مـرګ دجـواز قطعـي نـص او څرګنـد دليـل شـو، نـو اوس طالبـان دا آيـت منـي کـه نـه د هندوانـو نمـک حرامـۍ لـه ډاره د نـورو حکمونـو پـه څيـر لـه دې څخـه هـم انـکار کـوي، اوس ددې هندوانـو وژل دې لپـاره چـې هغـه هنـد ميشـتي هنـدوان پـرې ودرديـږي، او بيـا لپـاره لـه خپلـو دغـه نـاوړه کړنـو څخـه لاس پـه سر شي، بيـا د محمـد رسـول اللـه صلـى اللـه عليـه وسـلم پـه عـزت کـوم توهيـن او ملنـډې ونـه وهـي، پـه طريـق اولـى جايـز بلکـې واجـب دي. اللـه عزوجـل فرمايـي: فَإِمَّـا تَثْقَفَنَّهُـمْ فِي الْحَـرْبِ فَـشَرِّدْ بِهِـمْ مَـنْ خَلْفَهُـمْ لَعَلَّهُـمْ يَذَّكَّـرُونَ (57) سـورة الأنفـال.

نـو کچيـرې تـه مونـده کـړې دوی لـره پـه جنـګ کـې نـو وتـروه پـدوی سره هغـه څـوک چـې ددوی څخـه وروسـته دي، دې لپـاره چـې هغـوی عـبرت واخـلي.

ترجـمان القـرآن عبـد اللـه بـن عباس رضي اللـه عنهـما وايـي: نَـكِّلْ بِهِـمْ مَـنْ وَرَاءَهُـمْ. تفسـير الطـبري. چـې پـدوی سره يـې وروسـتيو (ملاتـړو) تـه عـبرت ورکـړه.

حافـظ ابـن کثيـر پـه خپـل تفسـير کـې وايـي: أَيْ نَـكِّلْ بِهِـمْ، قَالَـهُ ابْـنُ عَبَّـاسٍ وَالْحَسَـنُ الْبَـصْرِيُّ وَالضَّحَّـاكُ وَالسُّـدِّيُّ وَعَطَـاءٌ الْخُرَاسَـانِيُّ وَابْـنُ عُيَيْنَـةَ، وَمَعْنَـاهُ غَلِّـظْ عُقُوبَتَهُـمْ وَأَثْخِنْهُـمْ قَتْـلًا، لِيَخَـافَ مَـنْ سِـوَاهُمْ مِـنَ الْأَعْـدَاءِ مِـنَ الْعَـرَبِ وَغَيْرِهِـمْ، وَيَصِـيرُوا لَهُـمْ عِـبْرَةً، لَعَلَّهُـمْ يَذَّكَّـرُونَ.

چـې دوی سره نـورو تـه عـبرت ورکـړه، دا قـول حسـن بـصري، ضحـاک، سـدي، عطـاء خراسـاني او ابـن عيينـه هـم کـړی دی. معنـا دا چـې دوی تـه سـخته سـزا ورکـړه، او ددوی پـه وژلـو سره زياتـه وينـه تويـه کـړه، دې لپـاره چـې ددوی پرتـه عـرب او غيـر عـرب دښـمنان وډار شي، او دا خلـک هغـوی لپـاره عـبرت وګرځـي، دې لپـاره چـې هغـوی نصيحـت قبـول کـړي.

پـدې الهـي فرمـان بانـدې عمـل کـړی دی، او افغـان ميشـتو هندوانـو وژنـې سره يـې هنـد ميشـتو هندوانـو تـه د عـبرت درس ورکـړ، او تاسـې ددې شـاهدان ياسـت چـې هنـدي مشرکانـو ددې بريـد لـه املـه بغـارې ووهلـې.

Arindam Bagchi Retweeted
Dr. S. Jaishankar @DrSJaishankar · 6m
The cowardly attack on Gurudwara Karte Parwan should be condemned in the strongest terms by all.

We have been closely monitoring developments since the news of the attack was received. Our first and foremost concern is for the welfare of the community.

Arindam Bagchi @MEAIndia · 1h
We are deeply concerned at the reports emanating from Kabul about an attack on a sacred Gurudwara in that city.

We are closely monitoring the situation and waiting for further details on the unfolding developments.
cutt.ly/DKoSg4F

10 84 288
Show this thread

د هند د بهرنيو چارو وزارت په کارته پروان کې پر درمسال د بريد په اړه اندېښنه ښودلې

دا طالـب احمقـان ګـرم نـدي ځکـه دوی ځـان رسـميت تـه راجـوړوي، د ټولـو شرکـي قوانينـو منلـو ژمنـې کـوي، هلتـه اسـلامي خلافـت مجاهديـن يـو اتلـوال بريـد وکـړی، چـې نتيجـه کـې ددوی د غلامـۍ ثمـره خـاورو سره خـاورې شي، نـو نـور دوی هـم ژړا تـه راغـلي دي، حيـران دي چـې آخـر څـه وکـړو چـې د ملګـرو ملتونـو کفـارو لخـوا راتـه شرکـي رسـميت ترلاسـه شي، او ناقـراره زړه مـو پـه قـرار شي. نـو همـدا علـت دی چـې دوی بيـا د واک مجنونانـو پـه څيـر همداسـې اوتـې بوتـې وايـي.

خـو تاريـخ بـه دا هـم وليکـي چـې طالبانـو د نبـي عليـه السـلام ګسـتاخانو هندوانـو څخـه نـه د د رسـول اللـه صـل اللـه عليـه وسـلم انتقـام واخسـته، نـه يـې پـرې بريـد وکـړ، نـه يـې ورسره تعلقـات پـرې کـړل، بلکـې پـه بـې حيـاء او بـې ايمانـه سـترګو يـې ورڅخـه کومکونـه غوښـتل، د نارينـه او ښـځينه پوځيانـو روزنـې مطالبـې يـې تـرې کولـې، د هندوانـو د امنيـت سـاتنې وعـدې يـې ورکولـې تـر دې حـد پـورې ګمراهـۍ کـې مخکـې لاړل چـې پـه هندوانـو يـې د اسـلامي خلافـت بريدونـه وغنـدل، او ددرمسـال او غـوا زامنـو هندوانـو پـه دفـاع کـې لسـګونو حـماري مشرکانـو خپـل سرونـه وبايلـل. واللـه المسـتعان.

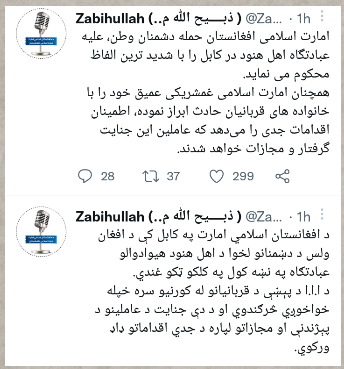
Zabihullah (ذبـیح الله م..) @Za... · 1h
امارت اسلامی افغانستان حمله دشمنان وطن، علیه عبادتگاه اهل هنود در کابل را با شدید ترین الفاظ محکوم می نماید.
همچنان امارت اسلامی غمشریکی عمیق خود را با خانواده های قربانیان حادث ابراز نموده، اطمینان اقدامات جدی را می‌دهد که عاملین این جنایت گرفتار و مجازات خواهد شدند.
28 37 299

Zabihullah (ذبـیح الله م..) @Za... · 1h
د افغانستان اسلامي امارت په کابل کې د افغان ولس د دښمنانو لخوا د اهل هنود هیوادوالو عبادتګاه په نښه کول په کلکو ټکو غندي.
د ا.ا.ا د پېښې د قربانیانو له کورنیو سره خپله خواخوږي څرګندوي او د دې جنایت د عاملینو د پېژندنې او مجازاتو لپاره د جدي اقداماتو ډاډ ورکوي.

د طالبانـو ويانـد دهندوانـو درمسـال پـه نښـه کـول پـه کلکـو ټکـو غنـدي، او کورنيـو سره يـې خواخـوږي ښـايي، او مجاهدينـو تـه د جنايانـو نسـبت کـوي، او د نيولـو لپـاره يـې جـدي اقداماتـو ډاډ ورکـوي، دا دی د طالبانـو سـوچه اسـلامي نظـام(!)

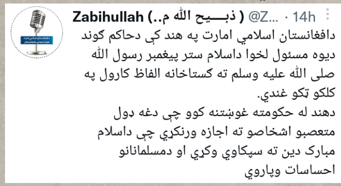
Zabihullah (ذبـیح الله م..) @Z... · 14h
دافغانستان اسلامي امارت په هند کې دحاکم ګوند دیوه مسئول لخوا داسلام ستر پیغمبر رسول الله صلی الله علیه وسلم ته ګستاخانه الفاظ کارول په کلکو ټکو غندي.
دهند له حکومته غوښتنه کوو چې دغه ډول متعصبو اشخاصو ته اجازه ورنکړي چې داسلام مبارک دین ته سپکاوي وکړي او دمسلمانانو احساسات وپاروي

او تاسـې وګـورئ د نبـي عليـه السـلام د توهيـن عمـل يـې هـم داسـې غندلـی و. د نبـي عليـه السـلام او نجسـو هندوانـو مقـام دوی برابـر ګڼـي!!

انـا للـه، آيـا دا د لا الـه الا اللـه محمـد رسـول اللـه کلمـې ګواهـي ورکونکـي ايـمان منـي، چـې د نجـس هنـدو، مـشرک سـيک او د نبـي عليـه السـلام مقـام يـو شـان وګڼـي ؟ کلا وحاشـا، نـو معلومـه شـوه چـې طالبانـو ډيـر پخـوا د پاکسـتان او قطـر پـه ښـارونو او هوټلونـو کـې ايـمان بايلـلی!

اوس مونـږ د طالبانـو څخـه پوښـتنه کـوو چـې ددرمسـال پـه دفـاع کـې وژل شـوي دغـه جنګياليـو تـه کـوم نـوم ورکـوئ ؟ آيـا شـهيد ورتـه واياسـت ؟

دا خـبره بـه هـم تاريـخ وليکـي چـې طالبانـو ددرمسـال ژغورنـې لپـاره شـهيدان (!!) ورکـړي دي، او پـه مجاهدينـو يـې ډزې کـړي دي، ۳ سـاعته جګـړه يـې مجاهدينـو سره کـړې ده او بيـا هغـه غـازي هـم د هندوانـو او طالبانـو د درجنونـو مړيـو ترمنـځ د رب دربـار تـه پـه هسـکو سـترګو ورغـی. تقبلـه اللـه.

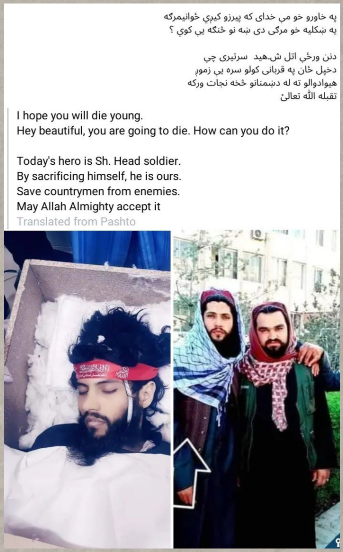

او دي برید سره د طالبانو بل ناقض هم راڅرګند شو، چې وایي مونږ ته له هر خارجي څخه افغانی هندو غوره دی ؟؟

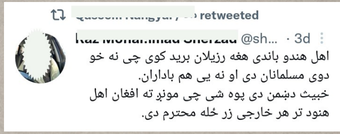

الله أکبر، دا کوم شرکیات غږوي چې هر خارجي څخه هندو غوره ګڼي، هر خارجي کې مسلمان هم داخل دی نو د خارجي مسلمان څخه مشرک غوره ګڼي، آفرین بر اسلام طالبان!

یعني د بل وطن اسلام څخه د خپل وطن شرک غوره ګڼي. او همدغه وخت کې قومیت طاغوت ګرځي، او پیروان یې مشرکان ګرځي. لکه نني طالبان.

او ددرمسال برید یوه ګټه دا هم وه چې د هندوانو دفاع کې د مرتدو طالبانو یو بل قبیح صفت هم راښکاره شو چې دوی پکې د خوارجو سره شریک دي، چې هغه د (یقتلون أهل الاسلام ویدعون أهل الأوثان، مسلمانان وژل او بت پرستان پرېښودلو) څخه عبارت دی، نو دوی ارتداد سره دغه صفت هم لري. او الحمد لله دغه برید د اسلامي خلافت حقانیت هم د روښانه لمر په څیر په ډاګه کړ، او ددوی مبارکو اعمالو څخه یې د خارجیت تور او الزام نفي کړو. د اسلامي دولت متعصبو مخالفینو پر مخ یې د عمري څپیړې او موسوي سوک ګزار وکړو، او د حق طلب کونکو لپاره یې منزل لا روښانه کړ.

او تاسې په ایمان وایاست که نن عمر رضي الله عنه موجود وی نو طالبانو سره به یې کوم عمل کړی وی ؟ چې اسلامي خلافت مجاهدین د نبي علیه السلام دفاع کوي، او د هغه په انتقام ځان قربانوي او دا د هندوانو زامن د خپلو بادارو مشرکانو دفاع کې پر مجاهدینو ډزې کوي، آیا ددوی سرونه به یې په تورو نه وو وهلي ؟

ډیرې واضحه خبرې دي، هیڅ کومه خفاء پکې نشته، حق او باطل لارې سره جلا دي، یو خوا د نبي علیه السلام وارثان دي، بل خوا د هندوانو غلامان دي، خو طالبان چې کله د ارتداد او شرکیاتو په ناولي ډنډ ورګډ شو، نو وس یې هر غړی له بل څخه په لامبو کې مخکې کیږي، په ټولو ناولتوبونو کې د کفارو سره مشابهت اختیارولو کوشش کوي، ترڅو چوکۍ، منصب، نوم او مادیات ترلاسه کړي، نور د اسلام او محمد رسول الله علیه السلام په غم کې ندي. الله عزوجل دې ټولو مومنانو ته د په اسلام او ایمان استقامت ورنصیب کړي، آمین.

د اسلام توره

هغه چې په درسته نړۍ د الله عزوجل د نظام د قیام په هدف د امارت په صف کې یا په نورو تنظیمونو کې د امریکایانو او یا د امریکایي درنده ګانو د پروژو د تطبیقونکو آی ایس آی خبیثانو سره په جګړه بوخت و .

هغه چې تقوا ، دیانت ، اخلاص او متانت یې هر چاته معلوم و .

هغه چې د یو مجاهد په حقیقي صفتونو موصوف و ، د داسې خلکو زړونه له ډیره وخته له امارت او نورو تنظیمونو څخه ماړه و، ځکه چې دوی پوهیدل چې دوی که هر څومره په اخلاص خپله مبارزه په دې صف کې جاري وساتي نو نتیجه به یې داسې شي لکه څنګه چې اوس د امارت حال دی ، له ډیره وخته ورته د امارت اسلام ماتونکي نواقض معلوم و، ددې صف د مشرانو حال هم ورته معلوم و او چې ټول د آی ایس آی د وندر ترلي سخوندر دي، ډیر داسې مخلص او پاک مجاهدین د یو حقیقي سپیڅلي خلافت په تمه هغه وخت شهیدان شول ، ډیری یې په کورونو کیناستل او ځینې نور یې د یو روښانه سباون په تمه لا هم پاتې و .

همغه و چې د نړۍ پر افق د اسلامي خلافت ځلانده لمر راوخوت او وړانګې یې د خراسان په غرونو ولګیدې ، د خراسان له لر ، بره همدا پاک او مخلص مجاهدین ډلې ، ډلې د اسلامي خلافت له کاروان سره یو ځای شول ، پوره جبهو او قومونو بیعتونه وکړل .

د بیعتونو په دغه توده لړۍ کې د باجوړ د پراخه سرسبزه درو او اورشوګانو زمري زلمي هم له چا کم نه و ، ددې غیرتي مجاهدینو حماسې او کارنامې د اسلامي خلافت له ظهور وړاندې هم له چا پټې نه وې هغه مهال چې د تحریک پاکستان قیادت د مخلصو مشرانو لاس کې و په کې په زرګونو اورکزیو ، افریدیو ، باجوړیو ، مومندو ، صواتو او د نورو قبیلو سربښندونکو زمرو د پاکستان مرتد فوځ ته د سر په کاسه کې اوبه ورکړې او د همدې قبیلو مخلصو زلمو د اسلامي خلافت په ظهور سره د خلافت د قافلې لاره ونیوه .

د تحریک د زمري حافظ سعید خان تقبله الله په شمول د اورکزو ، باجوړو ، افریدو ، مومندو ، وزیرستانیو ، صواتو او نورو قبایلو ګڼ مشران او کشران مجاهدین د اسلامي خلافت د کاروان سره یو ځای شول ، چې وروسته بیا په خراسان ولایت کې د قیادت واګې هم د همدغه ډیری مشرانو سره وې .

د اسلامي خلافت د کاروان سره د یو ځآی شویو باجوړو زمرو په ډله کې یو هم سیف الاسلام مولوي صیب و .

مولوي صیب سیف الاسلام چې خپل نوم یې محمد ایوب او پلار یې حبیب الرحمان نومیږي د باجوړ ایجنسۍ ماموند سیمې اوسیدونکي و ، مولوي صیب خپلې دینې ذده کړې په مختلفو مدرسو کې بشپړې کړې چې بیا په خپله سیمه کې په تدریس بوخت شو ، شاګردانو ته به یې د دیني علومو ترڅنګ د جهاد نظریه هم ورکوله او مستقیما به یې جهاد ته هڅول ، په ۲۰۰۳ م کال کې مستقیما د جهاد ډګر ته راووت د باجوړ پراخه او ښیرازه سیمه یې د پاکستان مرتد فوځ ته د مرګ په درو بدله کړه ، دلته یې د پاکستان مرتد فوځ پراخه جګړې وکړې ، ګڼ جنګونه یې رهبري کړل او زیات مجاهدین یې وروزل ، هغه وخت چې یوې جګړې ته د تللو پرمهال په خپل موټر کې یې میزایل بار کړي و د همداغه میزایلو د چاودنې له کبله سخت ټپي شو چې وروسته ورته الله بیآ صحت ورکړ او کله چې د پاکستان مرتد فوځ د باجوړ څخه سخت مالي او ځاني تلفات ولیدل نو په ډیره لوړه کچه یې په باجوړ عملیات پیل کړل ، کله چې باجوړ سقوط شو نو مولوي صیب سره له کورنۍ وزیرستان ته ولاړ ، هلته نو بیا په ډیرو جنګونو کې وځلید او د پاکستان د مرتد فوځ په خلاف یې غټ جنګونه رهبري کړل ، د خپل اخلاص ځانګړې وړتیا له مخې هغه وخت په وزیرستان کې د تحریک د شورا غړی وټاکل شو او د هغه مهال مشرانو حکیم الله او قاري حسین رحمهم الله سره یې نیږدې اړیکې وې .

مولوي صیب سیف الاسلام په وزیرستان کې شپږ اوه کاله تیر کړل په دې دوران کې چې هر مسولیت د مشرانو له لوري ورسپارل شوی په ډیرې ایمانداری یې ترسره کړی ، وزیرستان کې په ډیرو پراخو جنګونو کې برخه واخسته او کله چې وزیرستان سقوط شو مولوي صیب کنړ ته هجرت وکړ ، دلته هم د تحریک د شورا غړی او د باجوړ د ماموند سیمې جنګي قوماندان و چې له کنړه به یې باجوړ ته تشکیلونه کول او هلته به یې په پاکستاني فوځیانو میندې بورولې ، ددې

جگړو په لړ کې یوه هم د سلارزو جگړه وه چې مولوي صېب په کې رغنده رول درلود ، په دغه جگړه کې بې شمیره پاکستاني مرتد فوځیان هلاک شول ، پراخه غنایم ترې مجاهدینو ته لاس ته ورغلل ، مولوي صېب گڼ پاکستاني فوځیان په خپل لاس ذبحه کړې و ، یو ملگری وآیي چې په دې جگړه کې د مولوي صېب له ملا وینې روانې وې ، ورته مې وویل مولوي صېب زخمي یې ؟
په خندا یې ځواب راکړ : نه دا مې شاته چانټه کې د غټ پاکستاني مرتد فوځي سر اچولی دا ځان سره وړم .
په یوه بله ورته جگړه کې یې هم د پاکستاني فوځ د کپتان په شمول گڼ فوځیان وژلي و .
دا هغه مهال و چې په نړۍ د اسلامي خلافت لمر ځرک وهلی و ، دغه وخت خراسان هم د اسلامي خلافت د یو ولایت په حیث اعلان شوی و ، او د مولوي صېب د سنگر گڼ شمېر مشران کشران ددې قافلې سره همرکابه روان و، مولوي صېب سیف السلام هغه وخت د تحریک له لوري په هغه وفد کې شامل و چې د حافظ صېب ځنگ ته تللی و، کله چې د حافظ سعید خان تقبله الله سره مخ شو ، نو له مخې سره یې بیعت وکړ

، او بیا چې کنړ ته راستون شو نو ټولو ملگرو ته یې وویل چې موږ تر اوسه په یو نامعلوم لوري روان یو ، نه مو مشر معلوم دی او د ړندې جندې لاندې بې هدفه چاپیره یو ، هلته د پاکستان د مرتد فوځ سره په جگړه بښکیل یو او هلته بیا د آی ایس آی د مهار شوي امارت په بیعت کې یو چې دا نو کوم ډول مبارزه او مجاهده ده ، موږ چې د څه ارزو او هیله درلوده ، موږ چې د کوم پاک، ازاد او سرلوړي اسلامي خلافت لارې څارلې ، د هغه خلافت چې د هیڅ ډول وطني او قومي پولو په انحصار کې نه وي هغه خلافت چې د هیڅ ډول استخباراتي سازمان مهار یې غاړه کې پروت نه وي هغه خلافت چې په درسته نړۍ کې د ټولو کفارو ، طواغیتو ، مرتدینو او مشرکینو سره په جگړه ښکیل دی ، هغه خلافت چې د توحید په ښکلې عقیده او نبوي منهج مزین دی ، هغه خلافت چې د الولاء والبراء د پاکې چینې څخه خړوبیږي . هو !
همدغه سپڅلي خلافت ظهور وکړ ، ما ورسره بیعت وکړ
او تاسې ته هم د بیعت دعوت درکوم ، همغه و ، د باجوړ تقریبا ټولو مجاهدینو د اسلامي خلافت سره بیعت وکړ ،

او ننگرهار د سپین غر لمنو ته د دارالاسلام پاکې خاورې ته د هجرتونو لړۍ پیل شوه ، مولوي صېب هم ننگرهار ته هجرت وکړ ، دلته بیا د مامند درې مسول وټاکل شو او هم د خراسان په رهبري شورا کې یې عضویت درلود ، مولوي صېب بیا په یوه نوې روحیه په ډېره لوړه اراده په خراسان کې د اسلامي خلافت د نظم د پیاوړتیا لپاره پراخه هلې ځلې شروع کړې ، مولوي صېب د اسلامي خلافت په صف کې په هره برخه کې ډېر په اخلاص کار کاوه او ملگرو ته به یې ویل

چې کلونه ، کلونه د جهاد او هجرت په لار کې پاتې شوې یم ، خو کوم خوند او معنویت چې د اسلامي خلافت د تمکین په ژوند او سنگرونو کې دی دا مې بل چرته نه و حس کړی ،هغه مهال به داسې جنگ نه و چې مولوي صېب به په کې حاضر نه و ، په ډېری جنگونو کې به مولوي صېب د جنگ قومندان و خو خپله به د لومړي خط مجاهدینو سره مخ ته روان و ، د باندر او نازیان څخه رانیولې د هسکې مینې او کوټ ، چپرهار او نورو سېمو کې هر جنگ ته ځان حاضروه .

په همدې ورځو شپو کې شيخ ابو سعيد تقبله الله هم هجرت وکړ، شيخ ابو سعيد چې وروسته بيا د خراسان والي وټاکل شو ، د مولوي صيب نيږدې دوست و ، د شيخ ابو سعيد په راتللو سيف الاسلام مولوي صيب ډير خوشاله شو ،

يوه ورځ يي شيخ صيب ته وويل : ته الحمد لله راغلې نور به درڅخه زه الله په اماني واخلم ، همغه و چې په نيږدې ورځو کې د يو بل ملګري جراح سره يو ځاې له بهره کور ته د ستنيدو په حال کې و ، وړې لورکۍ يې مخ ته رامنډې

وهلې کور ته لا ننوتى نه و چې ډرون پرې ګذارونه وکړل ، د خپلې وړې لور او جراح سره يو ځاى په شهادت ورسيد .

ورک دی...!

ویره، وحشت دی، سکون خلکو نه تمام ورک دی.
بلا راغلې ده، آذان نشته، امام ورک دی.

ظلم شروع دی، بېگناه وژنې سختې ډېرې
مؤمن قتلیږي، بس توپیر د خاص او عام ورک دی.

رمه یې خوري، کوچی شړي، ورته کېږدۍ سوځوي
لیوان حاکم دي، له شپونکي ځینې آرام ورک دی.

سرې سترګې ګرځي په خیبر او په اقصیٰ کې یهود
امت غافله دی ویده، پاڅون، قیام ورک دی.

په شریعت وهي ملنډې، طواغیت د ځمکې
جهاد تعطیل، لمونځونه فوت دي، صیام ورک دی.

څوک پرې سر نه شیندي، دفاع یې نکړي، نه یې راخلي.
قرآن، توحید زمونږ له کلي له ناکام ورک دی.

هره خوا کفر، بې دینی، جهالت زور اخیستی
مودې مودې وشوې تمکین، دار الإسلام ورک دی.

هغه سپین غر چې په توحید په شریعت آباد و
هلته قانون دی د طاغوت، شرعي نظام ورک دی.

په زندانو کې شکنجې وتي د زغم له پولې
سهار، مابښام نشته، شروع هم یې انجام ورک دی.

ملېشې تراشي ارتداد ته دلایل بې دریغه
مؤحدین یې دښمنان، کفر ته یې پام ورک دی.

د مجاهدینو ډاکټر

(لنډه کیسه)

لکه د نینو بټ، چې ورلاندې اور بل وي او په کې د جوارو دانې ټسیږي او وریتیږي، لکه له بل شوې تنوره چې لمبې پورته کیږي، ځمکه یې دغسې وه او اسمان یې په اوسپنه پوښلې و، د کفري ایتلاف د لسګونو جنګي طیارو څخه د راڼه اسمان مخ نه ښکاریده، د جیټ، بې ون، چار ماشینه، ډرونونو او نورو جنګي طیارو د بمونو درروند درزار او په منځ، منځ کې به یې د کروزونو زړه ویستونکي هیبتي کړنګار غوږونه کڼول، د کلیو او باڼډو له ګټو او خټو له جوړو کورونو لمبې او لوخړې پورته کیدې، د مامند په ټوله فضا یو خړ ګرد خور و، فکر کیده چې دلته نقل وحرکت او راشه، درشه څه، چې ان ژوند او ژواک له امکانه وتلې دی او تر ډیره همداسې وه، که چرته الله عزوجل مهاجرینو ته ثبات نه وای ورکړی نو په داسې حالاتو کې یوه لحظه تیرول هم ناممکن و، ځکه چې لارې بندې وې، د خوراکي توکو په شمول د ژوند تیرولو هغه لومړني ضروري توکي هم نه موندل کیدل، په همداسې حالاتو کې به د اوسپنې له اسمانه د ټنونو بمونو په باران کې په هر ډول اسلحو مجهزو د احزابو لښکرو هم هجوم راوړ، خو راغلي عسکر به له دې مرګونې درو او خوړونو بیرته روغ نه وتل، نړۍ په مامند کې له تیرو اوه اته میاشتو راپدیخوا د مجاهدینو مقاومت او استقامت ته حیرانه وه، ټولې کفري نړۍ سره نور داسې ځواک نه و، چې استعمال یې کړي او دا نهر، نهور ایبله پښې، مات وګوډ مجاهدین له اولو خطونو شاته کړي، دلته د جګړې د تکتیک بڼه مکمل بدله وه، په بې رحمه دښمن کې نور د رحم او یا کوم جنګي ارزښت او اصولو په نوم څه نه و پاتې، له خطونو رانیولې له شاته کورونو او کلو یې قدم په قدم لمبې پورته کولې، داسې نه وه چې یو منظم خط ددې کفري ایتلاف مخ ته پروت وي، بلکې په هر ناو، هره ګرځندۍ، هر خوړ او د پټو په بارو او ګارو کې هر مجاهد ځانته، ځانته یو وړه سمڅه جوړه کړې وه، داسې وخت راغلی چې نه دې مجاهدینو ته څوک د مرستې لپاره ورتللی شول او نه هم دوی د دمې او تبادلې لپاره شاته کیدلی شول، کله به چې دښمن په ډیر قهر او غصه لویشت، لویشت ساحه بمبار کړه، ځینې مجاهدینو ته به خپلې جوړې کړې وړې یو نفري یا دوه نفري سمڅې قبرونه شول په کې به خښ شول او ځینې به د دښمن زمیني راتللو ته ګوته په ماشه و، چې دښمن به له خونړي بمبار وروسته د مخکې راتلو تکل وکړ نو چې بیخې به مجاهدینو سره لاس په لاس شول دا وړي زمري به پرې له خپلو سمڅو او مورچلونو راووتل چې بیا به دښمن کې د بیرته تیښتې دم هم نه و پاتې، دا مجاهدین تر ډیره د دښمن څخه د نیول شویو اسلحو، مهماتو او خوراکي توکو په مټ پایدل، له کفري ایتلاف څخه لار ورکه وه، اخر یې خپل اخري زور د بمونو مور هم استعمال کړه، خو څه خاص نتیجه یې ورنه کړه، د پرلپسې څو میاشتې اور او وینو په دې تاریخ جوړونکو معرکو کې د مجاهدینو لومړنۍ ډلګۍ (ابوبکر کتیبې) او د نورو کتیبو مجاهدینو په خپلو وینو د حماسو او ننګونو د تاریخ بابونه ډک کړل.

پرلپسې اته، نهه میاشتې څو د ګوتو په شمیر وړو، ترو خړو، پړو انغماسي زمرو د ټولې نړۍ هوایي او زمیني ځواک ته ګونډه ماته کړې وه او نړۍ د ټول ځواک په کارولو په دې نه توانیده چې دا زلمي پاڅوي، د ډیرو خونړیو سیلابونو توندې څپې به راغلي خو دې فولادي کمرونو سره له ټکر وروسته به په شا ورماتې شوې. اخر هم دا لوړو، تندو، زخمونو او شوګیرونو ځپلي زمري بیخې د ګوتو په شمیر پاتې شول او د کفري ایتلاف وحشت ورځ تربلې زیاتیده، خط قدم په قدم شاته کیده او اخر هم د مامند د تنګي په خوله کې یو ځل بیا د اسلامي دولت زمرو پښې ټینګې کړې، دغه وخت مامند کې د ګڼو مهاجرینو د بچو او زنانه و ډکې کورنۍ د بمبار شویو کورونو لاندې پاتې شوې، پاتې کمو ژوندیو مهاجرینو ماشومانو او زنانه و یې په ډیره سخته د مامند تنګي بره سر (خروې) او (خنکي) کلیو ته ځانونه وویستل، په همدې سختو شرایطو کې هم هرې ادارې خپل کارونه جاري ساتل، د مجاهدینو ډاکتر سید عمر د خپلې ادارې صحت د سامانونو او د پاتې کمو دوایانو په شاته انتقال بوخت و، دغه وخت زخمیان له بل هر وخت زیات و او د دوایانو کمبود هم له بل هر وخت په زیاتیدو و، ډاکتر خپل کور او بچي په ځای پریښودل خو د بیت المال د سامانونو په انتقال بوخت شو.

دغه مهال د خط امر نیک محمد دیروي و، نیک محمد او د ابوبکر کتیبې مسول مجاهدینو ته په مخابرو کې ګرمه قومانده ورکوله او مجاهدین په ډیر لوړ مورال په خپلو مورچو کې د دښمن په وړاندې ګونډه شوي و، یوه ورځ د نیک محمد او ابوبکر کتیبې د مسول غږونه په یو دم له مخابرې ورک شول، د دواړو غږونه چوپ

شول، مجاهدين هم حيران و چې څه کېښه وشوه، دا دواړه مسولين خو به يوه لحظه هم له مخابرې نه لرې کېدل د هر مجاهد او مهاجر هرې پوښتنې ته به يې ځواب وايه، څنګه په يو دم دواړه خاموش شول، د شپې هم ګرمه جګړه وشوه، شپه تېره شوه سهار مجاهدين د خپل مشر په لټه کې شول نو کتل يې چې يو ځای نيک محمد ديروي دښمن ته نيږدې د ډرون د ګذار ښکار شوی او ټوټه، ټوټه پروت دی، مجاهدين په جګړه بوخت و، د نيک محمد د غوښو د ټوټو راټولولو لپاره زموږ مهاجرې او مجاهدې خويندې د پېښې ساحې ته ورغلې چې د نيک محمد د جسد ټوټې راټولې او بيا يې دفن کړي، خو زموږ دا خويندې هم د دښمن له ارخه د د هشکې په ذريعه په نښه شوې، مجاهدينو د ابوبکر کتيبې مسول پسې لټه شروع کړه نو معلومه شوه چې هغه هم د جګړې په لومړۍ ليکه کې د کتيبې د نورو انغماسيانو سره يو ځای غوښتل چې د دښمن په بريد له پاسه بريد وکړي چې د جيټ په ګذارونو کې دواړه پښې سختې ژوبل شوې وې او نور هم ژور زخمي او له حرکته لويدلی و، دغه وخت مجاهدين بې قوماندې شول، حيران و څه وکړي، اکثره جنګي او با تجربه قومندانان په جګړو کې په شهادت رسيدلي و .

کله چې دښمن ته مالومات وشول چې د لومړۍ ليکې قومنده يې ختمه کړې ده نو په ډېر زور او شور کې پر مخ راغلل، په همدې حساس وخت کې دوه زلمو د جګړې واګې په لاس کې واخستې دا ځوانان له هجرته وړاندې د قلم د ډګر اتلان و، يو يې استاد ابن تيميه پنجشيري او بل يې ډاکتر سيد عمر کابلي و، استاد له هجرته مخکې په زده کړو او بيا تدريس بوخت و، د ماسترۍ تر کچې يې زده کړې کړې وې او ډاکتر صيب د طب ډاکتر و، خو دلته په لومړيو خطونو او جنګونو کې دومره لوبيدلي و چې تا به فکر کاوه چې دواړه د حرب وضرب له فنونو فارغ دي، استاد د جګړې عمومي قومانده په لاس کې واخيسته او ډاکتر صيب د تلسکوب ترڅنګ په خپلو پېسو اخستې قيمتي کلکوف هم غاړې ته کړه او استاد سره د يو نايب او همکار په حيث په ډېره تېزۍ د مجاهدينو د بيرته انسجام لپاره يې هڅې شروع کړې، د الله په فضل مجاهدين له سره منظم شول او راغلي دښمن ته يې داسې سخته ماتې ورکړه چې جسدونه يې د جګړې په ډګر پاتې شول په دغه جنګ کې ډاکترسيد عمر او حميد خراساني په نوم يو بل ملګري د دښمن سره د لاس په لاس جګړې په پايله کې يو ايم فور سلب هم ترلاسه کړې و، چې وروسته بيا ايم فور حميد خراساني ته وسپارل شو، مجاهدينو او مهاجرينو وليدل چې سيد عمر يوازې يو تکړه ډاکتر نه بلکې د جنګ د ډګر يو زړور سرشيندونکی اتل هم دی، ډاکتر صيب خپل د صحت کار هم کاوه او همدلته يې د مجاهدينو نظم او قومانده هم مخ ته وړله په دې دوران کې دښمن نهايت هڅه وکړه چې رامخ ته شي، خو ونه توانيده، اخر دښمن هم ستړی او مايوسه شو، تر يو وخته شاته او په ارام شو، خو د بمبار او کروزونو زور يې يو په دوه کړ، دغه وخت د حرب امر او د خطونو مشران هم وټاکل شول، ډاکتر سيد عمر د اچين د مفصل امر وټاکل شو، په لنډ وخت کې ټولې چارې منظمې او کنټرول کړې، دغه وخت لوږه او فقر له بل هر وخت زيات و، د اکثره نويو پيدا شويو ماشومانو به له لوږې دا حال و، چې د ميندو په سينو کې به شيده نه و، او له لوږې به يې ژړل، ډاکتر په خپل ټول توان او هڅه په خپلو پېسو د مهاجرينو ضرورتونه پوره کول، د يو ګاونډي يو کلن زوی يې د لوږې له امله شپه او ورځ ژړل، ډاکتر صيب په کور کې د خپلو بچو د خوراک لپاره يوه اوزه ساتلې وه، په همدې سختو حالاتو کې يې هغه اوزه دغه ماشوم په خاطر ګاونډي ته ورکړه، ډاکتر سيد عمر شپه او ورځ نه ستړی کيدونکی کار وکړ، داسې يو مثالي نظم يې په دغه درو او بانډو کې راجوړ کړ چې په ټول خراسان کې به خلکو د نمونې په ډول ياداوه، ډاکتر به مجاهدينو ته ويل: د بل په کارونو کې کار مه لرئ هر يو د خپلې اداري کارونه مخ ته يوسئ، هغه کارونه چې کېدل يې ممکن وي همغه وکړئ او په نه کيدونکو کارونو خپل وخت مه ضايع کوئ، د نن کار سبا ته مه پرېږدئ، پاخه او اساسي کارونه وکړئ، داسې کار مه کوئ چې موقت وي او فقط ځان ترې خلاص کړئ، د ډاکتر د قوي مديريت له کبله الله عزوجل په مرسته نظم داسې راجوړ شو، چې دښمن په تنګۍ د راننوتو ارمان ځان سره يوړ او شاته شو، خو د ډاکتر ورځ تربلې د قوي کيدونکي نظم څخه دښمن غافله نه و، او دې ته ډير په اندېښنه کې و که دا سړی يو کال نور پاتې شي نو د دوی نور ارمانونه به هم له خاورو سره خاورې کړي .

همغه و چې د ډاکتر سيد عمر پسې يې انفرادي راواخسته او کوشش يې شروع کړ چې نوموړی شهيد کړي، يوه شپه په خروه کې وم، د شپې ناوخته د جيټ، چارماشينه، هلي کفترو، ډرونونو په شمول د څو ډوله جنګي طيارو په شور راپورته شوم، ټول ملګري ګوته په ماشه شول، پوهه شو چې چاپه ده، خو دې ته منتظر و چې په چا به وي، دغه وخت نو د ډاکتر سيد عمر له کوره تاو شول، او په لوړ سپيکرونو کې يې سيد عمر ته د تسليمدو ناري وهلې، خو سيد عمر خپلې کابلۍ مور داسې سست نه و ترلی چې دومره په اسانۍ دې دغه کفارو ته تسليم شي، ورسره يې جګړه شروع کړه، په راغلو خبيثانو يې د خپل کور شا او خوا ښخ کړي ماينونه هم منفجر کړل، دښمن چې کله څه خوږ شو او خپل مرداران يې ټول کړل نو په ډاکتر عمر يې کور بمبار کړ او موږ ټولو فکر وکړ چې سره د بچو يې په شهادت ورساوه، کله چې چاپه واپس کيده نو د خروې د کلي ګڼو مجاهدينو پرې توده جګړه وکړه، چې دښمن ته درانه تلفات واوښتل دښمن هم سخت وحشت وکړ او په بمبارونو کې پنځه ويشت کسه ښځې او ماشومان په شهادت ورسول، سهار چې مجاهدين د ډاکتر صيب او د بچو د جسدونو راويستلو پسې ورغلل ګوري چې ټول ژوندي دي، خو تر نيمايې د خاورو لاندې دي ، دغه وخت يې وړوکی زوی عمر ورته ويل : پلاره زه سخت په تکليف کې يم ما له دې خاورو دروباسه، ډاکتر به تسلي ورکوله چې بچيه زه هم خاورو کې بند يم، صبر اوس به دې مجاهدين کاکا ګان راشي او موږ ټول به وباسي، همغه و چې مجاهدين ورورسيدل، ډاکتر صيب او دده ټوله کورنۍ يې له خاورو په زخمي حالات کې راوويستله، دښمن خوشحاله و چې ډاکتر يې ختم کړ، د ډاکتر ټول کور هستي او زندګي د خاورو لاندې شوه، ډاکتر له خروې ځنګې ته لاړ، هلته يې هم خپل کور نه و، کله د يو مهاجر سره او کله د بل مهاجر سره اوسيده اخر يې هم نور مهاجرينو ته تکليف ورکول نه غوښتل، ډاکتر ددې سېمې امر و، خو نه يې خپل کور درلود او نه هم د کور سامان اخر يې په يوه زړه سورۍ، سورۍ کوټه کې واړول، مهاجرينو ملګرو يې ورته د کور مات وګوډ لوښي ورکړل او ډاکتر يو ځل بيا په نوي عزم او لوړ همت په خپلو کارونو له سره پيل وکړ، ډاکتر له لومړې چاپې وروسته يو مجاهد ملګري ته په دې شرط يو خوب ويلې و چې زما په ژوند به يې چاته نه وايې ډاکتر ويلي و : خوب کې ګورم چې محمد صل الله عليه وسلم په يوه ډېره ښايسته بنګله کې ناست وي، ورسره ملګري يې ما نه ور پرېږدي دغه وخت رسول الله صل الله عليه وسلم چې راوګوري وخاندي او وايي دا خو سيد عمر دی راپرېږدئ.

لږ وخت وروسته دښمن ته بيا مالومات وشول چې ډاکتر خو ژوندی دی او بيا يې په ډېره لوړه اراده يې ډېر درانه کارونه شروع کړي، د مجاهدينو تربيت د نظام نظم او ترتيب دښمن ته هيڅ د منلو نه و، همغه و چې يو ځل بيا يې پرې ډېره درنه چاپه ووهله، دا ځل هم ډاکتر صيب راغلي کفارو سره تر څو ساعته درنه جګړه وکړه کله چې کفار د ډاکتر صيب له ژوندي نيولو څخه مايوسه شول نو په ټول کور يې ورته له څو ډوله طيارو ډېر سخت وحشي بمبار وکړ، همغه و چې ډاکتر صيب، د ډاکتر صيب ميرمن، يوه وړه لور يې مريم ، درې زامن يې علي او عمر اويو بل د غيرې زوی سره يو ځای ټول په شهادت ورسيدل. تقبلهم الله .

های ! افسوس دی ما لره

ای مسلمانه وروره! داسې وخت به دی خامخا تر سترګو شي چې ترڅنګ به دې د نړۍ انسانان ولاړ وي!

د داسې خلکو سره به مخامخ شي چې لا دمخه به دې نه وي لیدلي!

حیران به یې نارینه او زنانه، غټ او واړه، عرب او عجم، تور او سپین، مالدار او غریب، بادشاه او ګدا به ټول د ځمکې په یوه ټغر سره راټول وي!

داسې منظر به وي چې مخکې به دې تر سترګو شوی نه وي!

په همدې حال کې به اورې چې ډیری خلک به د (یٰلَیْتَنِی ـ او ـ یٰلَیْتَنَآ) په الفاظو چیغې وهي دا به څوک وي؟ او څه به یې کړی وي؟

نو راځه د یو څو لحظو لپاره راسره تم شه چې ددې الفاظو په حقیقت دې پوه کړم هسې نه چې ما او تا دې خلکو سره یو ځای نشو او د (یٰلَیْتَنِی ـ او ـ یٰلَیْتَنَآ) د چیغو وهلو مستحق جوړ نشو.

دا به د رب العالمین د محاسبې ورځ وي، دا به د قیامت هغه ورځ وي چې د ټولو انسانانو حشر به یوځای شوی وي او هر انسان به په خپل غم کې حیران او سر وهلی ګرځي.

پورته چیغې د هماغه خلکو دي چې د دنیا د همدې ژوند پسې افسوسونه کوي، کوم ژوند چې نن ما او تا پکې د امتحان ورځې شپې تیروو او نن ما او تاته هم رب العالمین هغه موقع راکړې چې همدې انسانانو ته یې هم ورکړې وه نو راځه چې دا هر یو ارمان او افسوس او تمنی واورو او عبرت ورڅخه واخلو.

۱ـ اول قسم خو به هغه خلک د (یٰلَیْتَنِی ـ او ـ یٰلَیْتَنَآ: های افسوس دی ما لره) چیغې وهي چې له دنیا څخه یې هیڅ توښه د اخرت لپاره نه وي لیږلې نو ځکه به وایي: {یَقُولُ یٰلَیْتَنِی قَدَّمْتُ لِحَیَاتِی} [سُورَةُ الفَجر: 24] ژباړه: هغه به وایي:- های افسوس دی ما لره- کاشکې ما د خپل دغه ژوند لپاره مخکې څه توښه برابره کړې وای."

نو ای مسلمانه وروره! یدې یقین وکړه چې دا چیغې به ستا تر څنګ وهلې کیږي او که چیرې ته هم له دې دنیا څخه له [ځانه سره توښه وانخلې، نو ستا به هم همدا حال وي نو مخکې له دې چې دا حال دربانديې راشي او بیا درته هیڅ مهلت نه وي نو همدا دې وخت دی او له دې فرصت څخه استفاده وکړه او د ځان لپاره اخرت کې توښه جمعه کړه.

۲ـ دوهم: دا چې د نیکو اعمالو پر مخ لوی خنډ دنیا کې ناکاره ملګری وي چې انسان نیکو اعمالو څخه لرې کوي او بدو اعمالو ته یې راکش کوي نو په همدې اساس به دوهم قسم خلک په همدغه ورځ دا چیغې وهي چې: {یٰوَیْلَتَیٰ لَیْتَنِی لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِیلًا} [سُورَةُ الفُرقَان: 28]

های! افسوس دی ما لره، کاشکې ما فلانی سړی په دوستۍ سره نه وای نیولی،

نو ای مؤمنه وروره! په خپله ملګرتیا کې یو ځل بیا نظر وکړه چې د چا سره دې ملګرتیا ده، د ملګري په اړه دې لږ د ځان سره محاسبه وکړه چې څومره یې درسره د اخرت په باب مرسته کړې او څومره یې د رب العالمین په نافرمانۍ کې واقع کړی یې او څومره وخت یې درته ضایع کړی دا پدې خاطر چې سبا دا ارمانونه کوې نو تیاره موقع ده رب مهلت درکړی او امتحاني دوره کې روان یې، که ملګری دې سم نه وي، نو د نیکانو ملګرتیا د دنیا په مال او متاع نه بلکې مفته ملاویږي او سر له نن څخه د ځان لپاره نیکان ملګري ولټوه دا بهانې به بیا د رب په دربار کې بې معنی وي چې زما لپاره نیکان ملګري نه پیدا کیدل لله الحمد چې د مسلمانانو د نظام د اسلامي دولت غیږ د هر مسلمان لپاره خلاصه ده!

د هیچا څخه مال او دولت نه غواړي او نه په ورډاخلیدو کوم مصارف راځي!

۳ـ دریم: که هیڅ کومه لار درته معلومه نه وه نو راځه داسې لار درته وښایم چې په هغې دې هم مشکل حل شي هغه دا چې د خپل رب په کتاب او د رسول الله صلی الله علیه وسلم پر سنتو منګولې ولګوه، دا به دې نو د دریم قسمه خلکو څخه وژغوري چې پدغه ورځ به په خپلو لاسونو چکونه لړوي او دا چیغې به وهي چې: {وَیَوْمَ یَعَضُّ الظَّالِمُ عَلَیٰ یَدَیْهِ یَقُولُ یٰلَیْتَنِی اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِیلًا} [سُورَةُ الفُرقَان: 27] ژباړه: ظالم انسان به خپل لاسونه چیچي او وایي به: "کاشکې ما د پیغمبر ملګرتیا کړې وای.

تنبه: د رسول الله ملګرتیا یواځې د هغه په ذات سره نه بلکې د هغه د سنتو په تابعدارۍ سره هم حاصلیږي په همدې وجه یې دلته (رسول) وصف ذکر کړی.

۴ـ څلورم: ځینې خلک چې د رب العالمین عذاب ـ جهنم ـ ته ور وغورځول شي او جهنم کې اړخ پر اړخ واړول شي نو هلته به هم همدا چیغې وهي چې :

کاش! د الله او د رسول الله تابعداري مې کړې وای: {یَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ یَقُولُونَ یٰلَیْتَنَآ أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَا} [سُورَةُ الأَحزَاب: 66] ژباړه: په کومه ورځ چې د هغو مخونه په اور باندې واړول را واړول شي، په هغه وخت کې به وایې: "کاشکې موږ د الله او رسول اطاعت کړی وای."

۵ـ پنځم: څه نور خلک به ووینې چې عمل نامه به په چپ لاس ورکول کیږي، په چپ لاس عملنامه ورکول به د اخرت پر ورځ ددې دلیل وي، چې دې انسان ناکاره اعمال کړي او عاقبت یې هم خراب دی، نو ځکه به دا شخص هم افسوسونه او ارمانونه کوی خو موقع به یې له لاسه ورکړې وي نو وایې به: {وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَٰبَهُۥ بِشِمَالِهِۦ فَيَقُولُ يَٰلَيْتَنِي لَمْ أُوتَ كِتَٰبِيَهْ} [سُورَةُ الحَاقَّة: 25] ژباړه: او د چا عملنامه چې د هغه په کیڼ لاس کې ورکړل شي، هغه به وایې: "کاشکې زما عملنامه ما ته نه وای راکړه شوې؛

٦ـ شپږم: نو په چپ لاس د عملنامې ورکولو وروسته به د ډیرو خبرو افسوسونه کوي خو دنیا ته د واپس کیدو او هلته د ایمان، او د رب العالمین د ایاتونو تصدیق او د مؤمنانو د عقیدې خپلولو چیغې به پدې الفاظو سره ځینې خلک وهي چې: {وَلَوْ تَرَىٰٓ إِذْ وُقِفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا يَٰلَيْتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبَ بِـَٔايَٰتِ رَبِّنَا وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ} [سُورَةُ الأَنعَام: 27] ژباړه: کاشکې تا د هغه وخت حالت لیدلی شوای چې هغوی د جهنم په غاړه ودرول شي. په هغه وخت کې به هغوی وایې: «کاشکې څه داسې چاره کیدای چې موږ بېرته دُنیا ته لیږل شوي وای او د خپل رب ایاتونه به مو دروغ نه ګڼلې او ایمان به مو راوړی وې د مؤمنانو سره.

همدا ارمان په دنیا کې هم ځینې خلک کوي خو کله چې رب العالمین ورته یوه نمونه د عذاب وروښایي نو ځکه خو د هغه باغ والا هم همدا افسوس او ارمان کړی و کوم چې رب العالمین پری یو معمولي عذاب راوسته او ویې ویل: {یٰلَیْتَنِی لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّيٓ أَحَدًا} [سُورَةُ الکَهف: 42] ژباړه: کاشکې! ما له خپل رب سره څوک شریک نه وای ګڼلی."

۷ـ اووم: د حق پرسته مؤمنانو او مجاهدینو سره په دنیا کې ملګرتیا او د هغوی ترڅنګ ودریدل یقینا امتحانونو ته غاړه ورکول دي، خو د دې ملګرتیا ارمان به هله انسان وکړي کله چې د رب العالمین ملاقات او محاسبې ته انسان وړاندې شي همدا ارمان لا دنیا کې د منافقینو له خولې راوځي چې: {یٰلَیْتَنِی کُنتُ مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِیمًا} [سُورَةُ النِّسَاء: 73] ژباړه: کاشکې زه هم له هغو [مجاهدینو] سره وای؛ نو پوره بریالیتوب به مې تر لاسه کړی وای.

نو کله چې منافقین په دنیا کې پر دې قانع دي چې د مجاهدینو تر څنګ ودریدل او ملګرتیا یې کول کامیابي ده نو د رب العالمین د محاسبې پر ورځ خو خامخا د دې انسانانو کامیابي په برخه ده نو په همدې اساس د هر انسان لپاره همدا موقع ده چې د خپلې کامیابۍ او ناکامۍ سرنوشت د ځان لپاره همدلته انتخاب کړي.

۸ـ اتم: کله چې د قیامت پر ورځ ددې افسوسونو او ارمانونو په کولو سره انسان ته هیڅ هم په لاس نه ورځي نو اخر به بله لار پاتې نه شي بغیر له دې چې وبه وایي کاش زه خاورې وای او یا راځئ اوس خاورې جوړې شي: {إِنَّآ أَنذَرْنَٰكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَٰلَيْتَنِي كُنتُ تُرَٰبًۢا} [سُورَةُ النَّبَإِ: 40] ژباړه: مونږ تاسې له هغه عذاب څخه ویرولي یاست چې نږدې راتلونکی دی. په هغه ورځ به سړی (انسان) ټول هغه څه ووینې، چې د ده لاسونو هغه مخکې لیږلي ول؛ او کافر به د افسوس فریاد وکړي چې کاشکې زه خاورې وای.

نو ای مسلمانه وروره!

رب العالمین شایسته صحت او پراخه وختونه درکړي که د رب العالمین د ملاقات پر ورځ دې ایمان وي، نو نور د غفلت له خوبه راپاځه او د هغه افسوسونو او ارمانونو څخه همدا اوس ځان خلاص کړه چې سبا بیا درته هیڅ موقع نه درکول کیږي، راځه نن د الله او د رسول الله د تابعدارۍ له وجې د حق پرستو مؤمنانو سره یوځای شه د هغوی په صف کې خپل ژوند اختیار کړه د رب العالمین د توحید د حاکمیت لپاره کار وکړه او په همدې لار کې د شهادت اوچت مقام ترلاسه کړه او د هماغه افسوسونو او ارمانونو څخه ځان وژغوره. وصلی الله علی نبینا محمد و علی اله وصحبه اجمعین.

د سیرت درسونو ته پوځي کتنه !

٤

د یثرب له خلکو سره اړیکې

د قریشو د هر رنګ بندیزونو او تنګسیاوو سره سره بیا هم نبي صلی الله علیه وسلم په دې وتوانېد چې د یثرب د خلکو سره اړیکې ټینګې کړي، ډېرو ته د اسلام په دین قناعت ورکړي، هغوی هم د اسلام دین ته غاړه کېښوده، بیا د یثرب والاوو او د نبي صلی الله علیه وسلم تر منځ پوځي تړون وشو، چې د نبي صلی الله علیه وسلم به داسې ساتنه کوي لکه د خپلو ځانونو، اولادونو او زنانه وو ساتنه چې کوي.

نبي صلی الله علیه وسلم د حج موسم غنیمت وګڼه او په دې وتوانېد چې د یثرب د اوسېدونکو قبیلو اوس او خزرج له بعضو غړو سره وګوري، یادې قبیلې د قحطان له کورنۍ څخه وې، د عربو له مشهورو قبیلو څخه شمېرل کېدې او په جزیرة العرب کې یې ډېر زور درلود، د نبي صلی الله علیه وسلم سره چې لومړی مخامخ شول، هغه د خزرج د قبیلې شپږ ځوانان وو.

نبي ﷺ ورته وویل: تاسې څوک یاست؟

هغوی وویل: د خزرج د قبیلې ځینې غړي

- د یهودو ملګري یاست (تړون ورسره لرئ)؟

- هو!

نبي ﷺ ورته وفرمایل: دلته لږ نه کېنئ چې زه درسره خبرې وکړم؟

هغوی وویل: ولې نه

هغوی کېناستل، نبي ﷺ ورته د اسلام باره کې خبرې وکړې، د دعوت حقیقت یې ورته روښانه کړ، د الله لور ته یې راوبلل، اسلام یې ورته وړاندې کړ او قرآن یې ورته ولوست، د رسول الله ﷺ خبرې د هغوی زړونو ته ښکته شوې، دعوت یې ومانه، دا شپږ کسان د یثرب له عقلمندو کسانو څخه وو، هغه یثرب چې ډېرې کلونه د اوس او خزرج ترمنځ د کورنۍ جنګ په لمبو کې سوځېدلی و.

دوی د نبي ﷺ په دعوت سره یو بل ته زیري ورکړل او فکر یې وکړ چې په یثرب کې دا جګړه به د نبي ﷺ د دعوت له وجې له منځه ولاړه شي، دغه شپږ کسان د یثرب خلکو ته د نبي ﷺ د دعوت د رسولو استازي شول.

د دغو شپږو تنو او نبي ﷺ ترمنځ دا ملاقات په غالب ګومان له هجرت څخه درې کاله مخکې و، دا کسان چې مدینې ته وګرځېدل له ځان سره یې د اسلام پیغام یووړ، یو کال تېر نه و چې د اسلام او نبي ﷺ نوم د مدینې هر کور ته رسېدلی و.

د دغه ډلګۍ د مېړنیو نومونه په لاندې ډول دي:

١ - أسعد بن زراره
(له بني النجار څخه)
٢ - عوف بن الحارث بن رفاعه
(له بني النجار څخه)
٣ - رافع بن مالک بن العجلان
(له بني زریق څخه)
٤ - عقبه بن عامر بن نابی
(له بني حرام بن کعب څخه)
٥ - قطبه بن عامر بن حدیده
(له بني سلمه څخه)
٦ - جابر بن عبدالله بن رئاب
(له بني عبید بن غنم څخه)

راتلونکي کال کې د نبي صلی الله علیه وسلم او د دغه ډلګۍ لومړی ملاقات و، نبي ﷺ د حج په موسم کې د عقبې په خوا کې له ١٢ تنو انصارو سره ولیدل په دې کې څلور تنه هغه کسان و چې تېر کال یې له نبي ﷺ سره ملاقات کړی و او دوی د رسول الله ﷺ سره بیعت وکړ، ابن هشام په خپل سیرت کې د دغو دولسو تنو نومونه په لاندې ډول یاد کړي دي:

١ - أسعد بن زراره
٢ - عوف او معاذ د عفراء ځامن
٣ - رافع بن مالک
٤ - ذکوان بن عبد قیس
٥ - عباده بن الصامت
٦ - یزید بن ثعلبه
٧ - عباس بن عباده
٨ - عقبه بن عامر
٩ - عامر بن حدیده
١٠ - أبو الهیثم مالك بن التیهان
١١ - عویم بن ساعده

دوی د رسول الله صلی الله علیه وسلم سره د اسلام په احکامو، د واجباتو په کولو او د محرماتو په پرېښودلو بیعت وکړ، قریشو په دغه موده کې کوښښ کاوه چې په نبي ﷺ کړی راتنګه کړي او پر هغه فشار زیات کړي تر څو له دعوت څخه لاس واخلي، خو بل لور ته بیا نبي ﷺ کوښښ کاوه چې د یثرب د خلکو سره اړیکې پیاوړې او پراخه کړي او څومره یې چې وس وي دا اړیکې غښتلې کړي. کله چې د عقبې لومړی بیعت وشو او د حج موسم خلاص شو، د دې اړتیا وه چې نبي ﷺ د یثرب خلکو ته خپل یو سفیر ولېږي، تر څو هلته مسلمانانو ته د اسلام احکام وښایي، په دین یې پوه کړي او هغه خلکو ته اسلام ورسوي چې لا هم په شرک کې پراته دي، نبي ﷺ د

دې لپاره مصعب بن عمير رضي الله عنه وټاکه، د قريشو هغه ځوان چې په لومړيو وختونو کې يې اسلام منلی و.
مصعب بن عمير دا ثابته کړه، چې دا د اسلام غوره سفير دی او د يثرب خلکو ته د ده په لېږلو د نبي ﷺ اعتماد څومره په ځای دی، هغه خپل کار په ډېر ښه شکل سره مخته يووړ، تر دې چې د بني عبدالأشهل قبيلې د خپل رهبر او مشر سعد بن معاذ په قيادت کې په ټوليزه توگه ايمان راوړ.
مصعب بن عمير رضي الله عنه د يثرب له خلکو سره نږدې نهه مياشتې تيرې کړې، له هغې وروسته بيرته راوگرځېد تر څو د خپل کار د پايلو په اړه نبي صلى الله عليه وسلم ته زيرى ورکړي، په راروان کال يعنې د هجرت نه ۲ کاله وړاندې د حاجيانو په قطار کې 73 تنه نارينه او دوه هغه زنانه هم وې چې اسلام يې راوړی و، مکې ته د رسېدو سره سم د دوی او نبي صلى الله عليه وسلم تر منځ پټې اړيکې ونيول شوې، اتفاق په دې راغی چې د ايام التشريق په دوهمه ورځ به دواړه خواوې د شپې په تياره کې گوري خو د مجلس راز به په مکمله توگه خوندي وي.
غونډې ځای يې د عقبې او منى په خوا کې کوم ځای چې لومړی جمره شتون لري دغه دره وټاکله، په ټاکلي وخت نبي صلى الله عليه وسلم درې ته ځان ورساوه، انصار هم د شپې په تياره کې په پټه يو يو راجمع کېدل تر څو د مکې کفارو او د خپل قوم مشرکينو ته دا خبره په ډاگه نه شي.
که دغو پيښو ته فکر وکړو، نو وبه مومو چې د نبي صلى الله عليه وسلم په وخت کې استخبارات له دريو مراحلو تيريدل، لومړی مرحله د پټ دعوت پرمهال او دوهم يې دا وو، چې دا کار په څومره لويه کچه استخباراتي پلان شوی و، د ايام تشريق منځنۍ ورځ، د عقبې په خوا کې دره، نيمه شپه او دا چې يو يو کس به درې ته راځئ، تر څو نور خلک خبر نه شي.
دا چې دلته په کومو خبرو د نبي صلى الله عليه وسلم او انصارو ترمنځ بيعت وشو، په بله برخه کې به يې درته خپاره کړو ان شاءالله (دوام لري...)

د لښکرو احصائيې
خراسان ولايت د ذوالقعدې د مياشتې د بريدونو پايلې
1443 هـ
عملياتو شمېر : 27
مرګ ژوبلې شمېر : 123
استشهادي بريد
01
عام بريدونه
05
ترور
05
ماينونه
16
د بريدونو ځايونه
کابل
لوګر
کندز
لغمان
ننګرهار
کونړ
بلخ
باجوړ
پيښور
89 طالبان او ملاتړي
جاسوس
01
هندوان 30
03 پاکستاني پوليس
ويجاړ او زيانمن شوي موټرونه
11

خراسان د مرتدینو او مشرکینو مقبره

په خراسان ولایت کې د اسلامي دولت د مجاهدینو د یوې میاشتې د عملیاتو بشپړ راپور

د (1443 هـ کال د ذوالقعدې له 1 - 29 پورې)

د جګړې نوې څپه

د لغمان له اتلوال ترور څخه د درمسال تر شهیده او د پاکستاني استخباراتو د جواسیسو تر ترور!

خراسان ولایت کې د لوی الله په فضل د هر ځل په څېر دا میاشت هم له اتلوالو بریدونو ډکه وه.

که له یوې خوا د مرتدو طالب ملېشو ویندویان هڅه کوي د اسلامي دولت د مجاهدینو له عملیاتو منکر شي او یا لږ تر لږه د هغوی عملیات کم رنګه وښایي، خو له بل لوري د اسلامي دولت مجاهدین هم داسې عملیات ترسره کوي چې مرتدو ملېشو ته ترې انکار کول په ځان پورې خندا وي.

د ذوالقعدې په میاشت کې د اسلامي دولت مجاهدینو د خراسان په شمال کې له کندز او بلخ راونیسه په جنوب کې تر لوګره او په لویدیځ کې له کابل راونیسه بیا تر باجوړ او پیښوره د مرتدو طالب ملېشو، مشرکو هندوانو، پاکستاني پولیسو او د آی ایس آی د نجسو کارمندانو خلاف ۲۷ بریالي بریدونه تر سره کړل.

د یادو بریدونو ډېری برخه د تېر په څېر مرګوني ماینونه و، چې په کابل، ننګرهار، لغمان، کونړ، بلخ او کندز کې یې د مرتدو طالب ملېشو موټرونه ویجاړ کړل او پکې سپاره طالبان یې د اور خوراک کړل.

د ترور او غلچکي بریدونو کې هم د پام وړ زیاتوالی راغلی چې سربښندونکو چیریکیانو د خراسان په لر او بر کې د مرتدینو غوښې د تفنګچې او کلاشنکوف په مرمیو باد باد کړې او په مرتدینو یې د هغوی د امن کورونه نا امنه کړل، ولله الحمد.

په تېره میاشت کې

د مجاهدینو له لوري د دښمن په پوستو او موټرونو په رڼا ورځ عام بریدونه هم تر سره شول، چې بزدله دښمن ته د مرګ ژوبلې تر څنګ یې د هغوی پریوتې روحیه نوره هم کمزورې کړه، یادو بریدونو کې د اسلامي دولت مجاهدینو دښمن ته دا وښوده چې د ایمان او توحید په عقیده سمبال مجاهدین هیڅکله هم تش لاس نه دي او په دغه ماتکو ټوپکونو او زړو چانټو به د لوی الله په فضل د ځمکې له مخ څخه د کفر او شرک ټغر ټول وي.

د دې تر څنګ د کابل ښار په زړه کې د یو تاجیکي ورور له لوري د رسول الله صلی الله علیه وسلم د غچ په پار په مشرکو هندوانو انغماسي برید هم تر سره شو، چې بشپړه جزئیات به یې وروسته راشي.

د دغو ټولو بریدونو په ترڅ کې ۱۲۳ تنو مرتدینو، مشرکینو او جواسیسو ته مرګ ژوبله واوښته او د دښمن ۱۱ بېلا بېل ډوله موټرونه هم ویجاړ او زیانمن شول.

مهم بریدونه:

د خلافت مجاهدینو د ذوالقعدې په میاشت کې په لغمان کې د مرتدو طالب ملېشو یو قومندان ترور کړ او د هغه وسله یې هم غنیمت کړه، د کابل په بېلا بېلو ناحیو کې، د کونړ په مرکز اسعد آباد کې، د ننګرهار په غني خیلو کې او د کندز په امام صیب ولسوالۍ کې د مرتدو طالب ملېشو د ځایي قومندانانو په موټرونو د ځای پرځای شویو ماینونو چاودنې تر سره شوې چې په کې د یو شمېر قومندانانو په ګډون ګڼ شمېر مرتدو طالب ملېشو ته مرګ ژوبله واوښته او موټرونه یې ویجاړ او زیانمن شول.

د پلچرخي زندان د کارمندانو په موټر د کابل په ښار کې چاودنه تر سره شوه چې په کې شپږ تنه ووژل شول، ګڼ شمېر نور ټپیان شول او موټر یې هم په بشپړ ډول وسوځېد، د دې سربیره د بلخ په مرکز مزار شریف ښار کې د بلخ د هوایي ډګر د پوځي برخې د تخنیکي کارمندانو په موټر د غازي چیریکیانو له لوري اتلوال برید تر سره شو، سربښندویانو د کلاشینکوف د خوندورو ضربو په ترڅ کې لږ تر لږه لس تنو کارمندانو ته مرګ ژوبله واړوله او موټر هم زیانمن شو.

د دې سربیره د پاکستان په باجوړ کې د پولیسو په یوه پوسته د مجاهدینو له لوري برید تر سره شو، چې په ترڅ کې یې دوه پولیس ټپیان شول او پوستې ته زیان واوښت، د پېښور په ښار کې بیا د مرتدو پاکستاني پولیسو یو غړی ترور شو او همدلته بیا مجاهدینو د پاکستاني مرتدو استخباراتو یو کارمند هم د تفنګچو په مرمیو د خپل ناوړه عمل په سزا ورساوه، ولله الحمد.

د ذوالقعدې په اتلسمه د شنبې په سهار بیا د انغماس د ډلګۍ یو اتل ابو محمد التاجیکي -تقبله الله- د مشرکو هندوانو څخه د رسول الله صلی الله علیه وسلم د توهین د غچ په پار د کابل په زړه کې د مشرکو سیکانو د درمسال په لور ولاړ، لومړی یې هلته په دروازه کې ناست مرتد وویشت او بیا دننه ننوت او هلته یې موجود مشرکان د خپل برید لاندې ونیول.

مجاهدینو دا انګېرلې وه، چې د بتپرستانو ساتونکي او د شرک حامیان طالبان به د خپلو مشرکو هندوانو وروڼو د دفاع لپاره سیمې ته ورځي، نو سیمې ته په ورغلیو لارو کې یې ځلور ماینونه او یو موټر بم ځای پرځای کړي و، چې د مرتدو طالب ملېشو د ورتګ سره سم یې چاودنې ورکړې، چې لله الحمد ګڼ شمېر مرتدینو ته یې مرګ ژوبله واړوله.

انغماسي اتل په درمسال کې د موجوده مشرکینو له وژلو وروسته د بتپرستانو د ساتونکو طالبانو سره کابو درې ساعته نښته وکړه او د ګڼو مرتدینو له سرونو یې مرمۍ وویستلې، یاد اتلوالو عملیاتو کې د ۳۰ مشرکو هندوانو سربېره ۲۰ تنو مرتدو طالب ملېشو ته هم مرګ ژوبله واوښته، چې د درمسال او ګورو نانک په دفاع کې یې خپل ځانونه قربان کړل او یو ځل بیا یې دا ثابته کړه چې د دوحې او کرملین په هوټلونو کې روزل شوي دا نوي افغاني بلیک واټر ملېشې اوس هغه نه دي چې شریعت به یې غوښته او نړیوالو ترهګرو ته به یې په خپله غېږه کې ځای ورکاوه، بلکې دوی اوس دومره د ملګرو ملتونو او امریکا د خوشاله کولو او رضا کولو لپاره لاس په کار شوي چې د مسلمانانو د محبوب نبي صلی الله علیه وسلم په سر هم ذره غیرت نه کوي، غیرت خو لا څه کوي دوی د هغه چا د وژلو ضمانتونه نړۍ ته ورکوي چې د رسول الله صلی الله علیه وسلم د عزت لپاره خپل سرونه قربانوي.

یاد اتلوال برید که څه هم مرتدو طالب ویندویانو ډېر زیات کوښښ وکړ، چې په برید کې اوښتي تلفات له رسنیو پټ کړي خو د مردارو شویو مشرکینو او مرتدینو د جسدونو راښکاره کېدو سره سره د درمسال سوځېدلې بڼې د برید نوعیت ټولې نړۍ ته روښانه کړ.

یاد برید له مرتدو طالب ملېشو پرته د نړۍ په لر او بر کې د مؤمنو پرګنو زړونه یخ کړل،

مؤمنـو پرګنو ته د زيري او دغو
مرتدينو او مشرکينو ته د
اخطـار په ډول وايو: لا هم په
دې امت کې د محمد بن
مسلمه او عبدالله بن عتيک
-رضي الله عنهما- بچي
ژوندي دي چې د کعب بن
اشرف او ابورافع بچيو ته به
داسې سبق ورکړي چې بيا د
محبوب نبي صلى الله عليه
وسـلم په شان کې د ګستاخۍ
نيت هم ونشي کړای.

خلافت مجاهدینو ته ډالۍ

نـه ډرون شـتـه نـه چاپـې نـه بمبارونـه پـه جنـت کـې.
نـه ډار شـتـه نـه ژړا او نـه غمونـه پـه جنـت کـې .
خوشـحاله خوشـحالي ده او آزاده ازادي ده.
نـه بنـد شـتـه، نـه اسـير، نـه زندانونـه پـه جنـت کـې.
مـزې دي او چړچـې دي، لذتونـه، خوراکونـه.
الحمدللـه نشـتـه بنديزونـه پـه جنـت کـې.
بنـډار بـه د ملگـرو وي پـه کـړس کـړس خنداگانـې
کينې،بغضونـه نشـتـه يـو دي زړونـه پـه جنـت کـې.
نشـتـه دی گناهونـه فسـق فجـور او نـه کفـار
راجمـع مؤمنـان بـه وي ټـول وروڼـه پـه جنـت کـې.
پريمانـه نعمتونـه دي خـو ټـول بـه زمونـږ هيـر شـی
چـې وکـړو د اللـه ملاقاتونـه پـه جنـت کـې.
دنيـا کـی بـه د رب پـه لاره سـم درومـې مؤمنـه
کـه غـواړې ښايسـتـه ژونـد او راحتونـه پـه جنـت کـې.
مهاجـره تـه خـبريـې نـه چيکپايـن شـتـه نـه پوسـتـه شـتـه
بيغـم وهـه هـر لـور تـه چکرونـه پـه جنـت کـې.

مؤسسة العزائم
الإعلامية